

به‌شی کرین و فروشتن و نالو ویل کردن (البیوع والمعاملات)

ناینی پیروزی نیسلام کرین و فروشتنی حه‌لال کردوه ^(۱۱۱) وه هانی
موسولمانی داوه که‌وا کار و کاسبی بکات ^(۱۱۱) .

^(۱۱۱) بنه‌په‌ت (الاصل) له هه‌موو کرین و فروشتنی‌ک دا حه‌لال بووه (الاصل فی
المعاملات الإباحة) به‌هه‌ر شی‌وه‌یه‌ک بی‌ت به‌و مه‌رجه‌ی هه‌ردوو لایسی‌ی رازی بن . مه‌گه‌ر
ئه‌وه‌ی که‌له شه‌رع دا قه‌ده‌غه کراویبیت . له‌به‌ر فه‌رموده‌ی خوی‌ گه‌وره له سورته‌ی
(البقرة : 275) دا که ده‌فه‌رمی : ﴿وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا﴾ واته : وه خوی
گه‌وره کرین و فروشتنی حه‌لال کردوه و سوودو (ریا) خواردنیشی حه‌رام کردوه وه
هه‌روه‌ها له‌به‌ر فه‌رموده‌ی خوی‌ گه‌وره له سورته‌ی (النساء : 29) دا که ده‌فه‌رمی :
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ
مِنْكُمْ﴾ واته : ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که باوه‌رتان هیناوه ماله‌کانتان له نیوانتان دا مه‌خون به
ناهق ، مه‌گه‌ر به بازرگانی و کرین و فروشتنی‌ک به‌په‌زامه‌ندی هه‌ردوو لا ئه‌نجام درایبیت .
وه له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (حکیم بن حزام) (خوی لی رازی بی‌ت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)
فه‌رموی : ((البیعان بالخيار ما لم يتفرقا)) واته کریارو فروشیار به‌ره‌زامه‌ندی خویانه
تا له‌یه‌ک جیانه‌بوونه‌ته‌وه ، واته : بویان هه‌یه په‌شیمان بنه‌وه تا له‌یه‌ک جودا ده‌بنه‌وه
له‌دانیشتنی (مه‌جلبسی) کرین و فروشتنه‌که‌دا [رواه البخاری (4/رقم 2110) ومسلم
(1532/1164/3) وغیرهما] .

^(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (المقدم) (خوی لی رازی بی‌ت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا
(ﷺ) فه‌رموی ((مَا أَكَلَ أَحَدٌ طَعَامًا قَطُّ خَيْرًا مِنْ أَنْ يَأْكُلَ مِنْ عَمَلِ يَدِهِ وَإِنَّ نَبِيَّ اللَّهِ
دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَانَ يَأْكُلُ مِنْ عَمَلِ يَدِهِ)) واته : هه‌یچ که‌سی‌ک خواردنیک‌ی
نه‌خواردوه هه‌رگیز چاکتربیت له‌وه‌ی له کاری ده‌ستی خوی بیخوات ، و پیغه‌مبه‌ر (داود)
سه‌لامی خوی لی بی‌ت له‌کاری ده‌ستی خوی ده‌خوارد)) [رواه البخاری (4/2072/303/4) .

وہ ہمہ موو پیگایہ کی حلالی بو بگریتہ بہر و دوور بکہ ویتہ وہ لہ ہمہ موو
پیگایہ کی حرام و فیل (۱۱۱)

وہ لہ بہر فرمودہ کہی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی پازی بیت) کہوا پیغہ مبهری خوا
(ﷺ) فرمودی : ((لَأَنْ يَحْتَطِبَ أَحَدُكُمْ حُرْمَةً عَلَى ظَهْرِهِ خَيْرٌ مِنْ أَنْ يَسْأَلَ أَحَدًا
فِيَعْطِيَهُ أَوْ يَمْنَعَهُ)) واتہ : ئەگەر یه کیکیان به پشتی خوئی کؤلہ چیلکه پابکیشیت
چاکتره له وهی داوا له که سیک بکات ئەویش یان پی دەدات یان پی نادات)) [رواه البخاری
2074/303/4] وغیره .

(166) لہ بہر فرمودہ کہی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لی پازی بیت) کہوا
پیغہ مبهری خوا (ﷺ) فرمودی : ((أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا اللَّهَ وَأَجْمَلُوا فِي الطَّلَبِ فَإِنَّ
نَفْسًا لَنْ تَمُوتَ حَتَّى تَسْتَوِي رِزْقَهَا وَإِنْ أَبْطَأَ عَنْهَا ، فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَجْمَلُوا فِي
الطَّلَبِ ، خُدُو مَاحِلًا وَدَعُوا مَاحِرَمًا)) واتہ : ئەئی خه لکینه ، له خوا بترسن وه له داوا
کردنی دونیادا زیاده رهوی مه کهن چونکه هیچ نه فسیک نامریت تا پوزی خوئی ته واو
نه کات ئەگەر چی هه ندیک دوايش که ویت ، ده له خوا بترسن و زیاده رهوی مه کهن له
داواکردنی دونیادا ، ئەوه ببهن که حلاله وه واز له وه بینن که حرامه [رواه ابن ماجه
2144/725/2] وهو صحیح ابن ماجه (1743) .

وہ فرمودہی (حَكِيمُ بْنُ حَرَامٍ) (خوای لی پازی بیت) کہوا پیغہ مبهر (ﷺ)
فرمودی : ((الْبَيْعَانِ بِالْخِيَارِ مَالٌ يَتَفَرَّقَا ، فَإِنْ صَدَقَا وَبَيَّنَّا بُورِكَ لَهُمَا فِي بَيْعِهِمَا
وَإِنْ كَتَمَا وَكَذَبَا مُحِقَّتْ بَرَكَةُ بَيْعِهِمَا)) واتہ : کریار و فروشیار وان له (اختیار) دا
ده توانن په شیمان ببنه وه تاوه کو جیا نه بونه ته وه ، جا ئەگەر هه ردوکیان راست بکهن وه
عهیبه کانی پرون بکه نه وه ئەوه بهر هکات ده خریته کرین و فروشتنه که یانه وه ، وه ئەگەر
عهیبه کانی بشارنه وه و درۆ له گه ل یه ک دا بکهن ئەوه بهر هکات له کرین و فروشتنه که یاندا
نامینیت)) [رواه البخاری (2110/328/4) ومسلم (1532/1164/3) وغیرهما] .

وہ فرمودہی (عُقْبَةُ بْنُ عَامِرٍ) (خوای لی پازی بیت) کہوا فرمودی : بیستم
پیغہ مبهری خوا (ﷺ) فرمودی : ((الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ وَلَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ بَاعَ مِنْ أَخِيهِ
بَيْعًا فِيهِ عَيْبٌ إِلَّا بَيَّنَّهُ لَهُ)) واتہ : موسولمان برای موسلمانہ ، وه حلال نییه بو هیچ

وہ نگہر دولہمہ ندیش بوو فرمانی خوی تیدا به جی بهینیت ، (۱۱۱) وہ
 ہر وہا ہانی داوہ کہوا لہ کربن و فروشتن دا ئاسان و لیپورده بیت
 و ہچاوی لہ نہ دارہ کانہ وہ بیت (۱۱۱) و ہانیشی داوہ کہوا بہ یانیان زوو
 دہر بچیت بو کارو کاسبی (۱۱۱) و نگہر چوہ بازارہ وہ دوعای بازار

موسولمانیک شتیک بہ براکے بفروشیت عہ بیکی تیدا بیت پرونی نہ کاتہ وہ بوی)) [رواہ
 ابن ماجہ (2246/755/2) وهو صحیح بروانہ صحیح الجامع (6705)]
 وہ لہ بہر فرمودہ کہی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوی لی رازی بیت) کہوا پیغہ مبهری خوا
 (ﷺ) دای بہ لای پیاوئیک دا خواردنی دہ فروشت جا دہستی کردہ ناویدا پہنجه کانی تہر
 بوو جا پی فرمووی : ((ئہی خاوندی ئہم خواردنه ئہمہ چیہ؟)) ووتی : ئاوی ئاسمان
 لی داوہ ، ئہی پیغہ مبهری خوا ! فرمووی : ((ئہی بو نہ تختستوہ و تہ سہرہ وہی
 خواردنه کہ وہ تا خہ لکی ببینیت؟)) پاشان فرمووی : ((مَنْ عَشَّ فَلَيْسَ مِنَّا)) واتہ
 ہر کہ سیئ فیل بکات ئہ وہ لہ ئیمہ نیہ)) [رواہ مسلم (102/99/1) و ابوداؤد (3435/321/9)
 مع العون و الترمذی (1337/389/2) واللفظ لہ وغیرہم وهو صحیح بروانہ صحیح الترمذی (1060) و صحیح
 ابن ماجہ (1809)] .

(167) لہ بہر فرمودہ کہی (مُعَاذُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حُبَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ عَمَّةٍ) کہوا
 فرمووی : رُوِّتُكَ دَانَشْتَبُوین لہ شوئیک دا ، جا پیغہ مبهری خوا (ﷺ) ہات و شوئینہ واری
 ئاو بہ سہریہ وہ دیار بوو ، جا ہندیکمان پیوی ووت : ئہم پو دہ بینین نہ فس خوشی ،
 ئہ ویش فرمووی : ((أَجَلٌ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ)) واتہ : بہ لی سوپاس بو خوا ، پاشان خہ لکہ کہ
 باسی دولہمہ ندیان کرد جا ئہ ویش فرمووی ((لَا بَأْسَ بِالْغِنَى لِمَنْ اتَّقَى ، وَالصَّحَّةُ
 لِمَنْ اتَّقَى خَيْرٌ مِنَ الْغِنَى ، وَطَيِّبُ النَّفْسِ مِنَ النَّعِيمِ)) واتہ : ((دولہمہ ندی ہیچ
 خرابہ کی تیدا نیہ بو کہ سیئ لہ خوا بترسیت ، وہ لہ ش ساغی بو کہ سیئ لہ
 خوابترسیت لہ دولہمہ ندی چاکترہ ، وہ نہ فس خوشی لہ بہرہ ہرہ گہرہ کانہ))
 [رواہ ابن ماجہ (2141/724/2) و هو صحیح بروانہ السلسلۃ الصحیحہ (174) و صحیح ابن ماجہ (1741)] .

(168) لہ بہر فرمودہ کہی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لی رازی بیت) کہوا
 پیغہ مبهری خوا (ﷺ) فرمووی : ((رَحِمَ اللَّهُ رَجُلًا سَمَحًا إِذَا بَاعَ وَإِذَا اشْتَرَى وَإِذَا

بخوینیت (□□□)

﴿اِقْتَضَى﴾ واته : (په‌حمه‌تی خوا له پیاویک بیټ که‌وا لیبورده‌یه نه‌گه‌ر شتی‌ک بفرۆشیت و نه‌گه‌ر شتی‌ک بکړیت و نه‌گه‌ر داوا‌ی حه‌قی خو‌ی بکاته‌وه) [رواه البخاری (2076/206/4)].
 وه‌فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی‌پازی بیټ) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ((كَانَ تَاجِرًا يُدَايِنُ النَّاسَ فَإِذَا رَأَى مُعْسِرًا قَالَ لِفَثِيانِهِ تَجَاوَزُوا عَنَّهُ ، لَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يَتَجَاوَزَ عَنَّا ، فَتَجَاوَزَ اللَّهُ عَنْهُ)) واته : بازگانیک (تاجر) هه‌بوو قه‌رزی به‌خه‌لک نه‌دا ، جائه‌گه‌ر که‌سیکی ده‌ست کورتی ببینیا‌یه ، به‌کریکاره‌کانی ده‌ووت : لئی خو‌ش بن به‌لکو خوای گه‌وره لی‌مان خو‌ش بیټ جا خوای گه‌وره لی‌ی خو‌ش بوو] رواه البخاری (2078/308/4).

□□□ له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (صَخْرُ الْغَامِدِيِّ) و (إِبْنُ عَمْرٍ) (خوایان لی‌پازی بیټ) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ((اللَّهُمَّ بَارِكْ لِأُمَّتِي فِي بُكُورِهَا)) واته : خوایه به‌ره‌که‌ت بوؤ ئوممه‌ته‌که‌م بخه‌ره به‌ره‌به‌یان (به‌یانیان زوو) یانه‌وه [رواه ابوداود (265/7/2589) مع‌العون والترمذی (1230/343/2) وابن‌ماجه (2236/752/2) وهو صحیح بروانه صحیح ابن‌ماجه (1818)].

□□□ له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (سَالِمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ) (خوایان لی‌پازی بیټ) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ((هَرَّكَ سَيْكُ كَاتِيكَ دَهْجِيَّتَهُ بَازِرَهُ وَهَ بَلَى (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ ، يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ كُلُّهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ))) نه‌وه خوای گه‌وره هه‌زار هه‌زار چاکه‌ی بوؤ ده‌نوسیت ، و هه‌زار هه‌زار خراپه‌ی له‌سه‌ر ده‌سپړته‌وه وه‌مالیکي بوؤ ده‌کات له‌به‌ه‌شت دا)) [رواه ابن‌ماجه (2235/752/2) وهو صحیح بروانه صحیح ابن‌ماجه (1817)].

ئەو كېرىن و فرۆشتانەى كە قەدەغەى لى كراوه (البیوع المنهى عنه)

ھەر كېرىن و فرۆشتنىك كە نادىار بىت و بىتتە ھۆى فریودان (الغرر) (۱۱۱) ۋە ئەمەش جوړى زۆرە ۋەك فرۆشتى ماسى لەئاودا ۋە فرۆشتنى بەچكە لە سكى دايك دا (۱۱۱) ۋە فرۆشتنى دەست تىۋەدان ۋە فرەدان

(171) لەبەر فەرمودەكەى (أبو هُرَيْرَةَ) (خوای لى پازى بىت) ((كەوا پىغەمبەرى خوا (ﷺ) قەدەغەى كردوۋە لە فرۆشتنى بەردو لە فرۆشتنى نادىار و فریودان(الغرر) [رواه مسلم (1513/1153/3) وابوداود (3360/230/9) وغيرهما].

ئىمامى (النووي) دەفەرمى: قەدەغە كردن لە فرۆشتنى (غرر) بنەرەتېكى زۆر گەورەيە لە بنەرەتەكانى بەشى كېرىن و فرۆشتن ، ھەر لەبەر ئەو ھەمى (مۇسلىم) پىشى خستوۋە لە كىتەبەكەيدا ، ۋە مەسەلەيەكى زۆر زۆرى بەر دەكەوئىت ۋەك فرۆشتنى كۆيلەى پاكردوۋ ، و شتى نادىار ، و نەزانراو ، ۋە ئەو ھى نەتوانرئىت بدرئتە دەست ، ۋەئەو ھى كە بەتەواۋى نەبوۋتە مولكى فرۆشيار ، ۋە فرۆشتنى ماسى لەئاودا و شىرىش لە گوان دا ۋە بەچكە لەسگ دايك دا ۋە ... ھتد ئەوانەى لەم شىۋەن ، ۋە فرۆشتنى ئەمانە ھەموو بەتالە ، چونكە (غرر) يەكە بەئى پىۋىست بوون ... جا ئەگەر پىۋىست بوو كەوا (غرر) بكرئىت و خۆى لى نەدە پارىزرا مەگەر زۆر بە ناپرەحتى ، ۋە (غرر) كەى بئى نرخ بوو ، ئەو ۋە ئەو فرۆشتنە دروستە ... ۋە بزانه فرۆشتنى دەست تىۋەدان (الملاسة) و فرۆشتنى فرى دان (المنابدة) و فرۆشتنى بەچكە لەسك دايك دا يان تازە لەدايك بوو (حبل الحبله) و فرۆشتنى بەرد (الحصاة) ۋە ئاۋى نىر (عسب الفحل) ۋە ئەوانەيشى ۋەك ئەمانەن كەوا دەقى تايبەتيان لەسەر ھاتوۋە ، ھەموۋى دەكەوئىتە بەر فرۆشتنى (غرر) لە قەدەغە كردن دا ، بەلام بەجيا باس كراۋە و قەدەغەى لى كراۋە ، چونكە لە فرۆشتنە نەفامىيە (جاھليە) بەر بلاۋەكان بوو ، (والله اعلم) [شرح مسلم (156/10) بەدەست كاريبەو ھە . (۱۱۱) بېروانە بۆ (پ 171) .

(المَلَامَسَةُ وَالْمُنَابَذَةُ) (١١١) وه فرۆشتنی شیر له گوان دا (١١١) وه فرۆشتنی دهست كهوت پيش دابهش كردنی (١١١). وه فرۆشتنی بهری دار پيش پئگه‌یشتنی (المُرَابِنَةُ) وه فرۆشتنی كشتوكال پيش پئگه‌یشتنی به ئەندازەیه‌کی دیاری كراو له خواردن ، و فرۆشتنی بهری دارخورما بۆ سالیك زیاتر بهیهك عه‌قد (المُعَاوَمَةُ) ، وه فرۆشتنی بهری دار خورما به ئەندازەیه‌کی دیاری كراو له خورما به‌لام روخسه‌ت به (عَرَايَا) دراوه ، (١١١)

(١١١) له‌به‌ر فه‌رموده‌كه‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لێ رازی بی‌ت) كه‌وا فه‌رموی ((پيغه‌مبەری خوا (ﷺ) قه‌ده‌غە‌ی كردووه له‌دوو فرۆشتن : ده‌ست تێوه‌دان (المَلَامَسَةُ) وه فڕه‌دان (المُنَابَذَةُ) .)) ، [رواه مسلم (1511/1152/3)] .
 وه له‌به‌ر فه‌رموده‌كه‌ی (أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ) (خوای لێ رازی بی‌ت) له‌م باره‌وه ، [رواه البخاری (2143/358/4) ومسلم (1512/1152/3) وغيرهما] .
 (مَلَامَسَةُ) : ئە‌وه‌یه هه‌ریه‌كه‌یان ده‌ست له پۆشاک‌ی ئە‌وی ترده‌دات به‌بێ تێ پوانینی ته‌واو . وه (مُنَابَذَةُ) : ئە‌وه‌یه هه‌ریه‌كه‌یان پۆشاک‌ی خۆی بۆ ئە‌وی تر فڕه‌ ده‌دات وه كه‌سیان ته‌ماشای پۆشاک‌ی ئە‌وی تریانی نه‌كردووه) .

(١١١) بپوانه (پ 171) .

(١١١) له‌به‌ر فه‌رموده‌كه‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لێ رازی بی‌ت) كه‌وا فه‌رموی : ((پيغه‌مبەری خوا (ﷺ) قه‌ده‌غە‌ی كردووه له فرۆشتنی ده‌ست كهوت تا دابهش ده‌كریت .)) [رواه النسائي (4645/301/7) وهو صحيح بپوانه صحيح النسائي (4330) والارواء (142/5)] .
 (١١١) له‌به‌ر فه‌رمووه‌كه‌ی (أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ) (خوای لێ رازی بی‌ت) كه‌وا فه‌رموی : پيغه‌مبەری خوا (ﷺ) قه‌ده‌غە‌ی كردووه له ((المُحَاقَلَةُ وَالْمُخَاضِرَةُ وَالْمَلَامَسَةُ وَالْمُنَابَذَةُ وَالْمُرَابِنَةُ)) [رواه البخاری (2207/404/4)] .

وه له‌به‌ر فه‌رموده‌كه‌ی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لێ رازی بی‌ت) فه‌رموی : ((پيغه‌مبەر (ﷺ) قه‌ده‌غە‌ی كردووه له ((المُحَاقَلَةُ وَالْمُرَابِنَةُ وَالْمُعَاوَمَةُ وَالْمُخَابِرَةُ))

وہلہ (تُنْيَا) وہ پوخسەتی داوہ بہ (العَرَايَا) [رواہ البخاری (2381/5/5) ومسلم (1536/1175/3)]

- (المُحَاقَلَة) واتە : فرۆشتنی کشتوکالّ بە ئەندازەییەکی دیاری لە خواردن .
- (المُرَابَنَة) واتە : فرۆشتنی بەری دار خورما بە چەند ویسقیکی خورما .
- (المُعَاوَمَة) واتە : فرۆشتنی بەری دار خورما بۆ چەند سالیك بەیەك (عقد) .
- (المُخَاضِرَة) واتە : فرۆشتنی میوہ بەسەوزی ، واتا پيش پئگەيشتن (بە کالی) .
- (المُخَابِرَة) واتە : بەکرى دانى زەوى بەهەندىك لەو بەرھەمەى لى دەردەچيئ .
- (الثَّنْيَا) واتە : جیاکردنەوہى سودیكى ناديار لە فرۆشراوہکەدا .

(عَرَايَا) (النَّوِي) دەفەرمى (العَرَايَا) ئەوہیە کەوا کەسیكى (خَرَص) زان تخمینی خورمای چەند دار خورمایەك بکات و بليت ئەم خورما تەرەى بەسەر ئەم دار خورمایانەوہ ئەگەر ووشك ببیتەوہ سى ویسق (بۆ نمونە) خورمای تیدا دەبیت جا خاوەنەکەى دەفرۆشیتە کەسیك بەسى ویسق خورمای ووشك وەهەر لەو دانیشتنەدا هەردووکیان دەیدەنە دەست یەك ، کابرای کرپار خورما ووشکەکە و کابرای بفرۆشیش خورما تەرەکە ، ئەمە دروستە ئەگەر لە پینچ ویسق کەمتر بێت ، وە دروست نییە لە پینچ ویسق زیاتر ، وە ئەوہى راست بێت ئەمە دروستە بۆ دەولەمەندو هەژاریش ، وەلە خورمای تەرەو تری زیاتر لە هیچی تر دا دروست نییە پروانە [شرح صحیح مسلم (188/10)] .

تییینی :

یەك ویسق = (60) (صاع) ه ، وەهەر (صاع) یكیش = (4) گویلە ، وەهەر گویلێكیش = (554) گرامه ، کەوابوو هەر (صاع) یك = $554 \times 4 = 2176$ گرام دەکات ، کەوابوو یەك ویسق = $2176 \times 60 = 130.560$ کیلو گرام دەکات ، کەواتە پینچ ویسق = $130.560 \times 5 = 652.8$ کیلو گرام دەکات .

وہ فروشتنی بہرد (۱۱۱) وہ فروشتنی ناوی نیّر (عَسْبُ الْفَحْلِ) (۱۱۱) وہ کربن و فروشتنی ئہوہی کہ بہدہستی نہ گہیہ شتوہ (مَالَمْ يَقْبِضْهُ) (۱۱۱) وہ ئہوہیشی کہ لای خوئی نییہ (مَالَيْسَ عِنْدَهُ) (۱۱۱) وہ فروشتنی خواردنیک

(۱۱۱) لہ بہر فہرمودہ کہی (أَبُو هُرَيْرَةَ) بروانہ (پ 171)، ئیمامی (النَّوَوِي) رہ حمہ تی خوای لی بیّت دہ فہرموی فروشتنی بہرد (بَيْعُ الْحَصَاةِ) بہسی جوّر لہ یہک دراوہ تہوہ :-

یہ کہ میان : ئہوہیہ بلّی : لہم پوشاکانہ دا ئہوہیانت پی دہ فروشم کہ ئہم بہردہی دہ کہوئی تہ سہرکاتیک ہلیدہ دہم ، یان لہم زہویہت پی دہ فروشم ، لہم شوینہوہ تاوہ کو ئہو شوینہی ئہم بہردہی پی دہ گات .

دوہم : ئہوہیہ بلّی : پیتم فروشت لہ سہر ئہوہی بوّت ہ یہ پہشیمان ببیتہوہ تا ئہم بہردہ فرپی دہ دہم .

سییہم : ئہوہیہ فرپیدانی بہردہ کہ خوئی بکہ نہ فروشتن ، جادہ لّی : ئہ گہر ئہم پوشا کہم بہم بہردہوہ فرپی دا ئہوہ بہتو فروشراوہ بہ ئہوہندہ .

(۱۱۱) لہ بہر فہرمودہ کہی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی رازی بیّت) کہوا فہرموی پیغہ مہر (ﷺ) قہدہ غہی کردوہ لہ (عَسْبُ الْفَحْلِ) واتہ : پیاویک ئاژہ لیکی نیری ہ یہ بہ پارہ کہ لی ئاژہ لی میی کہ سیکی تری پی ئہ دات . [رواہ البخاری (2284/461/4) وغیرہ] .

(۱۱۱) لہ بہر فہرمودہ کہی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیّت) کہوا پیغہ مہری خوا (ﷺ) فہرموی : ((مَنْ ابْتَعَ طَعَامًا فَلَا يَبِعُهُ حَتَّى يَقْبِضَهُ)) واتہ : ہر کہ سیک خواردنیکی کری با نہی فروشیّت تاوہری دہ گریّت (إِبْنُ عَبَّاسٍ) فہرموی : وادہ زانم ہموو شتیک وہک خواردن وایہ لہم قہدہ غہ کردنہ دا [رواہ البخاری (2135/439/4) ومسلم (1525/1160/3) واللفظ لہ] .

(۱۱۱) لہ بہر فہرمودہ کہی (حَكِيمُ بْنُ حَزَامٍ) (خوای لی رازی بیّت) کہوا فہرموی تہی : ووتم ئہی پیغہ مہری خوا ، پیاویک داوای شتیکی فروشتنم لی دہ کات و لہ لای خوّم نییہ ، ئایا بیفروشم ؟ فہرموی ((لَا تَبِعْ مَالَيْسَ عِنْدَكَ)) واتہ : ئہوہ

تاله‌کاتی کربنی دا کیشانه‌ی ده‌کات و له‌کاتی فروشتنیشی دا کیشانه‌ی ده‌کات (حَتَّى يَجْرِي فِيهِ الصَّاعَان) ^(۱۱۱۱) وه دروست نیه‌یه خه‌لکی شاری شت بو خه‌لکی بیگانه بفروشیته (الْحَاضِرُ لِبَاد) ^(۱۱۱۱) وه زیادکردنی نرخ

مه‌فروشه که له‌لای خۆت نیه‌یه [رواه ابن ماجه (2187/737/2) والترمذی (1250/350/2) وابو داود (3486/401/9) مع العون والنسائي (289/7) وهو صحيح برواه الارواء (1292)].

^(۱۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عُثْمَان) (خوای لی پازی بیته) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا ^(ﷺ) پی‌ی فه‌رموو : نه‌گه‌ر شتیکت کپی نه‌وه پیوانه‌ی که ، وه‌نه‌گه‌ر فروشتیشته نه‌وا پیوانه‌ی که [رواه احمد (62/1) والبخاری (344-243/4) معلقا].

وه له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (جَابِر) (خوای لی پازی بیته) که‌وا فه‌رموویه‌تی : ((پیغه‌مبه‌ری خوا ^(ﷺ) قه‌ده‌غه‌ی کردوو له‌فروشتنی خواردن تا دوو (صاع) ی به‌سه‌ردا تی نه‌په‌ریته (صاع) ی فروشیار و (صاع) ی کپیار)) [رواه ابن ماجه (2228/750/2) والدارقطنی (24/8/3) والبيهقي (306/5) . وهو حديث صحيح برواه صحيح ابن ماجه (1812)].

^(۱۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَسُّ بْنُ مَالِك) (خوای لی پازی بیته) که‌وا فه‌رمووی : ((قه‌ده‌غه‌مان لی کرا که‌وا که‌سبکی خه‌لکی شار شت بفروشیته بو که‌سبکی دهره‌وه‌ی شار ، نه‌گه‌ر چی برایشی بیته یان باوکی)) [رواه البخاری (2161/37/4) ومسلم (1523/1158/3) وغيرهما].

وه فه‌رموده‌که‌ی (جَابِر) (خوای لی پازی بیته) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا ^(ﷺ) فه‌رمووی ((لَا يَبِيعُ حَاضِرٌ لِبَادٍ دَعَا النَّاسَ يَرْزُقَ اللَّهُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ)) واته : باخه‌لکی شار بو خه‌لکی دهره‌وه‌ه‌ی ه‌یچ نه‌فروشن ، واز له‌خه‌لکی بینن با خوا پۆزی هه‌ندیکیان به‌هه‌ندیکی تریان بدات [رواه مسلم (1522/1157/3)]. قه‌ده‌غه‌کردنی فروشتنی کابرای شاری بو کابرای لادیی له‌به‌ر نه‌وه‌یه ، چونکه کابرای شار له‌نرخ‌ی شار چاک ده‌زانن جا نه‌گه‌ر نه‌وه‌ی بو بفروشیته ، نه‌وه‌ نایه‌لیته خه‌لکی سوودی لی وه‌ریگرن .

بەمەبەستی فریودانی خەلکی (النَّاجُش) (۱۱۱) وەزەم کردن بەسەر کەربەنی خەلکی دا (الْبَيْعُ عَلَى بَيْعِ بَعْضٍ) (۱۱۱) وە چون (رۆیشتن) بەپیری بارەو پێش گەیشتنی بەبازار (تَلَقَّى الرُّكْبَانَ) (۱۱۱) وە دروست نییە هیچ سوودیک

(۱۱۱) لەبەر فرمودە کە ی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لێ پازی بیئت) کەوا فرمودی پیغەمبەر (ﷺ) قەدەغە ی کردوو لە (النَّجَش) [رواه البخاری (2142/355/4) ومسلم (1516/1156/3)].

و (نَجَش) ئەو یه : نرخی فرۆشراوە کە زیاد کات نە ک بەمەبەستی کەربەن ، بە لکو بەمەبەستی ئەو ی خەلکی پی فریو دات بو ئەو ی بە نرخیکی گران بیکەن .
(۱۱۱) لەبەر فرمودە کە ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لێ پازی بیئت) کەوا فرمودی ((پیغەمبەری خوا قەدەغە ی کردوو لەو ی خەلکی شار شت بو خەلکی دی بفرۆشیت و لە فرۆشتنی (نَجَش) وە لەو ی پیاویک شت بکریت بەسەر کەربەنی براکە ی دا وە لەو ی داوای ژنیک بکات بەسەر داوای براکە ی دا ...)) [رواه البخاری (2140/353/4) ومسلم (1515/1155/3)].

و فرمودە کە ی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لێ پازی بیئت) کەوا پیغەمبەری خوا (ﷺ) فرمودی ((لَا يَبِيعُ أَحَدُكُمْ عَلَى بَيْعِ أُخِيهِ)) واتە : هیچ کە سیکتان شت مە کەن بەسەر کەربەنی براکە تان دا [رواه احمد (121/2) والنسائي (4503/258/7) . وهو صحيح برواه صحيح النسائي (4195)].

(185) لەبەر فرمودە کە ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لێ پازی بیئت) کەوا فرمودی : پیغەمبەری خوا (ﷺ) فرمودی ((لَا تَلَقُّوا الرُّكْبَانَ وَلَا يَبِيعُ حَاضِرٌ لِبَادٍ)) واتە : مە چنە (نەرۆنە) پیری بارەو و کە سیکی شاری بو کە سیکی لادیی هیچ نە فرۆشیت [رواه البخاری (2158/370/4) ومسلم (1521/1157/3)].

و ((تَلَقَّى الرُّكْبَانَ)) ئەو یه کەوا کۆمە لێک ، باری بازرگانی دەهینن بو شار جا ئەم بچیتە رێگایان لێیان بیکریت پێش گەیشتنیان بە بازار و زانیی نرخی بازار . و ئەو کەسە ی بەو شیو یه فریو بدریت دەتوانی لێی بسینی ئەو و بە نرخی بازار پیی بفرۆشیت ، لەبەر فرمودە کە ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لێ پازی بیئت) کەوا فرمودی ((پیغەمبەری خوا (ﷺ) قەدەغە ی کردوو لەو ی بچیتە سەر رێگای کاروان ، جا ئەگەر

لەفرۆشراوەکە جیا بکریتهوه مهگەر شتیکی دیاری کراو بیّت وەك سوار بوون
بۆ ماوهیهکی دیاری کراو (۳۳۳) وەقەدەغە (نهی) کراوه لهههنگرتنی
هەرشتیکی پێویست و شاردنەوهی (الإحتکار) بهمهبهستی گران کردنی
لهسهر موسولمانان (۳۳۳)

یهکیك چوو و لای کەربەن ، ئەوه خاوەن بارهکه بۆی ههیه پهشیمان بیتهوه ئەگەر
گهیشته بازار) [رواه مسلم (1519/1157/3) واحمد (487/2) وابو داود (2437/718/3) والترمذی
(1221/524/3) والنسائی (257/7) وابن ماجه (2178/735/2) وغیرهم] .

(186) لهبەر فەرموودهکە (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) بڕوانه (پ 176) وهله پڕیوایهتی
[الترمذی (1290/585/3) والنسائی (3880/37/7)] دا بهم (لَفْظ) ه هاتوه عن جابر ((أَنَّ رَسُولَ
اللَّهِ ﷺ نَهَى عَنِ الْمُحَاقَلَةِ وَالْمُرَابَنَةِ وَالْمُخَابَرَةِ وَالْتُنْيَا إِلَّا أَنْ تُعْلَمَ)) [وهو صحيح بڕوانه
صحيح سنن الترمذی (1036)] .

وهلهبەر فەرموودهکە (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لێ پازنی بیّت) کهوا بهسهر
ووشتریکهوه بوو پهکی کهوتوو بوو ، جا ویستی وازی لێ بیستی ، فهرمووی : جا
پینغهمبهری خوا (ﷺ) پێ گهیشته و دوعای بۆ کردم و لای دا ، جا پێ کردنی کهوته پێ
هەرگیز لهوه و پێش بهو شیوه پێی نهکردبوو جا پینغهمبهری خوا (ﷺ) فهرمووی :
ببفرۆشه پیم بهوهقهیهك و وتم : نه ، پاشان فهرمووی : ببفرۆشه پیم ، جا منیش پیم
فرۆشت به وهقهیهك زیو ، وهئوهم لای بهجیاگرت کهوا ههلم بگریت (سواری بم) تالای
کهس و کارم ، جا که گهیشتم ووشترهکهم بۆ هیئا . ئهویش یهکسهر نرخهکهی پێ دام ،
پاشان گهپامهوه ، جا ناردی به شوینم دا و فهرمووی : ((أَتْرَانِي مَا كَسَيْتُكَ لَأَخْذُ جَمَلِكَ
؟ خُذْ جَمَلَكَ وَ دَرَاهِمَكَ فَهُوَ لَكَ)) واته : واتبینی من مامهلهم لهگهڵ کردی بۆ ئەوهی
ووشترهکهت بیهم ؟ بیبه ئەوه ووشترهکهت و دهرهههکانیشته ، ئهویش بۆ تۆیه [رواه
البخاری (2718/314/5) ومسلم (715/1221/3)] .

(187) لهبەر فەرموودهکە (مَعْمَرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوای لێ پازنی بیّت) کهوا
پینغهمبهری خوا (ﷺ) فهرمووی ((لَا يَحْتَكِرُ إِلَّا خَاطِي)) واته : کهس مالی فرۆشتن
ههناگریت بۆ گران کردنی مهگەر کهسێک بهههله دا چوویت [رواه مسلم (1605/228/3)] .

و هەرودها قەدەغەیش کراوه له نرخ دیاری کردن (التسعییر) مەگەر لەبەر
پیویستی (۱۱۱۱)

دەبینین فەرمووده که به (عام) هاتوه ، وتایبەتی (احتکار)ی به خواردنەوه نەکردوه ، بەلام ئیمامی (النووی) دەفەرمووی : هاوه له کانمان (هاوه لانی شافیعی) دەلین : (احتکار)ی حرام ئەوهیه که وا تاییبەتە به و خواردنەوه که هەلبگیریت (قوت) ، ئەوهیش به وهی ئەوخواردەمەنیه هەلبگیریت له کاتی گرانی دا ، وه نه یفرۆشیت یه کسەر ، به لکو هەلیدەگیریت بۆ ئەوهی نرخێ گرانی بیت ، بەلام ئەگەر بیکریت یان له لادیۆه بیهینیت له کاتی هەرزانی دا و هەلبگیریت ، یان بیکریت له کاتی گرانی دا بۆ پیویستی خواردنی ، یان بیکریت بۆ ئەوهی بیفرۆشیت له کاتی خۆیدا ئەوه (احتکار)نیه وه هیچ حەرامیهکی تیدا نییه ، وه ئەگەر خواردەمەنی (قوت) نەبیت ئەو (احتکار)ی تیدا نییه به هیچ حالەتیک ، ئەمه درێژە ی بۆ چوونی ئیمهیه [بروانه شرح صحیح مسلم (43/11)] .

وه (أبو یوسف) دەفەرمووی : (هەموو شتێک گیردانی زیان به خەلکی بگهیه نیت ئەوه (احتکار) ه ئەگەر ئالتونیش بیت یان پۆشاک) بروانه (سُبُلُ السَّلَام) وه شیخ (مُحَمَّدُ صَدِيقُ حَسَنِ خَانَ) دەفەرمووی : زۆر لێ کردن له کەسێک (احتکار)ی کردبیت که وا بیفرۆشیت هیچ نەبیت دروست (جائز)ه ، ئەگەر پیویست (واجب)یش نەبیت ، چونکه ئەمه له بهشی فەرمان به چاکه و قەدەغە کردن له خراپهیه ، جا ئەویش پیویسته له سەر هەموو (مُكَلَّفٌ) [بروانه الروضة النديه] .

(۱۱۱۱) له بەر فەرمووده که ی (أنس) (خوای لێ رازی بیت) که وا فەرمووی : له سه ردهمی پیغه مبهری خوادا (ﷺ) نرخێ شت و مهک زۆر بهرز بویه وه جاووتیان : ئە ی پیغه مبهری خوا نرخمان بۆ دیاری بکه ، ئەویش فەرمووی : ((إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمُسَعِّرُ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ الرَّازِقُ وَإِنِّي لَأَرْجُوا أَنْ أَلْقَى اللَّهَ وَلَيْسَ أَحَدٌ مِنْكُمْ يُطَالِبُنِي بِمَظْلَمَةٍ فِي دَمٍ وَلَا مَالٍ)) واته : به راستی خوای گهوره خۆی دانهری ، نرخه خۆی (القابض)ه (الباسط)ه (الرزاق)ه ، وه من هیوام وایه بگه مه وه به خوای گهوره وه کهستان نەبیت داوای مافیکی خۆیم لێ بکاته وه نه له خوین دا ونه له مال دا [رواه احمد (156/3) و ابی

وہلە قەرزو فرۆشتن بەیەکەوہ (سَلَفٌ وَبَيْعٌ) (۱۱۱) وەلە دوو مەرج لە فرۆشتنیک دا (شَرَطَانِ فِي بَيْعٍ) (۱۱۱) وە ھەر وہا قەدەغەیش کراوہ لە

داود (3451/731/3) و الترمذی (1314/605/3) و ابن ماجه (2200/741/2) و غیرەم وھو حدیث صحیح صححہ الالبانی فی غایة المرام رقم (323) وھ بېوانە صحیح ابن ماجه (1787) .

(مُحَمَّدٌ صَدِيقٌ خَانَ) دەفەر موی : وە لە (الهدایە) دا ھاتوہ : وە نابیت دەسەلات دار نرخی شتو مەك بەسەر خەلكی دا دیاری بکات جا ئەگەر خاوەن خواردنەکان بە ئارەزووی خۆیان نرخیان دا دەنا وەستەمیکی زۆریان لە نرخ دەکرد وە قازیش نەیدەتوانی پارێزگاری لە مافی موسوڵمانان بکات تەنھا بە دیاری کردنی نرخ نەبیت ، ئەوہ لە و کاتە دا ھیچ خراپە یەکی تیدا نییە بە پراویژ کردنی خاوەن پراو عەقلەکان نرخ دیاری بکریت .

(189) لە بەر فەرموودە کە ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ) (خوایان لی پازی بییت) کە و پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمووی : ((لَا يَحِلُّ سَلْفٌ وَبَيْعٌ ، وَلَا شَرَطَانٌ فِي بَيْعٍ وَلَا رِبْحٌ مَالٌ يَضْمَنُ وَلَا بَيْعٌ مَالِيَسَ عِنْدَكَ)) واتە : حەلال نییە قەرزو فرۆشتن پیکەوہ وەنە دوو مەرج لە فرۆشتنیک دا وەنە قازانجی فرۆشتنی شتیک وەرنەگیراییت وەنە فرۆشتنی ئەوہی لات نییە [رواه ابو داود (3504/769/3) و الترمذی (1234/535/3) و النسائي (4611/288/7) و احمد (174/2) و غیرەم وھو حدیث حسن صحیح بېوانە صحیح الترمذی (988) و صحیح النسائي (4297) و ابن ماجه (1781) و السلسلة الصحيحة (1212)] .

وہ شیوہی قەرزو فرۆشتن لە یەك مامە لە دا ئەو یە وەك ئیمامی (أحمد) دەفەر موی قەرزیک بداتی ، پاشان شتیک پی بفرۆشیت زیادە ی بە خاتە سەر . وە یان لە وانە یە شتیک بە قەرز بخاتە لا جا بلی ئەگەر لات ئامادە نەبوو لە ماوہی دیاری کراو دا ئەو بە فرۆشتن بەسەر تەوہ حسییە [بېوانە صحیح الترمذی (9/2)] .

وہلە (شرحُ السنَّة) دا دەفەر موی: (ئەو یە بلی : ئەم پۆشاکەت پی دەفرۆشم بە دە (10) درھەم بە و مەرجە ی دە (10) درھەم قەرز بە دەیت ، وە مەبەست بە (سلف) لێرە دا قەرزە ، جا ئەمەش (فاسد) ه ، چونکە ئەو دە (10) درھەمە ی بە پی قەرزە کە کردوہ بە نرخی پۆشاکە کە ، جا ئەگەر ئەو مەرجە - نە یە تەجی و - بکە ویت ئەو ھەندیک لە نرخی پۆشاکە کە دەکە ویت جا ئەوہی مایەوہ لە نرخی فرۆشراوہ کە جگە لە دە (10) درھەمە کە بە رانبەر بە نادیار دەبیت) واتا بە نادیار دەمینیتەوہ جا کە و ابو ئەگەر قەرزە کە ی بداتی ئەوہ سوودە (ریا) یە چونکە وەك زانایانی (أصول) دەفەر من: ((كُلُّ

دوو فروشتن له فروشتنیک دا (بِيعَانٍ فِي بَيْعَةٍ) ^(۱۱۱) وه له فروشتنی

قَرَضٍ جَرَّ نَفْعًا فَهُوَ رَبًّا)) و ئه‌گه‌ر پيشی نه‌دا ئه‌وه هه‌ندیک له نرخه‌که‌ی به‌نادیاری (مجهول) ده‌مینیتته‌وه [بروانه‌ الروضة‌ الندية] .

(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌ر مووده‌که‌ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ) (خوایان لی پازی بیئت) . بروانه (پ/189) .

وه شیوه‌ی (شَرَطَانَ فِي بَيْعٍ) ئه‌وه‌یه، وه‌ك خاوه‌نی (الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ) ده‌فه‌رموی : ((وه‌مانای دوو مه‌رج ئه‌وه‌یه که‌وا مافی فروشتنه‌که‌ به‌ مه‌رج بگریت و شتیکی تری ده‌ره‌وه‌یش له‌گه‌لیدا به‌ مه‌رج بگریت وه‌ك بلی : ئه‌بئ ئه‌وه‌م پی بیه‌خشیت یا لای فلانه‌که‌س تکایه‌کم بۆ بکه‌یت یان ئه‌گه‌ر پیویستت به‌ فروشتنی هه‌بوو به‌خۆم زیاتر به‌که‌سی تری نه‌فروشتیه‌وه ، وه‌له‌وجۆره‌ مه‌رجانه ، جا ئه‌مه‌ دوو مه‌رجه‌ له‌یه‌ك مامه‌له‌دا)) [الحج‌ة‌ البالغة‌ (109/2) بروانه‌ الروضة‌ الندية] .

(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی پازی بیئت) که‌وا فه‌رموی : ((پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) قه‌ده‌غه‌ی کردوه‌ له‌دوو فروشتن له‌ فروشتنیک دا)) [رواه احمد (432/2) و ابوداود (3461/738/3) و الترمذی (1231/533/3) و النسائی (4632/295/7) وه‌و صحیح بروانه‌ صحیح الترمذی (985) و صحیح النسائی (4318)] .

وه‌له (لَفْظِي) (أَبُو داود) دا فه‌رموی : ((مَنْ بَاعَ بَيْعَتَيْنِ فِي بَيْعَةٍ فَلَهُ أَوْكُسُهُمَا أَوْ الرَّبِّا)) واته : ((هه‌رکه‌سیک دوو فروشتن له‌ فروشتنیک دا بفروشتی ئه‌وه یان که‌مه‌که‌یان ده‌بات یان وه‌کو ریبیا ده‌بات)) [3461/738/3] وه‌و حدیث حسن حسنه‌ الابانی الارواء (149/5-150) .

و (بِيعَتَيْنِ فِي بَيْعَةٍ) : ئه‌وه‌یه (وه‌ك هه‌ندیک له‌ زانایان فه‌رمویانه) : بلی ئه‌م پۆشاکه‌ت پی ده‌فروشم به‌پاره‌ی حازر به‌ ده‌ (10) و به‌قه‌رزیش به‌ بیست (20) [بروانه‌ صحیح الترمذی (9/2)] .

(عینة) (۳۳۳)

. (۳۳۳) .
وهكپيار ده‌توانیت به مهرجی بی‌فیلی شت بکریت

ئه و شتانه‌ی که فروشتنی حه‌رامه

وه هه‌ر که سیک وستی زیاتر شاره‌زا بی‌ت با ته‌ماشای کتیبی (السلسلة الصحيحة للالبانی) رقم (2326) وه نامیلکه‌ی (القول الفصل فی بیع الاجل للشیخ عبدالرحمن عبدالخالق) بکات .

(۳۳۳) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (ابن عمر) (خوایان لی‌ پازی بی‌ت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ((إِذَا تَبَايَعْتُمْ بِالْعَيْنَةِ ، وَأَخَذْتُمْ أَذْنَابَ الْبَقَرِ ، وَرَضِيْتُمْ بِالزَّرْعِ ، وَتَرَكْتُمْ الْجِهَادَ سَلَطَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ دَلًّا لَا يَنْزِعُهُ حَتَّى تَرْجِعُوا إِلَى دِينِكُمْ)) واته : هه‌رکاتی‌ک فروشتنی (عینة) تان کرد ، وکلکی مانگاتان گرت وه‌پازی بوون به‌کشت و کال و مال داری ووازتان له‌ خه‌بات (جهاد) کردن هی‌نا ئه‌وه‌ خوی‌گه‌وره‌ زه‌لیلی و سه‌ر شوپیتان به‌سه‌ردا زال ده‌کات ، وه‌ له‌سه‌رتان لای نابات تا نه‌گه‌پینه‌وه‌ بو‌ ئاینه‌ که‌تان)) [رواه ا بوداود (3/رقم/3462) وه‌و حدیث صحیح بروانه‌ صحیح الجامع (423)].

(بیع العینة) ئه‌وه‌یه : شتی‌ک بفروشی‌ت به‌قه‌رز و بیداته ده‌ستی کابرای کپیار ، پاشان پی‌ش وه‌رگرتنی نرخه‌که‌ی لی‌ ی بکریته‌وه‌ به‌نرخیکی حازری که‌م تر له‌وه‌ی پی‌ی فروشته‌وه‌ له‌پی‌شا [بروانه‌ الوجیز فی فقه السنه والکتاب العزیز ل (335)].

(۳۳۳) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (ابن عمر) (خوایان لی‌ پازی بی‌ت) که‌وا لای پیغه‌مبه‌ری خوادا (ﷺ) باسی پی‌اوکیان کرد که‌ به‌رده‌وام فریو ده‌دریت له‌ کپین و فروشتن دا ، جا ئه‌ویش فه‌رموی : ((إِذَا بَايَعْتَ فَقُلْ لَأَخْلَابَةَ)) واته : ئه‌گه‌ر شتی‌کت کپی ئه‌وه‌ بلی : به‌بی‌ فریودان)) [رواه البخاری (4/رقم/2117) ومسلم (3/1165/1533) و غیرهما] .ئهمه‌ش به‌لگه‌یه که‌وا ئه‌گه‌ر یه‌کی‌ک وای ووت ئه‌وه‌ بو‌ی هه‌یه‌ په‌شیمان بی‌ته‌وه‌ ئه‌گه‌ر فیلی لی‌ کرا .

(مَا يَحْرُمُ بَيْعُهُ)

حرامه فروشتنی مهی و مرداره‌وه بوو و به‌راز (۳۳۳)
و خوین (۳۳۳) و هه‌موو وینه‌یه‌کی گیان له‌به‌ر (۳۳۳) و پیشیله‌و

(۳۳۳) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لی پازی بیټ) که‌وا بیستی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌مه‌که‌دا له‌سالی نازاد کردنی دا (عام الفتح) ده‌یفه‌رموو : ((إِنَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ حَرَّمَ بَيْعَ الْخَمْرِ وَالْمَيْتَةِ وَالْخَنْزِيرِ وَالْأَصْنَامِ)) واته : به‌راستی خوا پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی فروشتنی مهی و مرداره‌وه بوو و به‌رازو بتیان حرام کرد ، جا ووتیان : ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ئایا پونی مرداره‌وه بوو له‌لأله ؟ چونکه که‌شتی پی چه‌ور ده‌کریت وه پیستی پی چه‌ور ده‌کریت وه خه‌لکی به‌کاری دینن بو چه‌راو پوناکی ، ئه‌ویش فه‌رموی : نه‌ء ، ئه‌وه حرامه ، پاشان پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌وئ‌دا فه‌رموی : ((قَاتَلَ اللَّهُ الْيَهُودَ ، إِنَّ اللَّهَ لَمَّا حَرَّمَ شَحُومَهَا جَمَلُوهُ ثُمَّ بَاعُوهُ فَأَكَلُوا ثَمَنَهُ)) واته : خوا جو له‌که بکوژیت ، خوی گه‌وره کاتیک که (شحم) ه‌که‌ی له‌سه‌ر حرام کردن ، تاواندیان‌ه‌وه ، پاشان فروشتیان و نرخه‌کیان خوارد [رواه البخاری (4/رقم 2236) و مسلم (1581/1207/3) و ابو داود (3469/377/9) و الترمذی (1315/381/2) و غیره] .

(۳۳۳) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو جَحِيفَةَ) (خوای لی پازی بیټ) ((که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) که‌ده‌غه‌ی کردووه له‌نرخ‌ی خوین)) [رواه البخاری (4/2238)] .
(۳۳۳) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (سَعِيدُ بْنُ أَبِي الْحَسَنِ) که‌وا فه‌رموی : ((لَا يَبْنُ عَبَّاسٌ) بووم (خوایان لی پازی بیټ) پیاوئیک هاته خزمه‌تی جا ووتی : ئه‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) من مروؤقیکم ژیانم له‌سه‌ر کاری ده‌ستم ده‌روات وه‌من ئه‌م وینه‌یانه دروست ده‌که‌م ، جا (إِبْنُ عَبَّاسٍ) فه‌رموی : هیچت پی نالیم ته‌نھا ئه‌وه نه‌بیټ که‌له پیغه‌مبه‌ری خواوه (ﷺ) بیستومه ، ده‌یفه‌رموو : ((مَنْ صَوَّرَ صُورَةً فَإِنَّ اللَّهَ مُعَذِّبُهُ حَتَّى يُنْفَخَ فِيهَا الرُّوحُ ، وَكَأَيُّهَا بِنَافِخٍ فِيهَا أَبَدًا)) واته : هه‌ر که‌سئیک وینه‌یه‌ک بکات ئه‌وه خوی گه‌وره سزای ده‌دا تا گیانی به‌به‌ردا ده‌کات ، وه هه‌ر گیز گیانی به‌به‌ریشدا ناکات)) جا کابرا پی‌ی تیک چوو وه‌ره‌نگی زه‌رد هه‌لگرا ، ئه‌ویش فه‌رموی (وَيَح) بوټو ، ئه‌گه‌ر هه‌رویستت بیکه‌یت

سهگ (۳۳۳) مه‌گەر بۆ پیویستی (۳۳۳) و زیاده ئاوو (۳۳۳) هه‌موو شتیکی
 حه‌رامیش (۳۳۳)

ئوه‌ وینه‌ی ئه‌و دارانه‌ بکه‌ ، وه‌ر شتیکی‌ش گیان له‌ به‌ر نه‌بیّت)) [رواه البخاری (2225/416/4) واللفظ له‌ ومسلم (2110/167/3)]. وه‌ (وِیْح) : ووشه‌ی به‌زه‌بیه‌، به‌ پیچه‌وانه‌ی (وِیْل) وه‌ه‌ که‌ بۆ سزایه‌ .

(۳۳۳) له‌ به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (جَابِر) (خوای لّی پازی بیّت) که‌وا فه‌رموی :
 ((پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) قه‌ده‌غه‌ی کرد له‌نرخ‌ی سه‌گ و پیشیله‌)) [رواه مسلم (1569/1199/3) وابوداود (3479/752/3) والترمذی (1279/577/3) وغیرهم] .

(۳۳۳) هه‌ر له‌ به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (جَابِر) (خوای لّی پازی بیّت) که‌ له‌ پیاویه‌تی
 (النسائی) دا هاتووّه‌ : ((که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) قه‌ده‌غه‌ی کردووّه‌ له‌نرخ‌ی سه‌گ و
 پیشیله‌ . ته‌نها سه‌گی راو نه‌بیّت)) [رواه النسائی (4668/309/7) وه‌و صحیح بېروانه‌ صحیح النسائی
 (4353)] .

(۳۳۳) له‌ به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (إِیَاسُ بْنُ عَبْدِ) (خوای لّی پازی بیّت) که‌وا فه‌رموی :
 ((پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) قه‌ده‌غه‌ی کردووّه‌ له‌ فرۆشتنی زیاده‌ ئاو)) [رواه احمد (138/4)
 وابوداود (3478/751/3) والترمذی (1271/271/3) والنسائی (4662/307/7) وه‌و حدیث صحیح النسائی
 (4347) و صحیح ابن ماجه‌ (2008)] .

(۳۳۳) له‌ به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (جَابِر) (خوای لّی پازی بیّت) له‌ (پ194) جا له‌ رِیْگَا
 که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) دا فه‌رموی : پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ((لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ حُرْمَتُ
 عَلَيْهِمُ الشُّحُومَ فَبَاعُوهَا وَأَكَلُوا ثَمَنَهَا ، وَإِنَّ اللَّهَ إِذَا حَرَّمَ عَلَى قَوْمٍ أَكَلَ شَيْءٍ ، حَرَّمَ
 عَلَيْهِمْ ثَمَنَهُ)) واته‌ : نه‌فرینی خوا له‌ جووله‌که‌ بیّت پۆنه‌که‌ی له‌سه‌ریان حه‌رام کرد جا
 فرۆشتیان و نرخه‌که‌یان خوارد ، وه‌ خوای گه‌وره‌ ئه‌گه‌ر خواردنی شتیکی له‌سه‌ر قه‌ومیک
 حه‌رام کرد ، ئه‌وه‌ نرخه‌که‌یشی له‌سه‌ر حه‌رام کردوون)) [رواه احمد (370/3) وابوداود
 (3488/758/3) وه‌و حدیث اسناده‌ صحیح بېروانه‌ صحیح الجامع (5107)] .

په شیمان بوونه وه له کرین و فرۆشتن (الخیارات)

کرپار و فرۆشیار بۆیان ههیه په شیمان ببهوه تا له یهك

جیاده ببهوه () وه جهرامیشه ههلسان له دانیشتنی (عقد) ههكه دا له ترسی
په شیمان بوونه وه () وه بۆیشیان ههیه ماوه یهك دیاری بکهن بۆ په شیمان
بوونه وه () ، و نه گهر کهم و

(201) له بهر فهرموده که ی (ابن عمر) (خوایان لى رازى بیئت) که وا پیغه مبهرى خوا
() فه رموى : ((إِذَا تَبَايَعَ الرَّجُلَانِ فَكُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا بِالْخِيَارِ مَا لَمْ يَتَّفِقَا وَكَانَ
جَمِيعًا ، أَوْ يُخَيَّرُ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ ، فَإِنْ خَيَّرَ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ فَتَبَايَعَا عَلَى ذَلِكَ فَقَدْ
وَجَبَ الْبَيْعُ ، وَإِنْ تَفَرَّقَا بَعْدَ أَنْ تَبَايَعَا وَلَمْ يَشْرُكْ وَاحِدٌ مِنْهُمَا الْبَيْعَ فَقَدْ وَجَبَ
الْبَيْعُ)) واته : نه گهر دووییاو شتیکیان به یهك فرۆشت نه وه هه ریه که یان بۆیان هه یه
په شیمان ببهوه تا به یه که وهن و جیا نه بوونه ته وه ، یان یه کیکیان په شیمانی ده داته
دهستی نه وی تریان ، جا نه گهر یه کیکیان په شیمانی داوه دهستی نه وی تریان جا
فرۆشتنه که له سهر نه وه رووی دا نه وه فرۆشتنه که دامه زرا ، وه نه گهر له یهك بوونه وه پاش
نه وه ی (عقد) ی فرۆشتنه که یان کرد وه که سیان فرۆشتنه که یان به جی نه هیشت نه وه
فرۆشتنه که دامه زراوه)) [رواه البخارى (2112/332/4) ومسلم (1531/1163/3)].

() له بهر فهرموده که ی (عبدالله بن عمرو) (خوایان لى رازى بیئت) که وا
پیغه مبهرى خوا () فه رموى : ((الْبَيْعَانِ بِالْخِيَارِ مَا لَمْ يَتَّفِقَا إِلَّا أَنْ تَكُونَ صَفَقَةً
خِيَارٍ ، فَلَا يَحِلُّ لَهُ أَنْ يُفَارِقَ صَاحِبَهُ خَشْيَةَ أَنْ يَسْتَقِيلَهُ)) واته : ((کرپاره و
فرۆشیار بۆیان هه یه په شیمان ببهوه تا له یهك جیا ده ببهوه ، مه گهر خوایان ماوه ی بۆ
دیاری بکهن ، جا چه لال نی یه بۆی له هاو له که ی جیا بیته وه (له دانیشتنه که) دا له ترسی
نه وه ی نه وه که په شیمان ببیته وه [رواه ابوداود (3439/324/9) و الترمذی (1265/360/2) والنسائی
(251/7) وهو صحيح برواه صحيح الجامع (2895) وصحيح النسائی (4175)].

کۆرییەك له فرۆشراوه كەدا هەبوو ، فرۆشیار ئاگاداری کڕیاری نەکردبوو هە ، ئەو کڕیار بۆی هەیه پەشیمان ببیتەوه ئەگەر پێی زانی (۳۳۳)

سوود خواردن (الرِّبَا) (۳۳۳)

(۳۳۳) له بەر فەرمووده كەى (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لى رازی بیئت) كەوا پینەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووى : ((إِنَّ الْمَتَّبَاعِينَ بِالْخِيَارِ فِي بَيْعِهِمَا مَا لَمْ يَتَّفِقَا أَوْ يَكُونَ الْبَيْعُ خِيَارًا)) واتە : بەراستی کڕیار و فرۆشیار بۆیان هەیه پەشیمان ببنەوه له فرۆشتنەكەیان دا تالەیهك جیا دەبنەوه یان خۆیان پەشیمان بوونەوه ی بۆ دانانەن)) [رواه البخاری (2107/326/4) ومسلم (1531/1163/3) وه فەرمووده كەى تری (إِبْنُ عُمَرَ) و (إِبْنُ عُمَرَ) یش بپوانە (پ 201) و (پ 202) .

(۳۳۳) له بەر فەرمووده كەى (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لى رازی بیئت) كەوا پینەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووى : ((مَنْ اشْتَرَى غَنَمًا مُصْرَاةً فَاحْتَلَبَهَا فَإِنْ رَضِيَهَا أَمْسَكَهَا ، وَإِنْ سَخَطَهَا فَفِي حَلَبَتِهَا صَاعٌ مِنْ تَمْرٍ)) واتە : ئەگەر كەسێك مەرى كړى بە نەدۆشراوى جا كاتێك كە دۆشى ئەگەر پێی رازی بوو ئەوه دەستى پێوه بگرت ، وه ئەگەر پێی رازی نەبوو ئەوه له جیاتى ئەو دۆشینە (صاع) یك خورمای پێى بدات ، وه مەرەكەى بداتەوه [رواه البخاری (2151/368/4) وهذا لفظه ، ومسلم (1524/1158/3) وغيرهما] .

وه له بەر فەرمووده كەى تری (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لى رازی بیئت) كەوا پینەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووى : ((لَا تُصَرُّوْا الْإِبِلَ وَالْغَنَمَ فَمَنْ ابْتَاعَهَا بَعْدَ فَإِنَّهُ بِخَيْرِ النَّظَرَيْنِ بَعْدَ أَنْ يَحْتَلِبَهَا ، إِنْ شَاءَ أَمْسَكَ ، وَإِنْ شَاءَ رَدَّهَا وَصَاعٌ مِنْ تَمْرٍ)) واتە : ئەگەر ویستان مەرو و شتر بفرۆشن ئەوه نەیهێلنەوه بەبێ دۆشین، جا هەر كەسێك پاش ئەوهى كړى ئەوه بۆی هەیه پاش دۆشینى تەماشای بكات ئەگەر ویستى لى هەبوو ئەوه دەستى پێوه دەگرت وه ئەگەر ویستى لى نەبوو ئەوه دەگێریتەوه له گەل (صاع) یك خورما دا له جیاتى ئەو شیرەى دۆشیوتى)) [رواه البخاری (2148/361/4) وغيره] .

وہرگرتنی سوود (ربا) دوو بهشی ھیه
 سوودی قهرز (النسیئة) و سوودی زیادہ (الفضل) و ھهردو
 جوړهکھی حرامه له شرع دا

(ربا) له زمانی عه ره بیدا له (ربا یربو) ھو و ھرگیراوه ، و ھ مانا که یشی
 له زمانی عه ره بیدا واته : سوود .

(ربا النسیئة) ھو زیاده ھیه ھه قهرز دهر و ھری دهگریت له و که ھه سی
 قهرزی ده داتی به رانبر به و ماو ھیه ھیه که لایه تی بو نمونه : (1000) دیناری ده داتی
 به قهرز بو ماو ھی مانگیك پاش مانگه که (1200) دیناری لی ده ویت ، جا ھو (200)
 دیناره زیاده ھیه ، (ربا النسیئة) ھه .

(ربا الفضل) فروشتنی پارھه که به پارھه کی جوړی خوئی به زیاتر، یان
 فروشتنی خواردنیک به خواردنیک کی جوړی خوئی به زیاتر ، بو نمونه : ملوانه که ھیه کی
 نالتون که (12) مثقال پاک دهر بکات بفروشریتنه و ھ (13) دیناری نالتونی ، ھو مثقاله
 زیاده ھیه (ربا الفضل) ه . یان کیلویه کی گه نھی که له تی بدری به دوو کیلوی که نھی مه کسی
 ھو ھو کیلوی زیاده ھیه ، (ربا الفضل) ه .

له بهر فھرموده ی خوای گه وره له سوره تی (البقرة: 278-279) دا که
 ده فھرموئ : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ ، فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِن تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُؤُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلَمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ﴾ واته : ھه ھو که سانھه کی که باو ھرتان ھیناوه له خوا بترسن و ھو ھو ھو ھو له
 سوودتان (به سهر خه لکه و ھ) وازی لی بینن ، ھه گه ر باو ھردارن ، جا ھه گه ر ده ست له
 (سوود خوئی) ھه لنه گرن ، ھو ھو جارپی جه نگ کردن لی بدن له گه ل خواو
 پیغه مبه ره که یدا (ﷺ) ، و ھه گه ر په شیمانیش ببنه و ھو ھو ھو ته نها سه رمایه کانتان ھه
 خو تانه به بی سوود . به م شیو ھه نه سته م ده کن و نه سته میشتان لی ده کری .

و ھه فھرموده ی خوای گه وره له سوره تی (البقرة: 276) دا که ده فھرموئ :
 ﴿يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرْبِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ﴾ واته : خوای گه وره
 سوود (و سوود خواردن) بی به ره که ت ده کات و ھه به رکه تیش ده خات خیرو چا که و ھه

ئەوشتانەس کە سوود (ربا) سێدا حەرەمە

(الأَصْنَافُ الَّتِي يَحْرَمُ فِيهَا الرِّبَا)

سوود (ربا) لەشەش شت دایە زبیر (ئالتون) وزیو (۳۳۳) وگەنم و جوو خورماو خووی (۳۳۳) هەر جوویک لەم شەش جوو ئەگەر بە جوو کەسێ خووی

خوای گەرەش هبچ بئ باوە پیکس تاوانباری خووش ناویت . وە ئایەتی ﴿وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا﴾ بڕوانە (پ 164) .

وە پینەمبەری خوا (ﷺ) سوود خواردن بە یەکیک لە تاوانە گەرەکان ناو دەبات کە دەبنە هۆی تیاچوونی مرۆف وە کە لە فەرموودە کەسێ (أَبُو هُرَيْرَةَ) دا هاتوو کە وا دە فەرمووی : ((إِجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمَوْبِقَاتِ)) جا یەکیک لە وانه فەرمووی : ((وَأَكُلِ الرِّبَا)) [رواه البخاری 2766/393/5] و مسلم (89/92/1) و غیرەما .

وە (جابر) (خوای لئ رازی بیئت) دە فەرمووی : ((لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَكْلَ الرِّبَا وَمُوكَلِّهَ وَكَاتِبَهُ وَشَاهِدِيهِ وَقَالَ هُمْ سَوَاءٌ)) واتە : پینەمبەری خوا (ﷺ) نە فەرەتی کردوو وە سوود خوور وە ئەویشی دەیداتە دەر خواری وە ئەو دەینوسیئت وە ئەوانەیشی کە دەبنە شایەت جا فەرمووی : ئەمانە هەموویان لە تاواندا وە کویە کە وان)) [رواه مسلم (1598/1219/3)] .

وە (إِبْنُ مَسْعُودٍ) (خوای لئ رازی بیئت) دە فەرمووی پینەمبەری خوا (ﷺ) فەرمووی : ((الرِّبَا ثَلَاثَةٌ وَسَبْعُونَ أَبَا أَيْسَرُهَا مِثْلَ أَنْ يَنْكِحَ الرَّجُلُ أُمَّهُ)) واتە : سوود وەرگرتن هەفتا و سبب جووی هە یە ئاسان ترین و سوک ترینیان وە کوی ئەو وایە پیاو لە گەل دایکی خویدا جووت بیئت)) [رواه الحاكم (37/2)] و هو صحیح بڕوانە صحیح الجامع (3539) .

(209) پارە و پولی ئیستایش هەر (ربا) سێدا حەرەمە چونکە ئەو لە جیگەس ئالتون و زیو دانراو وە : دیناری عیراقی کاغەز یان ئاسن ، دروست نئیە بە دیناری عیراقی بگۆرپیتە وە ، مەگەر وە کویە ک و دەست بە دەست بیئت . بە لام دروستە دینار عیراقی بە پارەس و لاتیکی تر بگۆرپیتە وە (بۆ نموونە بە تومەنی ئیرانی یا لیرەس تورکی) بە زیاتریان بە کە مەر . چونکە جوو کەسێ جیاوازه .

فروشا ئوہ دہبیت لہ کی شانہ دا وہک یه بیٹ بہ بی تہ ماشا کردنی چاکی و خراپی و ہہروہا دہبیت لہ دانیشتنی کرین و فروشتنہ کہ دا ہہردوو لایہن و ہریبگرن (۱۱۱۱) و ہئہ گہر ہہر جوړیک لہم جوړانہ بہ جوړیکی تری فروشا

(210) لہم شہ شہ دا جیاوازی نییہ لہ نیوان زانایان دا کہوا (ربا) ی تیدایہ بہ لام جگہ لہم (شہش) ہ زانایان جیاوازن ، ئایہ شتی تر ہیہ (ربا) ی تیدا بیٹ یان نییہ . ئو پایہ ی کہ ئیمہ بہ راستی دہ زانین ئوہیہ کہ جگہ لہم شہ شہ کہ لہ فہر موودہ دا باس کراوہ لہ ہیچی تردا (ربا) نییہ ، چونکہ ہیچ بہ لگہ یہ کی راست و راشکاو (صریح) مان لہ سہری نییہ . بپوانہ [(الرَوْضَةُ النَّدِيَّةُ لِمَنْ الدَّرَرُ الْبَهِيَّةُ) لمحمد صديق حسن خان (سُبُلُ السَّلَام) للامير الصنْعَانِي (المَحَلِّي) لابن حَزْم (وَسَبِيلُ الْجَرَّارِ) لِلشُّوْكَانِي] .

(211) لہ بہر فہرموودہ کہی (عُبَادَةُ بْنُ صَامِتٍ) (خوای لی رازی بیٹ) کہوا فہرمووی پیغہ مہری خوا (ﷺ) فہرمووی : ((الذَّهَبُ بِالذَّهَبِ وَالْفِضَّةُ بِالْفِضَّةِ وَالْبُرُّ بِالْبُرِّ وَالشَّعِيرُ بِالشَّعِيرِ وَالتَّمْرُ بِالتَّمْرِ وَالْمِلْحُ بِالمِلْحِ مِثْلًا بِمِثْلٍ ، سَوَاءٌ بِسَوَاءٍ يَدًا يَدًا ، فَإِذَا اِخْتَلَفَتْ هَذِهِ الْأَصْنَافُ فَيَبْعُوهُ كَيْفَ شِئْتُمْ إِذَا كَانَ يَدًا يَدًا)) واتہ : ئالتون بہ ئالتون و زیو بہ زیو و گہ نم بہ گہ نم و جو بہ جو و خورما بہ خورما و خوئی بہ خوئی و ہکو یہ کہ ئوہندہ ی یہ کہ ، دہست بہ دہست ، بہ لام ئہ گہر ئہم جوړانہ لہ یہ کہ جیا بون ئوہ چو و یستان لی بوو بیفروشن ئہ گہر دہست بہ دہست بوو [رواہ مسلم (1587/1211/3)].

وہلہ بہر فہرموودہ کہی (أَبُو سَعِيدِ الْخُدْرِي) (خوای لی رازی بیٹ) کہوا پیغہ مہری خوا (ﷺ) فہرمووی : ((لَا تَبِيعُوا الذَّهَبَ بِالذَّهَبِ إِلَّا مِثْلًا بِمِثْلٍ وَلَا تَشْفُوا بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ وَلَا تَبِيعُوا السُّورِقَ بِالسُّورِقِ إِلَّا مِثْلًا بِمِثْلٍ وَلَا تَشْفُوا بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ وَلَا تَبِيعُوا مِنْهَا غَائِبًا بِنَاجِزٍ)) واتہ : ئالتون بہ ئالتون مہ فروشن مہ گہر بہ ئہندازہ ی یہ کہ ، و ہہندیکیان فہزل مہدہن بہ سہر ہندیکی تری دا ، و ہزیو بہ زیویش مہ فروشن مہ گہر بہ ئہندازہ ی یہ کہ ، و ہہندیکیان فہزل مہدہن بہ سہر ہندیکی تردا ، و ہجازریشی مہ فروشن بہ قہرز [رواہ البخاری (177/379/4) و مسلم (1584/1208/3) و غیرہما] .

وہ فہرموودہ کہی تری (أَبُو سَعِيدِ) کہوا فہرمووی : خوا پوزی ئہ داین بہ خورمای کؤکراوہ لہ سہر دہمی پیغہ مہری خوا دا (ﷺ) کہ خورمایہ کی تیکہ لی جوړاو جوړ بوو ،

ئەو دەروستە یەکیکیان کیشەکه‌ی زیاتریش بیټ بەلام بەو مەرجه‌ی ئەگەر هەر لەو دانیشتنەدا هەردوو لایەن وەرێبگرن (۳۳۳) و ئەگەر جوړیک لەم جوړانە فرۆشرا بەجوړیکی تری جیاواز لە (صفا) و (علت) دا ئەو دەروستە ئەگەر یەکیکیان زیاتریش بیټ و قەرزیش بیټ (۳۳۳) و دەروست‌نی یە جوړیک بەجوړەکه‌ی خو‌ی بفرۆشیت بەبی ئەو‌ی بزانیټ کیشانەیان وەک

جائیمەیش دەمانفرۆشت بەخورمای چاک دوو (صاع) بە (صاع) یك ، جا ئەمە گەشت بە پیغەمبەری خوا (ﷺ) جافەرمووی ((لَا صَاعِي تَمْرٍ بِصَاعٍ وَلَا صَاعِي حُنْطَةٍ بِصَاعٍ وَلَا دِرْهَمٍ بِدِرْهَمَيْنِ)) واتە : دوو (صاع) خورما بە (صاع) یك نابیت ، وەدوو (صاع) گەنم بە (صاع) یك نابیت و دره‌میک بە دوو دره‌م نابیت . [رواه البخاري (2080/311/4) و مسلم (1595/1216/3) والفظ له وغیرما] .

(۳۳۳) لەبەر فەرموودە‌ی (عُبادَة) ی پیشوو بپوانە (پ 211) و لەپێوایەتیکی تری دا فەرمووی ((وَلَا بَأْسَ بِيَعِ الذَّهَبَ بِالْفِضَّةِ ، وَالْفِضَّةُ أَكْثَرُهُمَا ، يَدًا بِيَدٍ وَأَمَّا نَسِيئَةٌ فَلَا ، وَلَا بَأْسَ بِيَعِ الْبُرِّ بِالشَّعِيرِ وَالشَّعِيرُ أَكْثَرُهُمَا يَدًا بِيَدٍ وَأَمَّا النَّسِيئَةُ فَلَا)) واتە : وەهیچ خراپە‌یەکی تیدا نی‌یە ئەگەر ئالتون بەزیو بفرۆشیت ، بازووە‌کەش زیاتر بیټ ، دەست بە دەست بەلام بەقەرزی نابیت ، وەهیچ خراپە‌یەکی تیدا نی‌یە ئەگەر گەنم بەجو بفرۆشیت باجو‌کەیش زیاتر بیټ دەست بە دەست بەلام بەقەرزی نابیت [رواه ابوداود (3333/198/9) وهو صحيح بپوانه الارواء (195/5)] .

(۳۳۳) لەبەر فەرموودە‌کە‌ی (عائشة) (خوای لی پازی بیټ) کەوا فەرمووی پیغەمبەر خوا (ﷺ) هەندئ خواردنی لەکابرایەکی جولەکە کەری ، جا قەلغانە‌کە‌ی بەبارمتە (رهن) خستبوە لای [رواه البخاري (2200/399/4)] .

(الأميرُ الصنْعَانِي) رەحمەتی خوای لی بیټ دەفەرمووی : وەبزانه زانایان یەکرا (متفق) ن لەسەر ئەو‌ی کەوا دەروستە فرۆشتنی شتیک لەو شتانە‌ی کە (ربا) ی تیدا یە بەشتی تر کە (ربا) ی تیدا یە بەلام لەیەک پەگەز (جنس) نەبن بەقەرزیو بەزیاتریش وەک فرۆشتنی ئالتون بەگەنم و وزیویش بەجو ، وە جگە لەمانەش [بپوانه سبل السلام (38/3)] .

یهک وایه (۱۱۱) وهئه‌گهر شتی تری له‌گه‌ل دابیئت ده‌بیئت جیا بکریته‌وه
له‌کاتی کی‌شانه‌دا (۱۱۱) وه‌دروست نیه‌یه فروشتنی ته‌ر (رطب) به‌وه‌ی ووشک
بوته‌ته‌وه ، مه‌گهر بو (العرايا) (۱۱۱) هه‌روه‌ها فروشتنی گوشت به‌ناژه‌لی

(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لی پازی بیئت) که‌وا فه‌رموی
: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) قه‌ده‌غه‌ی کردووه له‌فروشتنی بریک خورما که‌وا کی‌شانه‌ی
نه‌زانریت به‌ه‌ندیک خورما که‌وا کی‌شه‌که‌ی دیاری بیئت [رواه مسلم (1530/1162/3)].
(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (فُضَالَةُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوای لی پازی بیئت) که‌وا
فه‌رموی : له‌پوژی (خَیْبَر) دا ملوانکه‌یه‌کی ئالتونم کپی به (12) دینار ئالتون و
ملوانکه‌یه‌ش مووری پیوه بو ، جا که‌له‌یه‌ک جیا مکرده‌وه بینیم زیاتر له (12) دیناری
تیدا‌یه ، جا باسم کرد بو پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ئه‌ویش فه‌رموی : ((لَا تُبَاعُ حَتَّى
تُفْصَلَ)) واته : نابیت بیفروشریت تا له‌یه‌ک جیا ده‌کریته‌وه [رواه مسلم (1591/1213/3)].
(216) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (ابنُ عُمَرَ) (خوایان لی پازی بیئت) که‌وا فه‌رموی :
(پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) قه‌ده‌غه‌ی کردووه له (المزَابَنَة) و (مُزَابَنَة) یش فروشتنی به‌ری دار
خورمایه به‌خورمای ووشک به‌یه‌ک کی‌شانه وه‌فروشتنی تری یه به‌میوژ به‌کی‌شانه)) [رواه
البخاری (2185/384/4) ومسلم (1542/1171/3)].

وه فه‌رموده‌که‌ی (زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ) (خوای لی پازی بیئت) که‌وا فه‌رموی : (پیغه‌مبه‌ری
خوا (ﷺ) پوخسه‌تی به (العرايا) داوه که‌وا بفروشریت به‌ته‌خمین (خَرُص) ه‌که‌ی
به‌کی‌شانه) [رواه البخاری (2192/390/4) ومسلم (1539/1169/3)]. بپوانه (پ176) وه‌ئه‌م
قه‌ده‌غه‌ی کردنه‌ش هوی ئه‌وه‌یه ته‌ر که‌ووشک بو‌یه‌وه کی‌شه‌که‌ی که‌م ده‌کات له‌به‌ر
فه‌رموده‌که‌ی (سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ) (خوای لی پازی بیئت) که‌وا فه‌رموی : (پیغه‌مبه‌ری
خوا (ﷺ) پرسپاری لی کرا له‌باره‌ی فروشتنی خورمای ته‌ر به‌خورمای ووشک جا ئه‌ویش
فه‌رموی : ئایا ته‌ر ئه‌گهر ووشک بو‌یه‌وه که‌م ده‌کات ؟ ووتیان به‌لی ، جا ئه‌ویش
قه‌ده‌غه‌ی له‌وه‌کرد)) [رواه ابو داود (3343/211/9) وابن ماجه (2264/761/2) والنسائي (269/7)
والترمذی (1243/348/2) وهو صحیح بپوانه الارواء (1352)].

زیندوو (حیوان) ^(۱۱۱) به‌لام دروسته فرۆشتنی ئاژهلێک به‌دوو ئاژهل
یان زیاتر له‌جووری خوئی ^(۱۱۱) وه‌سه‌له‌م کردنیش دروسته ^(۱۱۱) به‌وه‌ی

(217) له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (سَمْرَة) (خوای لی‌پازی بی‌ت) که‌وا فه‌رمووی
پینغه‌مبه‌ری خوا ^(ﷺ) قه‌ده‌غه‌ی کردوو له‌فرۆشتنی شه‌ک (ئاژهلێ زیندوو) به‌گۆشت [رواه
الحاکم فی المستدرک (35/2) وقال صحیح الاسناد و وافقه الذهبي والبيهقي في السنن الكبرى (296/5) وقال هذا
اسناد صحیح وهو حسن برواه الارواء (198/5) رقم (1351)].

وه‌له‌به‌ر (أثر) ه‌که‌ی (سَعِيدُ بْنُ الْمُسَيَّبِ) (ره‌حه‌تی خوای لی‌بی‌ت) که‌وا فه‌رموویه‌تی
: پینغه‌مبه‌ری خوا ^(ﷺ) قه‌ده‌غه‌ی کردوو که‌وا ئاژهلێ زیندوو (حیوان) به‌گۆشت
بفرۆشری‌ت [رواه مالک (655/2) مرسلًا].

^(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموو ده‌که‌ی (عبداللله بن‌عمر) (خوایان لی‌پازی بی‌ت) که‌وا
پینغه‌مبه‌ری خوا ^(ﷺ) فه‌رمانی پی‌ کرد سوپایه‌ک ئاماده‌ بکات ، جا ووشتر ته‌واو بوو ، جا
فه‌رمانی پی‌ کرد که‌وا له‌به‌چکه‌ ووشتره‌کانی زه‌کات بیات ، جا ه‌ه‌ر ووشتریکی به‌دوو
به‌چکه‌ ووشتر وه‌رده‌گرت . [رواه ابوداود (3357/652/3) وغیره هو حدیث حسن . برواه الادله‌ الرضیه
(214)].

^(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی خوای گه‌وره له‌سوره‌تی (البقره : 282) دا که
ده‌فه‌رموی : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَعْتُمْ بَدِينٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ﴾ واته : ئە‌ی
ئه‌وانه‌ی که‌ باوه‌رتان ه‌یناوه ئه‌گه‌ر قه‌ر زیکتان کرد بۆ ماوه‌یه‌کی دیاری کراو ئه‌وه
بینوسنه‌وه . (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی‌پازی بی‌ت) فه‌رمووی : ((شایه‌تی ئه‌ده‌م که‌وا
سه‌له‌می زه‌مانه‌ت کراو بۆ ماوه‌یه‌کی دیاری کراو خوای گه‌وره له‌قورئانه‌که‌ی‌دا حه‌لالی
کردوو روخسه‌تی پی‌داوه ، پاشان ئه‌م ئایه‌ته‌ی پیشووی خوینده‌وه ...)) [رواه الحاکم
(286/2) والبيهقي (18/6) وهو صحیح برواه الارواء (1369)].

وه‌ له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) یش که‌وا فه‌رمووی : ((کاتیکی پینغه‌مبه‌ری خوا
^(ﷺ) هات بۆ (مدینه) خه‌لکی (مدینه) سه‌له‌میان ده‌کرد به‌خووما بۆ دووسال و سێ سال
جا ئه‌ویش فه‌رمووی : ((مَنْ أَسْلَفَ فِي شَيْءٍ فَفِي كَيْلٍ مَّعْلُومٍ وَوَزْنٍ مَّعْلُومٍ إِلَىٰ أَجَلٍ
مَّعْلُومٍ)) واته : هه‌رکه‌سێک له‌شتیکی دا سه‌له‌می کرد ئه‌وه با به‌پێوانه‌و کیشانه‌یه‌کی

کەسێک شتیکی نەبینراو بفروشیی کە لە پاشان دەیداتە دەستی بەنرخیکی حازر کە لە و دانیشتنەدا دەیداتی بەو مەرجهی سەفەت و کیشتی شتە نەبینراوە کە دیاری بکری لە گەڵ کاتی دانە دەستی دا (۱۱۱)

قەرز (القرض)

قەرزەن بە خەلکی خێرو پاداشتی زۆری هەیه (۱۱۱)

دیاری کراوییت بۆ ماوێهەکی دیاری کراویش بییت [رواه البخاری (2240/429/4) ومسلم (1604/1226/3) واصحاب السنن] . و (إِبْنُ الْمُنْذِرِ لَهُ كَتَيْبِي (الاجماع) دا دەفرموی : (أَجْمَعَ كُلُّ مَنْ نَحَفَظُ عَنْهُ أَنَّ السَّلْمَ جَائِزٌ) .

(۱۱۱) لە بەر فەرموودە کە ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) ی پیشوو پروانە (پ 219).

(مُحَمَّدٌ صَدِيقُ حَسَنِ خَانَ) دەفرموی : ((مەرجه کانی سە لەم دیاری کردنی پەگەز (جنس) ی سە لەم کراوێهەکی و و ئە بییتیش دیاری بییت بە پێوانە یان بە کیشانە و بۆ ماوێهەکی دیاری کراویش بییت ، جا ئە مە سێ مەرجه وە هیچ بە لگە یە کمان نییە بە لگە بییت لە سەر بە مەر ج گرتنی مەر جی تر جگە لە م سێ مەرجه)) [بروانه الروضة الندية] .

دەلیم : مە بەستی مامۆستا (محمد) ئە وێهە کە و ئە و مەرجانە ی کە هەندێ لە زانایان دایان ناوێ هیچ پێویست ناکات ، چونکە پە یوێهەندی بە تیکچون و تیک نە چونی نیوان کپیار و فروشیارە وە هە یە ، کە و ابوو پە یوێهەندی بە دامە زانندن و دانە مە زانندی (عقد) ی سە لە مە کە وە نییە . بۆ یە گونجاو راست نییە هیچ مەر جیک بە مەر جی راستی دامە زانندی سە لە م دابنریت جگە لە و سێ مەرجه کە بە لگە ی لە سەر . بە لام ئە وە ی کە هەندیک لە زانایان دە یکن بە مەر ج وە ک دیاری کردنی شوینی دانە دەستی و ... دەتوانی بلییت ئە گەر دیاری بکریت چاکترە بۆ ئە وە ی لە کاتی دانە دەستی هیچ دووبەرەکیە ک دروست نە بییت لە نیوانی کپیارو فروشیاردا .

(۱۱۱) لە بەر فەرموودە کە ی (إِبْنُ مَسْعُودٍ) (خوای لی رازی بییت) کە و پێغە مبهری

خو (ﷺ) فەر موی : ((مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَقْرَضُ مُسْلِمًا قَرْضًا مَرَّتَيْنِ إِلَّا كَانَ كَصَدَقَتِهَا

وہ قەرز كۆردىنىش تاوانە و ھەرەشەى زۆرى لەسەرە مەگەر زۆر پېيۇست
بەيت (۱۱۱)

مِرَّةً)) واتە : ھەر موسولمانىك دووجار قەرز بە موسولمانىك بدات ئەو ھەك ئەو ھەك واپە
جارىك خىرى پى كۆردىت و بە خىر پى دابىت)) [رواه ابن ماجه (2430/812/2) وهو صحيح
بىروانە الارواء (1389) وصحيح ابن ماجه (1972) .

وہ لەبەر فەرموودەكەى (أبو هريره) (خوای لى رازى بەيت) كەوا پېغەمبەرى خوا
(ﷺ) فەرمووى : ((مَنْ نَفَسَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً مِنْ كَرْبِ الدُّنْيَا نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ
كَرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ، وَمَنْ يَسَّرَ عَلَى مُعْسِرٍ يَسَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ فِي
عَوْنِ الْعَبْدِ مَا دَامَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ)) واتە : ھەركەسىك ناپەھەتەك لەسەر
موسولمانىك لاپدات لە ناپەھەتەك تىكانى دوونیا ئەو ھەكەسىك بارىكى قورس لەسەر
ناپەھەتەكەنى رۆزى قىامەتى لەسەر لادەبات ، و ھەركەسىك بارىكى قورس لەسەر
موسولمانىك ئاسان بكات لە دوونیا ئەو ھەكەسىك بارى دوونیا قىامەتى لەسەر سووك و
ئاسان دەكات و ھەكەسىك گەورە لە يارمەتى بەندەكەيدايە تائەو بەندە لە يارمەتى دانى
براكەى دابىت)) [رواه مسلم (2699/2074/4) وابوداود (4925/289/13) مع العون والترمذي
(4015/265/4) .

(۱۱۱) لەبەر ئەو فەرموودانەى كەلەو بارەيەو ھاتون . لەوانە فەرموودەكەى
(ثوبان) مەولای پېغەمبەرى خوا (ﷺ) (خوای لى رازى بەيت) كەوا پېغەمبەرى خوا (ﷺ)
فەرمووى : ((مَنْ فَارَقَ الرُّوحَ الْجَسَدَ وَهُوَ بَرِيءٌ مِنْ ثَلَاثٍ دَخَلَ الْجَنَّةَ : مِنَ الْكِبَرِ وَ
الْغُلُولِ وَالْدَيْنِ)) واتە : ھەركەسىك گىانى لەلاشەى جيا ببىتەو ھەكەسىك بەرى بەيت لەسەشت
دەچىتە بەھەشتەو : لەفیز زلى و دەست كەوت دزىن و قەرزارى)) [رواه ابن ماجه
(2412/806/2) والترمذي (1621/68/3) وهو صحيح بىروانە صحيح ابن ماجه (1956) .

وہ فەرموودەكەى (أبو هريره) (خوای لى رازى بەيت) كەوا فەرمووى : ((بِئْغَمْبِرى
خوا (ﷺ) فەرمووى : ((نَفْسُ الْمُؤْمِنِ مُعَلَّقَةٌ بِدَيْنِهِ حَتَّى يُقْضَ عَنْهُ)) واتە : نەفسى
باوھردار بەستراوھتە قەرزەكەيەو (لەپۆزى قىامەت دا) تا بۆى دەدرىتەو ، [رواه الترمذي
(1084/270/3) وهو صحيح بىروانە صحيح الجامع (6779) .

وه حه‌رامه‌ بردنی پاره‌ی خه‌لکی به‌مه‌به‌ستی نه‌دانه‌وه‌ی (□□□) وه پێویسته
له‌سه‌ر ئه‌وه‌که‌سه‌ی قه‌رز ده‌کات له‌کاتی خۆی دا به‌جوانی بیداته‌وه‌ (□□□) وه

وه فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو قَتَادَةَ) (خوای ئی رازی بی‌ت) که‌وا فه‌رموی : پێغه‌مبه‌ری
خو (ﷺ) پۆژیکیان هه‌ستا و باسی جیهادی بو‌ کردن له‌ پیناوی خوادا وه باوه‌ر به‌خو
چاکترین کرده‌وه‌کانه ، جا پیاویک هه‌ستا ووتی : ئه‌ی پێغه‌مبه‌ی خوا ئه‌گه‌ر من کوژرام
له‌پیناوی خوادا ، ئایه له‌ هه‌موو تاوانه‌کانم خۆش ده‌بی‌ت؟ جا پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پێی
فه‌رمو : ((نَعَمْ ، إِنَّ قُتِلْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَنْتَ صَابِرٌ مُحْتَسِبٌ مُقْبِلٌ غَيْرٌ مُدْبِرٍ))
واته : به‌ئێ ، ئه‌گه‌ر له‌پیناوی خوادا بکوژری‌ت و ئارام گری‌ت و داوای پاداشت له‌خوای
گه‌وره‌ بکه‌یت و پشتت هه‌لنه‌که‌یت . پاشان پێغه‌مبه‌ری خوا فه‌رموی : ((كَيْفَ قُلْتَ؟))
واته : چۆنت ووت؟ ووتی : ئایه ئه‌گه‌ر له‌پیناوی خوادا بکوژری‌م ئایه له‌هه‌موو تاوانه‌کانم
خۆش ده‌بی‌ت؟ جا پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ((نَعَمْ ، إِنَّ قُتِلْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَأَنْتَ صَابِرٌ مُحْتَسِبٌ مُقْبِلٌ غَيْرٌ مُدْبِرٍ إِلَّا الدِّينَ فَإِنَّ جِبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ لِي
ذَلِكَ)) واته : به‌ئێ ، ئه‌گه‌ر له‌پیناوی خوادا بکوژری‌ت و ئارام بگری‌ت و داوای پاداشت
له‌خوای بکه‌یت و پشتت هه‌لنه‌که‌یت ئه‌وه له‌ هه‌موو تاوانه‌کانم خۆش ده‌بی‌ت ، جگه له
قه‌رز ، چونکه (جبریل) وای پێ ووتم [رواه مسلم (1885/1505/3) والترمذی (1765/127/3)

وغيرهما].

(□□□) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای ئی رازی بی‌ت) که‌وا پێغه‌مبه‌ری
خو (ﷺ) فه‌رموی : ((مَنْ أَخَذَ أَمْوَالَ النَّاسِ يُرِيدُ أَدَانَهَا أَدَى اللَّهِ عَنْهُ ، وَمَنْ أَخَذَ
يُرِيدُ إِثْلَافَهَا أَنْتَلَفَهُ اللَّهُ)) واته : هه‌رکه‌سیک پاره‌ی خه‌لکی ببات و ویستی ئه‌وه‌ی بی‌ت
بیداته‌وه ئه‌وه خوای گه‌وره خۆی بو‌ی جی‌به‌جی ده‌کات وه ده‌یداته‌وه ، وه هه‌رکه‌سیک
ببات و ویستی ئه‌وه‌ی بی‌ت نه‌یداته‌وه و له‌ناوی بدات ئه‌وه خوا له‌ناوی ده‌بات)) [رواه
البخاری (2387/53/5)].

(□□□) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی خوای گه‌وره له‌ سووره‌تی (النساء : 58) دا که
ده‌فه‌رموی : ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ
تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ ، إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ واته : به‌راستی

دروسته چاکترو زیاتریش بیټ ئەگەر بەمەرج نەگیرابوو (□□□) وه پێویسته
له‌سه‌ر ئەوه‌ی قەرزیش دەدات ، له‌کاتی خۆی‌دا به‌جوانی داوای
بکاته‌وه (□□□) و چاوی به‌زه‌یی و سۆزی له‌و

خوای گه‌وره‌ فه‌رمانتان پێ ده‌کات که‌وا ئەوه‌ی به‌ ئەمانه‌ت دراوه‌ته‌ ده‌ستتان بیده‌نه‌وه
به‌ خاوه‌نه‌کانیان وه‌ ئەگەر دادوه‌ریتان کرد له‌نیوان خه‌لکی دا ئەوه‌ به‌پاستی و دادگه‌ری
بیکن ، به‌پاستی خوا باشترین ئامۆزگاریتان ده‌کا به‌پاستی خوای گه‌وره‌ بیسه‌رو بینه‌ره .
وه‌ له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (اسماعیل بن ابراهیم بن عبدالله بن ابی ربیع‌ه‌ المخزومی عن
ابی‌ه‌ عن جد‌ه‌) (خوای لێ پازی بیټ) که‌وا فه‌رمووی : پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کاتی که
غه‌زای (حُنَیْنِی) کرد سی (30) هه‌زار یان چل (40) هه‌زاری لێ قه‌رز کرد ، چا کاتی که
گه‌راییه‌وه‌ دایه‌وه‌ پێی ، پاشان پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پێی فه‌رمووی : ((بَارَكَ اللهُ لَكَ فِي
أَهْلِكَ وَمَالِكَ ، إِنَّمَا جَزَاءُ السَّلْفِ الْوَفَاءُ وَالْحَمْدُ)) واته‌ : خوا به‌ره‌که‌ت بخاته‌ مال و
که‌س و کارته‌وه‌ ، به‌پاستی پاداشتی قه‌رز ، ئەوه‌ بیده‌یته‌وه‌ وسوپاسیشی بکه‌ی)) [رواه
ابن ماجه (2424/809/2) والنسائی (314/7) وهو حسن برونه‌ صحیح ابن ماجه (1968) والارواء (1388)]

(□□□) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لێ پازی بیټ) که‌وا فه‌رمووی : ((پیاویک
چه‌ند ووشتریکی به‌ قه‌رز لای پێغه‌مبه‌ری خاوه‌ بوو (ﷺ) جا هات وه‌ری بگریته‌وه‌ ، جا
پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی بیده‌نه‌وه‌ پێی ، جا به‌داوای ووشتری ئەو ساله‌دا گه‌ران
نه‌بوو، ته‌نها ووشتری له‌وه‌ گه‌وره‌تر هه‌بوو ، جا فه‌رمووی : پێی بده‌ن ، جا ئەویش
فه‌رمووی : داته‌وه‌ پیم خوای گه‌وره‌ پیت بدات ، پێغه‌مبه‌ری خوایش فه‌رمووی : ((إِنَّ
خِيَارَكُمْ أَحْسَنُكُمْ قَضَاءً)) واته‌ به‌پاستی باشترینتان ئەوه‌که‌سانه‌تانه‌ که‌ به‌جوانی قه‌رز
بداته‌وه‌ [رواه البخاری (2393/58/4) ومسلم (1601/1225/3) وغيرهما] .

وه‌ فه‌رموده‌که‌ی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِاللهِ) (خوایان لێ پازی بیټ) که‌وا فه‌رمووی : ((هاتم
بو خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) و له‌ مزگه‌وت دا بوو جا فه‌رمووی : دوورکات نوێژ بکه‌ ،
وه‌ قه‌رزیکم لای بوو ، جا پێی دامه‌وه‌ وزیاتریشی پێ‌دام)) [رواه البخاری (2394/59/5)
وابوداود (3331/197/9) الجملة الاخره فقط] .

(□□□) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عُمَرَ) و (عَائِشَةُ) (خوایان لێ پازی بیټ) که‌وا
پێغه‌مبه‌ری خوا فه‌رمووی : ((مَنْ طَالَبَ حَقًّا فَلْيَطْلُبْهُ فِي عَفَافٍ ، وَافٍ أَوْ غَيْرِ وَافٍ))

که سانه بیټ که نه دارن و نیانه بیده نه وه ^(۱۱۱) وه نه گهر هه بیټ و نه یداته وه
یان دوا ی بخت نه وه سته می کرده ^(۱۱۱) و دروسته سکا لای لی بکریت لای
ده سلات دارو سزا بدریت ^(۱۱۱) وه ههر قهرزیکیشی بیټه هوی قازانج بو

واته : ههر که سیټک نه گهر دوا ی مافیکی خوی کرد با تا ده توانیت به پاکی دوا ی بکات نیت
بوی جی به جی بو یان نه ء . [رواه ابن ماجه (2421/809/2) وهو صحیح بیروانه صحیح ابن ماجه (1965)].
^(۱۱۱) له بهر فه رموده که ی خوی گه وره له سورتی (البقره : 280) دا که ده فه رمی :
﴿وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ واته :
وه نه گهر قه رزار و نه داربوو نه وه تا پیتان ده کریت مؤله تی بدن ، وه نه گهر ههر
بیهه خشن نه وه چاکتره بو تان نه گهر بزائن . وه له بهر فه رموده که ی (حذیفه) (خوی لی
پازی بیټ) که وا فه رموی بیستم پیغه مبه ر ده یفه رمو : ((مَاتَ رَجُلٌ فَقِيلَ لَهُ : مَا كُنْتَ
تَقُولُ؟ قَالَ : كُنْتُ أَبَايَ النَّاسِ ، فَأَتَجَوَّزُ عَنِ الْمُسْرِ وَأُخَفِّفُ عَنِ الْمَعْسِرِ ، فَغَفِرَ
لَهُ)) واته : پیاویک مرد ، جا پی ی ووترا : چیت ده ووت؟ فه رموی : شتم به خه لکی
ده فروشت ، جا لی بورده بووم به رامبه ر نه وه ی ده ست پو بویا یه و سوو کیشم ده کرد بو
نه دارو نه وه ی نه ییوا یه ، جا لی ی خوش بو ، واته : خوی گه وره له تاوانه کانی خوش
بوو . [رواه البخاری (2391/58/5) وابن ماجه (2420/808/2) وهو صحیح بیروانه (صحیح ابن ماجه
(1964)]

وه فه رموده که ی (أَبُو الْيُسْرِ) (خوی لی پازی بیټ) که وا پیغه مبه ری خوا ^(۱۱۱)
فه رموی : ((مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُظْلَهُ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ ، فَلْيُنْظَرْ مُعْسِرًا أَوْ يَضَعْ عَنْهُ)) واته :
ههر که سیټک نه گهر پی ی خوشه خوی گه وره بیخاته ژیر سیبه ری خوی بامؤله ت به
که سیټکی نه دار بدات تا ده بیټ یان ههر بیهه خشیت [رواه ابن ماجه (2419/808/2) وهو صحیح
بیروانه صحیح ابن ماجه (1963)] .

^(۱۱۱) له بهر فه رموده که ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوی لی پازی بیټ) که وا فه رموی :
پیغه مبه ری خوا ^(۱۱۱) فه رموی : ((مَطْلُ الْعَنِيِّ ظَلَمٌ)) واته : ههر که سیټک قهرزیک لابیټ
و ده وله مه ند بیټ و بتوانیت بیداته وه نه گهر نه یداته وه و دوا ی بخت نه وه سته مه [رواه
البخاری (2400/61/5) ومسلم (1564/1197/3) واصحاب السنن] .

قەرز دەرەکە ئەو سوود (ریا) یە. (۳۳۳)

(۳۳۳) لەبەر فەرموودەکەى (عَمْرُو بْنُ الشُّرَيْدِ عَنِ أَبِيهِ) (خوای لى پازى بیئت) فەرمووی پیغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووی : ((لِيُ الْوَاحِدِ يُحِلُّ عَرَضَهُ وَعُقُوبَتَهُ)) واتە : هەرکە سێک قەرزار بیئت و بیبیت بیداتەو بەلام نەیداتەو ئەو غەیبەت - بەوہى بلیت : زولمى لى کردووم - و سزا دانى حەلال دەبیئت [رواه البخارى (62/5) معلقاً وابوداود (3611/56/10) وابن ماجه (2427/811/2) والنسائى (317/7) وهو حسن بروانه صحيح ابن ماجه (1970) وصحيح النسائى (4373) .

(۳۳۳) لەبەر فەرموودەکەى (أَبُو بُرْدَةَ بْنِ أَبِي مُوسَى) فەرمووی : هاتم بو (مدینه) جا گەیشتم بە (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ) ئەویش پى و وتم : ((تَوَّ لَهُ زَهْوِيَهُ دَاى سوود (ریا) خواردنى تیدا بەریلاو ، جا ئەگەر مافیکت بەلای کە سێکەو بوو باریک (کا) یان باریک جو یان باریک ئالف (قت) ی پیشکەش کردى ئەو وەرى مەگره ، چونکە ئەو سوود (ریا) یه)) [رواه البخارى (3814/129/7) . جا (الْحَافِظُ بْنُ حَجْرٍ) له بارهى (فَائِنُهُ رِيَا) وه ده فەرمووی : ((له وانه يه ئەو تەنھا بو چوونى (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ) خۆى بیئت ، ئەگینا زانایانى شەرع (الْفُقَهَاء) پرایان وایه کاتیک ئەو - ئەو (هدیه) - دەبیته سوود ئەگەر بیکاته مەرچ کاتیک کە قەرزهکەى پى دەدات ، بەلئى ، باش وایه خۆى لى بیاریزیت)) [فتح الباری (131/7) .

وه ئیمامى (الْبَيْهَقِيُّ) له (السُّنَنِ الْكُبْرَى) دا له (إِبْنُ سَعْدٍ وَأَبِي بِنُ كَعْبٍ وَعَبْدُ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ وَإِبْنُ عَبَّاسٍ) هوه دهیگیریتەو کەوا فەرموویانە : ((إِنَّ كُلَّ قَرْضٍ جَرَّ مَنَفَعَةً فَهُوَ وَجْهٌ مِنْ وَجُوهِ الرِّبَا)) [السُّنَنِ الْكُبْرَى (350/349/5) واتە : هەر قەرزیك بیته هوی پراکیشانی قازانجیک ئەو جوړیکه له جوړهکانى سوود (الریا) .
منیش دەلیم : ئەگەر ئەو قازانجه به مەرچ بگیریت وهك (إِبْنُ حَجْرٍ) فەرمووی .
بروانه (پ 225) .

زهوی دان به‌که‌سیک بیچینیّت و کشتوکائی له‌سه‌ر بکات به‌ه‌ندیک له‌به‌ره‌مه‌که‌ی (الْمُرَاعَة وَ الْمَسَاقَاة)

دروسته زهوی بدریّت به‌که‌سیک بیچینیّ به‌ه‌ندیک له‌به‌ره‌مه‌که‌ی ()
ئیترا با تۆو و کرئی جووت و دره‌ویشی له‌سه‌ر خاوه‌ن زهوی بیّت یان
کرێکاره‌که یان له‌سه‌ر هه‌ردووکیان () به‌لام له‌سه‌ر ئه‌وه دروست ذی‌یه

() ئیترا به‌ دوو کۆت بیّت یان سێ کۆت یان چوار کۆت یان هه‌رچه‌نده خۆیان
له‌سه‌ری پازی بن . له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ) (خوایان لی پازی بیّت) ((که‌وا
پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ خه‌لکی (حَبِیْر) دا کرد له‌سه‌ر کۆتیک (به‌شیک)
له‌به‌ر هه‌مه‌که‌ی که‌ لێی دره‌ده‌چیت له‌ میوه‌ و کشت و کالیش (زَرْع) [رواه البخاری
2329/13/5) ومسلم (1551/1186/3) وغیرها] .

وه ئیمامی (البخاری) فه‌رموویه‌تی : (قَيْسُ بْنُ مُسْلِمٍ) له‌ (إِبْنُ جَعْفَرٍ) ه‌وه
گی‌راویه‌ته‌وه که‌وا فه‌رموویه‌تی : مَا لَيْكَ نَهَبُو لَه (مدینه) دا له‌ کۆچه‌ران (مهاجرین) ئیللا
کشت و کالیان ده‌کرد له‌سه‌ر سێ کۆت و چوار کۆت ، و (عَلِي) و (سَعْدُ بْنُ مَالِكٍ) و (عَبْدُ
اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ) و (عُمَرُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ) و (القاسم) و (عُروه) و (أَلِ إِبِی بَكْرٍ) و (أَلِ عُمَرَ) و
(أَلِ عَلِي) و (إِبْنُ سَيْرِن) هه‌موویان ده‌یانکرد [فی الصحیح (10/5)] .

() ئیمامی (البخاری) فه‌رموویه‌تی (عُمَرَ) مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ خه‌لک دا ده‌کرد
ئه‌گه‌ر (عُمَرَ) خۆی تۆوی به‌ینایه ئه‌وه به‌شیک بۆ ئه‌وه ، وه ئه‌گه‌ر خۆیان تۆویان
به‌ینایه ئه‌وه ئه‌وه‌نده بۆ ئه‌وانه)) [فی الصحیح (10/5)] .

کەوا بەرھەمی ئەم پارچە زەوی یە بۆ خاوەن زەوی یە کە وە ئەوی تریشیان بۆ کرێکارە کە واتە ھەریە کە بەرھەمی پارچە زەوی یە بۆ خۆی دیاری بکات ، (۳۳۳) ھەر وەھا ئەگەر خاوەن زەوی یە کە بلیت ئەوەندە – بەکیشانە یان پیوانە – لەبەر ھەمە کە ی بۆمن (۳۳۳) جا بۆ بەرو بومیش ھەر وایە . (۳۳۳)

جا فەرمووی : (الحسن) فەرموویە تی : ھیچی تیدا نییە کەوا زەوی یە کە ھی یە کیکیان بیت جا ھەردووکیان (مصرف) ی لەسەر بکەن ، جا ئەو ی لە بەرھەمە کە ی دەرچوو ئەو لە نیوانیان دا دابەش دەکریت ، و (الزهری) یش ھەر بۆچوونی وایە . (۳۳۳) لەبەر فەرموودە کە ی (رافع بن خدیج) کەوا فەرمووی : ((مامە کانم بۆیان باس کردم کەوا لە سەردەمی پیغەمبەری خوادا (ﷺ) زەویان دەدایە کرێ بە بەرھەمی ئەو زەویانە ی لەسەر جۆگە ئاوەکان دەردەچوو یان بە پارچە زەوی یە کە خاوەن زەوی یە کە جیای دەکردە وە ، جا پیغەمبەر (ﷺ) قەدەغە ی لەوە کرد)) جا (حَنظَلَه) کە فەرموودە کە دەگێریتە وە فەرمووی پرسیارم لە (رافع) کرد : ئە ی چۆنە ئەگەر بە دینار و دەرھەم بە کرێ بدریت ؟ (رافع) فەرمووی ھیچی تیدانی یە بە دینار و دەرھەم [رواه البخاری 2347/25/5) والنسائي (43/7)].

وە لە ریوایە تیکی تردا (رافع) فەرمووی : ((ھیچی تیدا نییە – مەبەستی بە دینار و دەرھەم – چونکە خەلکی لە سەردەمی پیغەمبەری خوادا (ﷺ) بە بەرھەمی سەر پوبارو جۆگە ئاوەکان دەیانکرد ، جا ئەمە تیا دەچوو و ئەویان دەمایە وە ، ئەمە دەمایە وە و ئەویان تیا دەچوو ، جا خەلکی ھەر ئەم جۆرە بە کرێ دانەیان بوو ، بۆیە قەدەغە ی لی کرا ، جا ئەگەر لەسەر شتیکی دیاری زەمانەت کراو (مَضْمُون) بیت، ئەو ھیچی تیدانی یە)) [رواه مسلم (1547/1183/3) و ابوداود (3376/250/9) والنسائي (43/7)].

(۳۳۳) چونکە لەو دەچیت ھەموو بەرھەمە کە ی ھەر ئەوەندە دەرکات ، جا ئەگەر

بیدا تە خاوەن زەوی یە کە خۆی ھیچی بۆ نامینیتە وە .

(۳۳۳) لەبەر فەرموودە کە ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ) [بروانە (پ 231)].

به‌کری دان (الإِجَارَة) (۱۱۱)

دروسته به‌کری دانی هه‌رشتیکی دیاری که سوودی لی و هه‌ر بگریت و هه خودی شته‌که‌یش بمینیتته‌وه (۱۱۱) به‌مه‌رجیک کری و ماوه‌که‌یشی دیاری بیت (۱۱۱)

(۱۱۱) (الإِجَارَة) : له‌ زمانی عه‌ره‌ب دا واته : پاداشت دانه‌وه ، ده‌لی (أَجْرُهُ) واته : پاداشت دایه‌وه . له‌ شه‌رعیش دا واته : به‌خاوه‌ن بوونی سوودی شتیک به‌ به‌ارنبه‌ریک . بپوانه فتح الباری (439/4) .

(۱۱۱) له‌ به‌ر فهرموده‌ی خوی گه‌وره له‌ سوهرتی (الطلاق: 6) دا که ده‌فهرموی : ﴿فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَارْحَمْنَ أَخْرَجْنَ﴾ واته : ئه‌گه‌ر (ئافره‌ ته‌ ته‌ لاق دراوه‌کانتان شیریان به‌مناله‌کانتان دا ئه‌وه کرییان بده‌نی)) وه‌ فهرموده‌ی خوی گه‌وره له‌ سوهرتی (القصص: 26) دا که ده‌فهرمی : ﴿قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبْتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ﴾ واته : یه‌کیک له‌ دوو کچه‌که‌ی پیاو سالحه‌که به‌باوکی ووت : ئه‌ی باوکی خوم به‌کری بیگه‌ره ، چونکه چاکترین که‌سیکه به‌کری بیگریت ، پیاویکی به‌هیزو ده‌ست پاکه . وه‌ فهرموده‌ی خوی گه‌وره‌ش له‌ سوهرتی (الکف: 77) دا له‌ پاره‌ی به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی (موسی) و (خضر) وه‌ فهرموی : ﴿فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقُضَ فَاقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَاتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾ واته : ((جا له‌ و دی‌یه‌ی که میوانداریانیا نه‌کرد دیواریکیان بینی خه‌ریک بوو ده‌پوخا ، جا ئه‌ویش (خضر) راستی کرده‌وه ، (موسی) یش ووتی : ئه‌گه‌ر ویستت ببوایه کریت له‌سه‌ر و هه‌رده‌گرت .

وه‌له‌ به‌ر فهرموده‌ی زورریش له‌وانه فهرموده‌که‌ی (عائشه) (خوی لی پازی بیت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌کاتی کوچ کردنی‌دا له‌گه‌ل (أبو بکر) دا ری پیشانده‌ر (دلیل) یکیان به‌کری گرت ریگای (مدینه) یان پی پیشان بدات)) [رواه البخاری (2262/441/4)] .

وه شه رعیش قه ده غه ی لی نه کرد بی (۱۱۱) وه پیویسته یه کسه ر کری
که ی بداتی ، مه گه ر به مه رجیان گرتبی دواختنی (۱۱۱)

(۱۱۱) له بهر فه رموده که ی خوی گه وره له سورته ی (القصص : 271) دا که وا
پیاوه سالحه که به (موسی) ی ووت : ﴿إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَكْحَلَ إِحْدَى ابْنَتِي هَاتَيْنِ
عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَانِي حَجَّجَ ، فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ﴾ واته : فه رموی :
من ده مه وی یه کی له م دوو کچه م له تو ماره بکه م به و مه رجه ی هه شت سال کارم بو
بکه ی ، جا نه گه ر ده سال کارم بو بکه ی نه وه چا که ی خوته .. وه له بهر فه رموده که ی
(سويد بن قيس) (خوی لی رازی بیته) که وا فه رموی من و (مخرمة العبدی) پو شاکمان
هینا له (هجر) وه ، جا هینا مان بو (مکه) جا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) هات بو لامان پری
ده کرد ، جا مامه له ی شه پوالی له گه ل دا کردین نیمه ش پییمان فروشت ، وه پیاویکیش
به کری کیشانه ی ده کرد ، جا پیغه مبه ری خوا پی فه رموی : ((زِنْ وَأَرْجِحْ)) واته : بیکیشه و
قورس بیکیشه [رواه احمد (352/4) ابوداود (3336/631/3) و الترمذی (1305/598/3) وابن ماجه
(2220/748/2) والنسائی (4592/284/7) وهو حديث صحيح برواه صحيح الترمذی (1051) وصحيح ابن
ماجه (1805)].

وه فه رموده که ی (رافع بن خدیج) له ریوایه تی (مسلم و ابوداود) دا بروانه (پ
233).

(۱۱۱) هه رشتیک له شهرع دا قه ده غه ی لی کرابیت نه وه به کری دانیشی دروست
نییه وه ک وینه و ... هتد.

(۱۱۱) له بهر فه رموده که ی (ابن عمر) (خوایان لی رازی بیته) که وا پیغه مبه ی خوا
(ﷺ) فه رموی : ((أَعْطُوا الْأَجِيرَ أَجْرَهُ قَبْلَ أَنْ يَجْفَ عَرَقَهُ)) واته : کری کریکار
بدن ، پیش نه وه ی عه ره قی ووشک ببیته وه [رواه ابن ماجه (2443/817/2) وهو صحيح برواه
صحيح ابن ماجه (1980)].

وه فه رموده که ی (أبو هريره) (خوی لی رازی بیته) که وا پیغه مبه ری خوا (ﷺ)
فه رموی : ((خوی گه وره فه رمویه تی : ﴿ثَلَاثَةٌ أَنَا خَصْمُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ رَجُلٌ أَعْطَى بِي
ثُمَّ غَدَرَ وَرَجُلٌ بَاعَ حُرًّا فَأَكَلَ ثَمَنَهُ ، وَرَجُلٌ اسْتَأْجَرَ أَجِيرًا فَاسْتَوْفَى مِنْهُ وَلَمْ يُعْطِهِ

وہ کرئی داوین پیسی حرامہ (۳۳۳) ھروہا کرئی تالوگری (۳۳۳)
وئاوی نیر (کھل دان) (۳۳۳) وقورئان خویندن (۳۳۳)

أَجْرُهُ ﴿۱﴾ واتہ : خوی گہورہ فرموویہ تی : سی کہس ھن من بهرانہریان دہگرم لہ پوژی
قیامت دا : پیاویک بہناوی منہوہ شتی دا پاشان خیانتی کرد ، وہ پیاویک کہسیکی
نازادی فروشتبیت و پارہکھی خواردبیت ، وہ پیاویک کریکاریک بگریت بہکری جا ئیشی
خوی پیئ نہجام بدات و کرییشی پیئ نہدات [رواہ البخاری (2227/467/4)].

(241) لہ بہر فرموودہکھی خوی گہورہ لہ سورہتی (النور: 33) دا کہ دہفرمووی
﴿وَلَا تُكْرَهُوا فَتْيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَّعُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَنْ
يُكْرِهِنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ واتہ : وہ زور لہ کہنیزہکانی خوتان
مہکن کہوا داوین پیسی (زنا) بکن ، ئەگەر ویستیان بہ پاکی خویان پابگرن ، لہ بہر
بہدست ھینانی مالی دنیا ، جا بہراستی خوا بہرانہر ئەو کہنیزانہی زوریان لی دہکری
لیبوردهو بہبہزہییہ . (جابر) دہفرمووی : کہنیزہیہکی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ أَبِي بِنِ سَلُولِ)
کہ پیئ دہوترا (مسیکة) ویہکیکی تریش کہ پیئ دہوترا (أَمِيمَةَ) ، جا زوری لی دہکردن
لہسہر داوین پیسی (زنا) کردن ، جا ئەوانیش سکالای حالی خویان لای پیغہمبہری خوا
(ﷺ) کرد ، جا خوی گہورہش ئەم ئایہتہی دابہزاند [رواہ مسلم (3029/3220/4)].

(242) لہ بہر فرموودہکھی (أَبُو مَسْعُودِ الْأَنْصَارِيِّ) (خوی لی پازی بیت) کہوا
فرمووی پیغہمبہری خوا (ﷺ) قہدہغہی کردوہ لہ ((ثَمَنُ الْكَلْبِ وَمَهْرُ الْبَغِيِّ وَحُلْوَانُ
الْكَاهِنِ)) [رواہ البخاری (2282/461/4) ومسلم (1567/1198/3)]. (ثَمَنُ الْكَلْبِ) : پارہی
فروشتنی سہگ ، (مہر البغی) : ئەو پارہیہیہ کہ ئافرہتی داوین پیس لہجیاتی داوین
پیسی وہری دہگریت ، (حلوان الكاهن) : ئەو کرئی یہیہ کہدہدریت بہ تالوگر لہجیاتی تالو
گریکہی.

(۳۳۳) لہ بہر فرموودہکھی (إِبْنُ عُمَرَ) (خویان لی پازی بیت) کہوا فرمووی:
پیغہمبہری خوا (ﷺ) قہدہغہی کردوہ لہ (عَسْبُ الْفَحْلِ) . وہ (عَسْبُ الْفَحْلِ) واتہ:
نازلہلیکی نیر بدات بہکری بو کہلدانی نازلہلی می [رواہ البخاری (2284/461/4) وغیرہ].

(□□□) له‌سه‌ر قه‌بر و له‌سه‌ر جه‌نازه و بۆ مردو له‌ته‌عزیه خان‌ه‌و شوینه‌کانی تردا ، له‌به‌ر ئه‌و فه‌رموودانه‌ی که‌له‌و باره‌وه هاتووه ، له‌وانه فه‌رمووده‌که‌ی (عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ شَيْبَلِ الْأَنْصَارِيِّ) (خوای لّی رازی بی‌ت) فه‌رمووی : بیستم پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی : ((إِقْرُوا الْقُرْآنَ ، وَلَا تَأْكُلُوا بِهِ ، وَلَا تَسْتَكْثِرُوا بِهِ وَلَا تَجْفُوا عَنْهُ وَلَا تَعْلُوا فِيهِ)) واته : قورئان بخوینن و به‌سه‌ر یه‌وه مه‌خۆن ، وه‌به قورئان خۆتان ده‌وله‌م‌ند مه‌که‌ن ، واته : ووشک مه‌بن به‌رامبه‌ری به‌وه‌ی که‌م بیخویننه‌وه ، وه‌زیاده ره‌ویشی تیدا مه‌که‌ن . [رواه احمد (398/125/15) . وهو صحيح برواه صحيح الجامع (1168)].

وه‌فه‌رمووده‌که‌ی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لّی رازی بی‌ت) که‌وا فه‌رمووی : پوژئیکیان پیغه‌مبه‌ر ده‌رچوو بۆ لامان وه ئی‌مه قورئانمان ده‌خویند ، وه (إِعْرَابِي) و (أَعْجَمِي) یشمان له‌گه‌ل دابوو ، جا فه‌رمووی ((إِقْرُوا فِكُلِّ حَسَنٍ ، وَسِيَجِيْ أَقْوَامٍ يُقِيمُونَهُ كَمَا يُقَامُ الْقِدْحُ يَتَعَجَّلُونَهُ وَلَا يَتَأَجَّلُونَهُ)) واته : بخوینن ، هه‌مووی چاکه ، وه‌که‌مه‌لانی‌ک دین ئه‌وه‌نده ریک و پیک‌ی ده‌که‌نه‌وه وه‌ک په‌رداخ (واته‌ئ‌وه‌نده هه‌ول دهن به‌ریکی بیخویننه‌وه و زۆر له‌خۆیان ده‌که‌ن له‌ده‌رخستنی ووشه‌کانی دا له‌به‌ر ریاو سومعه‌ت و ناوو خو ده‌رخستن) په‌له‌یان له‌دونیا پاداشته‌که‌ی وه‌ریگرن (له‌لایه‌ن خه‌لکه‌وه) وه‌دوای ناخه‌ن تاوه‌کو پاداشته‌که‌ی له‌دوا پوژدا وه‌ریگرن (له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه) [رواه ابو داود (1/رقم/830) وهو صحيح برواه السلسلة الصحيحة للألباني (259)].

وه‌فه‌رمووده‌که‌ی (أَبُو سَعِيدٍ) که‌وا بیستی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی ((تَعَلَّمُوا الْقُرْآنَ وَسَلُوا اللَّهَ بِهِ الْجَنَّةَ قَبْلَ أَنْ يَتَعَلَّمَهُ قَوْمٌ يَأْتُونَ بِهِ الدُّنْيَا فَإِنَّ الْقُرْآنَ يَتَعَلَّمُهُ ثَلَاثٌ : رَجُلٌ يُبَاهِي بِهِ ، وَرَجُلٌ يَسْتَأْكُلُ بِهِ ، وَرَجُلٌ يَقْرَأُ لِلَّهِ)) واته : قورئان فی‌ر بین وه‌داوای به‌هه‌شتی پی بکه‌ن له‌خوا ، پی‌ش ئه‌وه‌ی که‌سانیک فی‌ری بین داوای دونیای پی بکه‌ن ، چونکه قورئان سی جوړ که‌س فی‌ری ده‌بن : که‌سیک شانازی پی‌وه ده‌کات ، وه‌که‌سیک به‌سه‌ر یه‌وه ده‌خوات ، وه‌که‌سیک بۆ خوای گه‌وره ده‌بخوینن . [رواه ابن نصر في (قيام الليل)) ل 74 وهو صحيح برواه السلسلة الصحيحة (2463)].

به‌لام قورئان خویندن بۆ شیفا (رُقِيَّةَ) ، یان بۆ فی‌رکردنی خه‌لکی ، ئه‌وه دروسته کری‌ی له‌سه‌ر وه‌ریگری‌ت له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لّی رازی بی‌ت) که‌وا فه‌رمووی : چه‌ند که‌سیک له‌هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) دایان به‌لای (ماء) دا که که‌سیکیان تیدا بوو پی‌وه درا بوو ، جا پیاویک له‌خه‌لکی (ماء) پی‌ی گه‌یشته و ووتی : که‌ستان تیدا به‌دوعا (رُقِيَّةَ) بکات چونکه له (الماء) دا پیاویکی پی‌وه درا وه‌یه ، جا

وه ئه و شته ی به کری دراهه ئه گهر به دهستی ئه و که سه وه که به کری
گرتویه تی فهوتا ، یان که م و کوپی تی کهوت زه مانه تی ناکات مه گهر
به زیاده روی یان که م تهرخه می کردن تییدا (۱۱۱)

یه کیکیان رویش و (فَاتِحَةُ الْكِتَابِ) ی به سه ردا خوینده وه له سه ر شه کیك جا شه که که ی ،
هیناوه بو لای هاوه له کانی جا ئه وان به باشیان نه زانی و بییان ووت : له سه ر کتیبی خوا
کریت وهرگرتووه ، تاگه یشتنه وه (مدینه) جا ووتیان : ئه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) :
له سه ر کتیبی خوا کریی وهرگت ، جا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رموی : ((إِنَّ أَحَقَّ مَا
أَخَذْتُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا كِتَابَ اللَّهِ)) واته : شایه ن ترین شت که کریی له سه ر وهریگرن کتیبی
خوایه [رواه البخاری (5737/198/10)] .

وه له (لفظ) یکی فه رموده که ی (أَبُو سَعِيدٍ) دا : پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رموی :
((أَصَبْتُمْ إِقْتِسُمُوا وَأَضْرِبُوا لِي مَعَكُمْ سَهْمًا وَضَحِكُ النَّبِيِّ ﷺ)) ، واته : پیکانان ،
دابه شی بکه ن وه به شیکیشی بو من له گهل خوتاندا دابنن ، جا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) پی
که نی [رواه البخاری (2276/453/4)] ومسلم (5736/1727/4) واحمد (44/3) واصحاب السنن .

وه پیغه مبه ری خوایش (ﷺ) فیرکردنی قورئانی کردوه به ماره بی ، وه که له
فه رموده که ی (سَهْلُ بْنُ سَعْدٍ) دا هاتووه (خوای لی رازی بیئت) [رواه البخاری (5149/205/9)]
ومسلم (1425/1040/2) واصحاب السنن . وه ماره ییش کرییه وه که خوای گه وره له قورئان دا وا
ناوی بردوه ، وه که له سوره تی (الممتحنه : 10) دا هاتوه ، که وابوو دروسته له سه ر فیر
کردنی قورئان کری وهریگریت ، ئه مه ش پای جه ماوه ری زانایانه بروانه [سبل السلام (باب
الاجارة) للصنعاني وله رسالة خاصة في هذا] .

(۱۱۱) له بهر فه رموده که ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ) (خوایان لی رازی بیئت) که وا
پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رموی ((مَنْ تَطَبَّبَ وَلَمْ يَعْلَمْ مِنْهُ طِبُّ فَهُوَ ضَامِنٌ)) واته :
هه رکه سیك کار له زانیاری پزیشک بکات و به جوانی شاره زایی لی نه بیئت ئه وه کاریکی
خرایی کردوه و ئه بیئت بیبزیریت وه که فاله تی بکات [رواه ابوداود (4586/71/4) وابن ماجه
(2466/1148/2) والنسائي (4830/52/8) وغيرهم وهو حديث حسن بروانه (السلسلة الصحيحة
للألباني (635)) وصحيح ابن ماجه (2791) وشرح السنة لشعيب الأرنؤوط (241/10)] .

ده بینن کابرای خو به پزیشک زان زه مانه تی کاره خراپه که ی خوئی کرد ، له بهر
ئه وه ی لی نازانیت ، هه روه ها که سیك که به کری گراییت کاریك بکات ، ئه گهر له و کاره

مال تېكەل كۆردن و شەرىكايەتى (الشَّرْكَةُ) (۱۱۱)

نەزانىت و خراپى بىكات ئەو دەبىت زەمانەتى بىكات ، ھەرۈھە كەسىك كەئۆتۆمبىلىك بەكرى دەگرىت بۆ ئەوھى پىسى بىروات بۆ شوئىنىك جا ئەگەر زىاتر لەپىۋىست پىسى پۆششت جا بەو ھۆيەوھە زىانى لى كەوت ئەو دەبىت بىبىزىرىت بەھەمان شىۋە بۆ شتى تىرىش . بەلام ئەگەر زىادەپەھى يان كەم تەرخەمى نەكرد و زىانىلى كەوت ئەو بەھۆى ئەمەوھ نەبوھ و ئەم زەمانەتى ناكات و نايىزىرىت .

(246) شەرىكايەتى(الشَّرْكَةُ) لەزمانى عەرەبدا واتە : تېكەل كۆردن (الإختِلاط) وەلەشەرىعەش دا : ئەوھىيە كەبەزەمەندى لەنىۋان دووكەس يان زىاتر دا پوو دەدات لەتېكەل كۆردنى مال بۆ بەدەست ھىنانى قازانچ ، (وہجارى وايش ھەيە بەبى مەبەست پوو دەدات وەك لەمىراتى دا) [بروانە فتح البارى (129/5)] .

شه ریکیه تی دروسته (□□□) له سه ر ئه وه هه ر یه کیك ئه ندازه یه کی دیاری کراو پاره تیكل بکه ن ، پاشان کارو کاسبی پیوه بکه ن ، وه هه رییه کیك به ئه ندازه ی ئه و پاره یه ی داویه تی قازانج و زه ره ری به ر بکه ویئ ، وه دروسته قازانجیان وه ک یه ک به ربکه ویئ با ئه ندازه ی پاره که شیان جیاواز بیئ به مه رجیک ره زامه ندی خوئیانی له سه ر بیئ (□□□) وه خه لکی هه موو له ئاوو

(247) له به ر فه رموده ی خوای گه وره له سه ره تی (ص: 24) دا که ده فه رموی : ﴿وَإِنْ كَثِيرًا مِنْ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ﴾ واته : به راستی زۆر له شه ریکه کان ، هه ندیکیان سته م له هه ندیکێ تریان ده کهن مه گه ر ئه وانه یان که باوه رپیان هیناوه و کرده وه ی چاکه ده کهن ، وه ئه وانه ییش زۆر که من . وه فه رموده ی تری خوای گه وره له سه ره تی (النساء: 12) دا که ده فه رموی ﴿وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُؤْرَثُ كَلَالَةً أَوْ امْرَأَةٌ وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثَّلَاثِ﴾ واته : وه ئه گه ر پیاویك یا ئافه ره تیك مرد نه باوانی بوو ونه نه وه ییش ، وه به را یان خوشکی دایکی هه بوو ئه وه ئه و براهی یان ئه و خوشکه شه ش یه کی () بو هه یه چی ئه گه ر برابوو یا خوشک جا ئه گه ر له یه کیك زیاتر بوون به را یان خوشکی دایکی ئه وه شه ریکن له سی یه کی () ماله که ی دا به راو خوشک به یه ک سانی ...) وه له به ر فه رموده که ی (السَّائِبُ بْنُ أَبِي السَّائِبِ الْمَخْرُومِي) که وا به پیغه مبه ری خوای (ﷺ) فه رموو : ((تۆ له کاتی نه فامی دا شه ریکم بوی ، جا چاکترین شه ریك بویت ، هه رگیز به رگری و ده مه قاله ت له گه ل نه ده کرم)) [رواه ابن ماجه 2287/768/2] وه و صحیح به روانه صحیح ابن ماجه (1853) .

(□□□) له به ر فه رموده که ی (رُوَيْفِعُ بْنُ ثَابِتٍ) (خوای ئی رازی بیئ) که وا فه رموی : ((له کاتی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) یه کیك له ئیمه ووشتره له پری براهی ده برد بو غه زا به شه ریکی له سه ر ئه وه ی نیوه ی ئه وه ی دهستی ده که ویئ بو ئه و وه نیوه ییشی بو ئیمه جا جاری وا هه بوو تیروپه ره که ی به ری ئه و ده که وت و که وانه که شی به ری ئه وی تریان ...)) [رواه احمد (108/4) و ابوداود (36/34/1) وه و حدیث صحیح به روانه صحیح ابی داود (26) و مشکاه المصابیح (351)] .

ئاگر (سوتەمەنى) و گيا (لەوەر) دا شەرىكن (□□□) و ئەگەر چەند كەسەك زەوىيەكانيان نزيك يەك بوو جا بوبە دەمەقالەيان لەسەر جوگەيەك ئاو ،

ئىمامى (الشُّوكَانِي) (پەحمەتى خواى لى بېت) دەفەرمى : ((وہ شەرىكايەتى شەرىعى پەيدا دەبېت بەبوونى پازى بوون لەنيوانى دووكەس دا يان زياتر لەسەر ئەوہى كەوا ھەريەكەيان ئەندازەيەكى ديارى كراو لە پارەى خوى دەدات بەوىتر ، پاشان دەگەرپن بەدواى كاسبى و قازانچ دا ، لەسەر ئەوہى كە بۆ ھەريەكەيان بەئەندازەى ئەو پارەيەى داوئىتى قازانچى دەست دەكەويت وە لەسەر ھەريەكەيانە بە ئەندازەى ئەو ھيشە بەن بۆ (مَصْرُفَات) و ئەو پېويستيانەى كە لەمالى شەرىكايەتى دەردەكرىت جا ئەگەر پەزەمانەندى دروست بوو لەسەر يەكسانى لە قازانچ دا لەگەل جياوازى ئەندازەى پارەكان ئەو ھەروستە و پەوانە ، ئەگەر چى پارەى يەكەيان كەمترىش بوو و پارەى ئەوانىتر زۆرتريش بوو ، وە ھىچ خراپەيەك لەم شىوہيە لەشەرىعەت دا نىيە ، چونكە بازگانىيە لەسەر پەزەمانەندى وە لىبوردنە بەخۆش حالى نەفسەوہ)) [بەوانە سىل الجرار (246/3)] ، [248/3] .

جا خواى گەورەيش لە سورەتى (النساء : 29) دا دەفەرموى : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ﴾ واتە : ئەى ئەوانەى كە باوەرتان ھىناوہ مال و سامانى يەكترى لەنيوان خۆتاندا بەناحەق مەخۆن ، مەگەر بازگانىيەك بەپەزەمانەندى خۆتان ئەنجام درابېت .

(□□□) لەبەر فەرمودەكەى (أَبُو خَدَّاش) كە پياويكە لە كۆچەران (المهاجرين) لە ھاوہلانى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموى : سى جار لەگەل پىغەمبەرى خوادا غەزام كرد بىستم دەيفەرموو : ((المُسْلِمُونَ شُرَكَاءُ فِي ثَلَاثٍ فِي الْكَلَاءِ وَالْمَاءِ وَالنَّارِ)) واتە : موسلمانان شەرىكن لەسەر شت دا گياو ئاوو ئاگر [رواه احمد (364/5) وابوداود (3477/750/3)] وەو حديث صححه الالبانى فى الارواء رقم (1552) وصحيح الجامع (6713) .

مەبەست : بەگيا لەوەرپكە لەسەر زەوىيەك دا سەوز بوييت كە مولكى كەس نەبېت ، ئەو كەس بۆى نىيە داگيرى بكات و تايبەتى بكات بەخۆيەوہ ، بەلام ئەو لەوەرپەى كە لە زەوىيەك دا سەوز بوييت مولكى خەلك بېت ئەوہى مولكى خاوەن زەوىيەكەيە ، وە

ئوه ماف دار ترینیان پیی ئه وکسه سیه که له سه ره وهیه تاوه کو قاپه رهقه رای دهگریت پاشان بهری بهردهدا بو ئه وهی خواره وهی خوئی ئیتر بهو شیوهیه تا ئاوه که بر بکات (۱۱۱)

کهس بوی نییه ببیته شهریکی مهگه ر به پوخسته تی خوئی . ههروه ها سوتهمه نی (ئاگر) و ئاویش ، به لام بو ئا و خاوه نه که ی بوی نییه ئه گه ر ئاوه که ی له پیویستی خوئی زیاتر بوو قه ده غه ی خه لکی لی بکات که وا خوئیان لی ی بخۆنه وه وه ئاژه له کانیانی لی ئا و بدهن به لام ده توانیت لیانی بگریته وه بو شتی تر له بهر ئه وه فرمووده یه که له (پ 251) باسی ده که یین .

ئیمامی (الخطابی) ده فرموئی : مانای (الکلا) ئه و گیایه یه که له زه وییه کی مردو (بی خاوهن) دا سه وز بووه ، وه ئاویش ئه وه یه که له و شوینانه وه دیت که به که سه وه تایبته نییه ، ...) [بوانه (معالم السنن) . شهرحی ئه م فرمووده یه] .

(۱۱۱) له بهر فرمووده که ی (عروة بن الزبیر) که وا (عبدالله بن الزبیر) (خوایان لی پازی بیته) بوی گپراوه ته وه ((که وا پیاویک له ئه نصار سکالای له (زبیر) کرد له لای پیغه مبهری خوا (ﷺ) له سه ر (شراج الحرة) - که جوگه ئاویک بوو خه لکی (مدینه) ئاوی دار خورما یان لی ددها - جا کابرای (انصار) ی ووتی : بهری ئاوه که بهرده ، جا (زبیر) یش پازی نه بوو - واته له پیش دا دار خورماکانی خوئی ئا و ددها پاشان بهری ئاوه که ی بهر ددها - جا ههردووکیان هاتنه خزمهت پیغه مبهری خوا (ﷺ) ، جا ئه ویش به (زبیر) ی فرموو : ((إسقِ یا زُبَيْرُ ، ثُمَّ أَرْسِلِ الْمَاءَ إِلَى جَارِكَ)) واته : ئه ی (زبیر) تو ئاوی بده ، پاشان بهری بهرده بو دهرهاوسیکهت ، جا کابرای (انصاری) توپه بوو وتی : له بهر ئه وه ی کوری پورته ، - (زبیر) کوری (صَفِيَّةُ بِنْتُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ) بوو - جا پیغه مبهری خوا (ﷺ) رهنگی دهم و چاوی گۆرا پاشان فرمووی : ((يَا زُبَيْرُ اسْقِ ، ثُمَّ أَحْبِسِ الْمَاءَ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَى الْجَدْرِ)) واته ئه ی (زبیر) ئاوی بده ، پاشان بهر ئاوه که بگره تا ده گه ریته وه بو (الجدر) - بن داره کان - (مه بهستی پیغه مبهری خوا (ﷺ) ئه وه یه تاوه کو به ته واوه تی ئا و ده خواته وه ، پاشان بهری بهریده ، چونکه له پیش دا پیغه مبهری خوا فرمانی به (زبیر) کرد ته نها ئاوی بدات وه کو ئاسان کردنه وه یه که له سه ر کابرای (انصاری) به لام که ئه و قسه ناخۆشه ی کرد وویستی مافی (زبیر) پیشیل بکات

وه دروست نیه بهری زیاده ئاو بگریت بۆ ئه وهی بهرگری زیاده گیا (له وهر) ی پی بکات (۱۱۱) وه بۆ پییشه وای موسولمانان هیه پارچه زهوییه که

پیغه مبهری خوا (ﷺ) به ته وای حوکه که ی پوون کرده وه و مافی (زبیر) ی به ته وای دا جا (زبیر) فه رموی : و (الله) ی من وا ده زانم ئه م ئایه ته له باره ی ئه وه وه دابه زی : ﴿فَلَا وَ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ (النساء : 67) واته : به لام سویند به په روه ردگارت - ئه ی موحه ممه د- ئه وانه برویان ته وای نیه تا تو نه که ن به دادوهر له و نا کوکیه ی که له نیوانیان دا پوو ده دات ، پاشان له دلی خویان دا هه ست به هیچ ناره حه تیه که نا که ن له وه ی تو بریارت دا وه و به ته وای مل که چی فه رمانی تو ده بن [رواه البخاری (2359/34/5) و مسلم (2357/1829/4)].

وه له بریوایه تیکی تری البخاری (رقم/2362) فه رموی : وه ئه و (الجد) ه به ئه ندازه ی هه ردوو قاپه په قه بوو .

وه له بهر فه رموده که ی (عبدالله بن عمرو) (خویان لی رازی بیئت) فه رموی ((پیغه مبهری خوا بریاری دا له باره ی ئاوی (سئل مهزور) ه وه - که دۆلک بوو له (مدینه) - که وا هه رکه سیک بهری بگریت به ئه ندازه ی هه ردوو قاپه په قه ، پاشان ئه وانه ی سه ره وه بهری بدهن بۆ ئه وانه ی خواره وه [رواه ابوداود (3639/53/4) و ابن ماجه (2482/830/2) وه و حدیث حسن صحیح بیروانه صحیح ابن ماجه (2013)].

(۱۱۱) له بهر فه رموده که ی (أبو هريرة) (خوای لی رازی بیئت) که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فه رموی : ((لَا تَمْنَعُوا فَضْلَ الْمَاءِ لِتَمْنَعُوا بِهِ فَضْلَ الْكَلْبِ)) واته : قه ده غه ی زیاده ئاو مه که ن بۆ ئه وه ی قه ده غه ی زیاده له وه ری پی بکه ن [رواه البخاری (2354/31/5) و مسلم (1566/1198/3)].

(مه بهستی ئه وه یه که وا له ده ور به ری ئه و بیره دا هه ندی له وه ری هه یه ، وه ئاوی تر نیه له وه روو به ره ، جا خاوه ن ئاژه ل و مه رو مالات ناتوانن ئاژه له کانیا ن بله وه پینن له وه وه ره مه گه ر له و بیره ئاوی بدهن بۆ ئه وه ی زیانیا ن لی نه که ویت به تینویتی ، پاشان له وه پاندنیش ، جا قه ده غه کردنیا ن له ئاوه که قه ده غه کردنیا نه له وه وه ره که یش وه ئه مه بۆ چوونی جه ماوه ری زانایانه بۆ ته فسیری ئه م فه رموده یه و له سه ر ئه م

که مولکی کهس نه‌بیٔ پاریز (حمی) ی بکات بو له‌وه‌رگای ئازهلێ موسولمانان له‌کاتی زۆر پیویست دا (۱۱۱) وه‌ ئه‌گه‌ر چه‌ند شه‌ریکیک بوو به‌ده‌مه‌قاله‌یان له‌سه‌ر پانی ریگایه‌ک که‌له‌ نیوان زه‌وییه‌کانیان دایه‌ ئه‌وه‌ پانیه‌که‌ی چه‌وت باله‌ (۱۱۱) وه‌ دروست نی‌یه‌ هاوسی به‌رگری له‌

بو‌چوونه‌ : به‌خشینی زیاده‌ ئاو تایبه‌ت ده‌بیٔ به‌و که‌سانه‌ که‌ ئازهل و مه‌رو و مالاتیان هه‌یه‌ وه‌ شوانه‌ کانیش به‌مه‌وه‌ ده‌لکینرین (الحاق) ئه‌گه‌ر پیویستیان به‌ ئاو خواردن هه‌بوو ، چونکه‌ ئه‌گه‌ر قه‌ده‌غه‌ی ئه‌وان بکریٔ له‌ خواردنه‌وه‌ی ئه‌و ئاوه‌ ، ئه‌وه‌ ئه‌وانیش له‌وی‌دا ناتوانن ئازهله‌ کانیان بله‌وه‌رینن) [بروانه (فتح الباری) شه‌رحی ئه‌م فه‌رموده‌یه‌] .

(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (ابن عباس) (خوایان لێ رازی بیٔ) که‌وا (المصعب بن جئامة) (خوای لێ رازی بیٔ) فه‌رموی : پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ((لاحمی إلا لله و لرسوله)) واته‌ : پاریز نی‌یه‌ مه‌گه‌ر بو‌ خوا و بو‌پیغه‌مبه‌ری خوا ، جا (ابن شهاب) که‌ یه‌کیکه‌ له‌وانه‌ی ئه‌م فه‌رموده‌یان گێراوه‌ته‌وه‌ فه‌رموی : جا پیمان گه‌یشته‌وه‌ که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) (التقیح) ی کردووه‌ به‌ پاریز و ئیمامی (عمر) یش (الشرف) و (الزبده) ی کردووه‌ به‌ پاریز [رواه البخاری (2370/44/5)] .

ئیمامی (الشافعی) (په‌حه‌مه‌تی خوای لێ بیٔ) فه‌رمویه‌تی : ئه‌و فه‌رموده‌یه‌ دوو مانا هه‌لده‌گریٔ یه‌که‌میان : بو‌که‌س نی‌یه‌ پاریز بو‌ موسولمانان بکات مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کردویه‌تی ، وه‌ ئه‌وی تریشیان ئه‌وه‌یه‌ : که‌وا بو‌ که‌س نی‌یه‌ مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی وه‌کو پیغه‌مبه‌ری خویه‌ (ﷺ) ، که‌ (خلیفه‌) ی موسولمانان ده‌گریٔته‌وه‌ جا هاوه‌له‌کانی (الشافعی) له‌مه‌وه‌ وه‌ریان گرتووه‌ که‌ (الشافعی) له‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا دوو (قول) ی هه‌یه‌ ، وه‌ پاست ترینیان له‌ لایان دووهم رایانه‌ . [بروانه (فتح الباری) شه‌رحی ئه‌م فه‌رموده‌یه‌] .

وه‌ پاریز (حمی) : ئه‌وه‌یه‌ که‌وا قه‌ده‌غه‌ی له‌وه‌راندن بکریٔ له‌ زه‌ویه‌کی تایبه‌ت دا که‌ مولکی که‌س نی‌یه‌ ، جا پیشه‌وا تایبه‌تی ده‌کات به‌ له‌وه‌ری ئازهل و مه‌رو مالاتی زه‌کاته‌وه‌ یان هه‌رشتیکی تر که‌خۆی به‌ به‌رژه‌وه‌ندی موسولمانانی ببینیٔ .
(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أبو هريرة) (خوای لێ رازی بیٔ) که‌وا فه‌رموی : ((پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بریاری داوه‌ ، ئه‌گه‌ر جیاوازی و دو‌به‌ره‌کی دروست بوو له‌سه‌ر

دەرھاوسیکی بکات کەوا دارێک بچەقینیت بەدیوارەکەس ئەودا (□□□)
 ھەرودھا نابیت شەریکیش زیان لەشەریکەکەس بدات ، یان ئەوھی زیانی لی
 دراوھ زیان لەوھی تریبات بۆ تۆلە سەندنەوھ (□□□)
 بەلکو ھەر کەسیک زیان لە شەریکەکەس بدات لەسەر دەسەلات دارە سزای بدات . (□□□)

بازرگانی بە پارەس خەلکی

(المُضَارَبَةُ) (□□□)

پینگا - کەوا پانیکەس چەندە - ئەوھ حەوت بال دابنریت ((ارواھ البخاری (2473/118/5) ومسلم (1613/1232/3) و غیرهما] .

(□□□) لەبەر فەرموودەکەس (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی پازی بیت) کەوا پیغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمووی : ((لَا يَمْنَعُ جَارٌ جَارَهُ أَنْ يَغْرَزَ خَشْبَةً فِي جِدَارِهِ)) واتە : هیچ دەرھاسنیەک قەدەغەس دەرھاوسیکی نەکات لەوھی دارەکانی بچەقینیت بەدیوارەکەسدا پاشان (أَبُو هُرَيْرَةَ) فەرمووی : چییە دەتانینیم پشت لەمە ھەلدەکن ؟ (واللہی دەیدەم بە نیو ھەردوو شانتان دا)) [رواھ البخاری (2463/110/5) ومسلم (1609/1230/3) و غیرهما] .

(□□□) لەبەر فەرموودەکەس (عُبَادَةُ بْنُ الصَّامِتِ) (خوای لی پازی بیت) کەوا پیغەمبەری خوا (ﷺ) بریاری دا کەوا ((لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ)) واتە : بۆ هیچ کەسیک نییە زیان لە خەلکی تریبات ، وھ بۆ کەسیش نییە کەوا زیان لە کەسیکی تریبات بەنیەتی تۆلە لی کردنەوھ [رواھ احمد (313/1) وابن ماجه (2341/784/2) و غیرهما . وھو صحیح بڕوانە السلسلۃ الصحیحۃ (250) و صحیح ابن ماجه (1895)] .

(□□□) ھەر کاتیک زیان لەکەسیک بدریت لەلایەن کەسیکی ترەوھ ، ئەگەر خوای ھەلسیت بەماف سەندنەوھ ، ئەوھ شەرع قەدەغەس لی کردووھ وھ لە فەرموودەکەس پیشوویدا باسماں کرد ، چونکە ئەوھ دەبیتە ھۆی دوژمنایەتی و گیروگرفتیکێ زۆر لە نێوان کۆمەلگادا ، وھ ئەگەر خویشی ئەو مافە نەسینیتەوھ ئەوھ خەلکیکی زۆر مافی دەفەوتیت و زولم و ستەمیکی زۆر بەرپا دەبیت ، بۆیە شەرع ئەو کارە (کاری ماف سەندنەوھی خەلکی) خستوھتە ئەستۆی دەسەلات داری ولات تاوھکو مافی خەلکی پیشیل نەکریت وھیچ گیروگرفت و دوژمنایەتیەکیش لە نێوان خەلک دا دروست نەبیت .

دروسته بازرگانی کردن به پاره‌ی

یه کیکی تر له سهر به شیک (□□□) له قازانجه که ی ئەگەر قازانجی کرد ،
به لām ئەگەر زهره‌ری کرد ئەوه تهنه‌ها له سهر خاوه‌ن پاره‌که یه (□□□)

(□□□) (قِرَاضٍ) یشی پی دهوتریت ، (المُضَارَبَةُ) له زمانی عه‌ره ب دا له (الضَّرْبُ فِي الْأَرْضِ) ه وه وه‌رگراوه ، واته : سه‌فه‌ر کردن بۆ بازرگانی ، خوای گه‌وره له سوره‌تی (المزمل: 20) دا ده‌فه‌رموی : ﴿وَأَخْرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾ واته : وه که سانیکی تر هه‌ن سه‌فه‌ر ده‌که‌ن له زه‌وی‌دا به‌دوای فه‌زل و پۆزی خوادا ده‌گه‌رپین ، وه (قراض) یش له زمانی عه‌ره‌ب دا له (قراض) هوه وه‌رگراوه واته : داب‌رین ، چونکه خاوه‌ن پاره‌که پارچه‌یه‌ک له پاره‌ی خۆی داده‌بریت بۆ ئەوه‌ی بازرگانی پیوه بکات . وه‌له شه‌رعیش دا مه‌به‌ست به (مُضَارَبَةُ) و (قِرَاضٍ) : ئەو (عقد) هیه که له‌نیوان دوولایه‌ن دا داده‌مه‌زیت له سهر ئەوه‌ی یه‌کیکیان پاره‌یه‌کی حازر ده‌ده‌ن به‌وه‌ی تر بۆ ئەوه‌ی بازرگانی پیوه بکات ، وقازانجه‌که یشی به‌ش ده‌که‌ن به‌و شیوه‌یه‌ی هه‌ردوولا له‌سه‌ری ریک ده‌که‌وون .

(□□□) ئەو به‌شه قازانجه‌ی که ده‌دریت به‌کرێکاره‌که ده‌بیت له‌پیش دا دیاری بکریت ئایه دوو کوته یان سی کوته یان چوار کوته یا هه‌ر چه‌نیک خۆیان له‌سه‌ری ریک ده‌که‌ون (إِبْنُ الْمُنْذِرِ) ده‌فه‌رموی : ((زانا‌یان یه‌کده‌نگیان (إجماع) کرده‌وه له‌سه‌ر ئەوه‌ی که وا پیویسته له‌سه‌ر کرێکاره‌که که‌وا ئەوه به‌مه‌رج بگریت له‌سه‌ر خاوه‌ن پاره‌که سی کوته قازانجه‌که‌ی یا نیوه‌ی یان ئەوه‌نده‌ی که هه‌ردوولایان له‌سه‌ری کۆده‌بن بۆ ئەوه [بپوانه‌ الاجماع (لابن المنذر) ل/124] .

به‌لām نابیت هیچ کامیان یا هه‌ردووکیان پاره‌یه‌کی دیاری کراو دانه‌ن بۆ خۆیان (إِبْنُ الْمُنْذِرِ) ده‌فه‌رموی : ((ئەوه‌ی ئیمه‌ لییه‌وه ده‌زانین که‌وا زانا‌یان هه‌موویان (إجماع) یان کرده‌وه له‌سه‌ر ئەوه‌ی که‌وا (القِرَاضِ) به‌تاله ئەگەر یه‌کیکیان (خاوه‌ن پاره یان کرێکار)

یان هەردووکیان چەند دەرھەمیکی دیاری کراو بۆ خووی دانات)) [بروانە ھەمان سەرچاوەی پیشووا].

([۱۱۱]) بنەرەت (الأصل) لە دروست بوونی (مُضَارَبَة) یە کدەنگی (الإجماع) زانایانی ئیسلامەو کاری پێ کردنی هاوێلانی پیغەمبەری خواپە (ﷺ) ، (إِبْنُ الْمُنْذِرِ) لە (الاجماع) دا (ل124) فەرموویەتی : ((زانایان (إجماع) یان کردووە لەسەر ئەوێ کەوا (القِرَاض) کردن بەدینار و دەرھەم دروستە)) ، وە دەرھەمۆی : وە زانایان (إجماع) یان کردووە کەوا (مُضَارَبَة) دروستە بەگشتی [بروانە تەمەلە المجموع للنووی (191/14)].

(الأمير الصنعاني) فەرموویەتی : جیاوازی نێیە لە نێو موسولمانان دا لەسەر دروستی (القِرَاض) وە لەکا تێ نەفامی (الجاهلية) دا بوو و ئیسلامیش پازی بوو لەسەری ، وە زانراویشە لە ژیاننامە پیغەمبەری خوادا (ﷺ) کەوا پیش پیغەمبەرایەتی (مُضَارَبَة) بۆ (خدیجە) کردووە ، وە سەفەری بۆ شام کردووە .

و (الحافظ ابن حجر) فەرموویەتی : ((و ئەوێ نێمە بریاری پێ دەدەین کەوا (مُضَارَبَة) لە سەر دەمی پیغەمبەری خوادا (ﷺ) بوو و پێیشی زانیو و پازی بوو لەسەری و ئەگەر وانەبواپە ئەو بە هیچ شێوێک دروست نەبوو)) [بروانە تلخیص الحیر (58/3)].
 لە (زَيْدُ بْنُ أَسْلَمَ عَنْ أَبِيهِ) کەوا فەرمووی : ((عَبْدُ اللَّهِ وَ عُبَيْدُ اللَّهِ) هەردوو کورپی (عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ) لەگەڵ سوپای عێراق دا دەرچوون ، جا کە گەرانەو بەلای (أَبُو مُوسَى الْأَشْعَرِي) دا تێپەر بوون ، کە ئەمیر بوو لەسەر (البصرة) ، جا بە خێرھاتنی کردن و کاری بۆ ئاسان کردن پاشان فەرمووی : ئەگەر توانام لەسەر کاریک ببواپە کەوا سوودتان پێ بگەینم ئەو دەمکرد پاشان فەرمووی : بەلێ ، هەندیک مائی زەکات لێرە دەمەوێت بۆ (أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ) ی بنێرم ، جا بە قەرز دەیدەم پێتان ، جا هەندیک شت و مەکی عێراقی پێ بکړن ، پاشان لە مەدینە بیفروشن ، جا سەرماپە کەمی بدەنە (أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ) و قازانجە کەشی بۆ هەردووکتان دەبێت ، جا ئەوانیش فەرموویان : ئەو مان پێ خوشە ، ئەویش ئەوێ کرد ، ونوسراوی نووسی بۆ (عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ) کەوا پارە کەیان لێ

وہر بگریٹ ، جا کہ گہرانہ وہ قازانجیان کرد ، جا کہ ئوہ بیان دابہ (عمر) فہرموی : ئایا بہ ہہموو سوپاکہ قہرزی دا وکو بہ ئیوہی دا؟ فہرمویان : نہء ، جا (عمر) فہرموی : ہہردوکتان کورپی (أمیر المؤمنین) بویہ قہرزی پی دان پارہ کہ و قازانجہ کیشی بدہ نہ وہ ، جا (عبدالله) بی دہنگ بوو ، بہ لام (عبدالله) ووتی : بوتق نیبہ ئی (أمیر المؤمنین) ئہمہ بکہی؟ ئہ گہر ئہم پارہیہ کہ می بگردایہ یان تیا بچوایہ ئیمہ دہمانبژارد جا (عمر) فہرموی : بیدہ نہ وہ ، جا (عبدالله) بی دہنگ بوو ، بہ لام (عبدالله) دہ گہر پاپیہ وہ بولای ، جا یہ کیئک لہ دانیشتونانی لای (عمر) ووتی : ئی (أمیر المؤمنین) ئہ گہر بتکردایہ بہ (قرآض)؟ ئہ ویش فہرموی : ئوہ کردم بہ (قرآض) ، جا (عمر) سہرمایہ کہی بردو نیوہی قازانجہ کیش ، و (عبدالله) و (عبدالله) ہہردوو کورپی (عمر) نیوہی قازانجی پارہ کہ یان برد) [رواہ مالک (1396/479) والبیہقی (110/6) وھو صحیح بروانہ الارواء (291/5)] .

(ابن حزم) فہرمویہ تی : ((ہہموو بہ شہکانی فیقہ ہیچ بہ شیئی نیبہ (ئیللا) بنہرہ تیئی ہہیہ لہ قورئان و سوننہ تہ وہ ، دہیزانین سوپاس بو خوا ، جگہ لہ (القرآض) - المضاربتہ - کہ ہیچ بنہرہت (اصل) یکمان نہ بینوہ بہ ہیچ شیوہیہ لہ قورئان و سوننہت دا بہ لکو تہنہا (إجماع) یکی راستہ ، وہ ئوہی ئیمہ برپاری لہ سہر دہدہین ئوہیہ کہوا لہ سہر دہمی پیغہ مہردا (ﷺ) بووہ وہ پیئی زانیوہ ، جا پیشی پازی بووہ ، وہ ئہ گہر وانہ بوایہ ئوہ دروست نہ ئہ بوو)) [بروانہ مراتب الاجماع (91/1)] .

جا شیخی فہرموودہ ناس (الالبانی) لہ پاش ووتہ کہی (ابن حزم) لہ (الارواء) دا دہ فہرموی : ((وہ چہند شتیئی تیڈایہ : گرنگ ترینیان بنہرہت لہ مامہ لہ کردن دا دروست بوونہ مہ گہر بہ لگہ (الاصل فی المعاملات الجواز إلا لنص) بہ پیچہ وانہی پہرستنہ کانہ کہ بنہرہت تیڈا قہدہ غہ کردنہ مہ گہر بہ لگہ (الاصل فی العبادات المنع الا بنص) . وھک (شیخ الاسلام ابن تیمیہ) (رہ حمہ تی خوی لی بیت) زیاتر روونی کردوہ تہ وہ ، وہ (القرآض) و (المضاربتہ) لہ بہ شیئی یہ کہ میانہ - بہ شیئی مامہ لہ - وھک دیارہ ، وہ ہہروہا دہق (نص) قورئان ہاتووہ لہ سہر ئوہی کہوا بازرگانی بہ پہزامہندی

وه هیچ بژاردن (ضمان) یک له سهر کریکاره که نییه مه گهر له و سنوره تیپه پیت که خاوهن پاره که بوی دیاری کردووه یان به پیچه وانهی مهرج (شرطی) نهو کاربکات . (۱۱۱)

بارمته (الرهن) (۱۱۱)

دروسته ، وه ئه ویش (القراض) ده گریته وه وه ک شاراوه نییه ، جا ئه مهش هه موو به سه به لگه بیته له سهر دروست بوونی (مضاربه) ، و پالپشتیتی نهو (إجماع) هی که له باره یه وه هاتووه)) [بروانه الارواء (294/5)] .

(۱۱۱) (إبن المنذر) فه رموویه تی : ((وه زانا یان (إجماع) یان کردوه له سهر نه وه ی که وا خاوهن پاره نه گهر قه ده غه ی کریکاره که ی کرد له وه ی به قهرز شت بفروشتی ، جا نهو به قهرز فروشتی نه وه ده بیته بیبژیریت)) [الاجماع (ل/125)] .

وله (حکیم بن حزام) وه (خوای لی رازی بیته) که هاوه لی پیغه مبه ری خوا بوو (ﷺ) ده گریته وه که وا فه رموویه تی : ((إِنَّهُ كَانَ يَشْتَرِي عَلَى الرَّجُلِ إِذَا أُعْطَاهُ مَالًا مُقَارَضَةً يَضْرِبُ لَهُ بِهِ : أَنْ لَا يَجْعَلَ مَالِي فِي كَيْدِ رَطْبَةٍ وَلَا تَحْمِلُهُ فِي بَحْرٍ وَلَا تَنْزِلَ بِهِ بَطْنَ مَسِيلٍ فَإِنْ فَعَلَتْ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ فَقَدْ ضَمِنْتَ مَالِي)) واته : به مهرج وه رده گرا له سهر نهو پیاوه ی که پاره ی پی ددرا به (مضاربه) که وا کاسبی پیوه بکات : که وا نه یدا به گیان له بهر و له گهل خوی نه بیات بو شوینی ترسی فه وتانی هه بیته وه ک ناو ده ریاو ... ، جا نه گهر شتی له مانه بکه یته نه وه ده بیته ماله که م بیبژیریت [رواه الدارقطنی (242/63/2) والبيهقي (111/6) وهو صحيح الاسماء بروانه الارواء (293/5)] .

(۱۱۱) (الرهن) له زمانی عه ره ب دا واته : گیردان و به ستنه وه له و قسه یه یانه وه هاتووه : رهن الشئ : نه گهر به رده وام و جیگیر بیته . خوای گه وره له سوره تی (المدثر : 28) دا ده فه رموی : ((كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَهُ)) واته : هه موونه فسیک به و کرده وانیه وه به ستراره و گیردراوه که نه جامی داوه ، وه له شه رعیش دا ، دانانی

دروسته هه‌رکه‌سیک شتیك که مولکی خوئی بیټ بیكات به بارمته (رهن) له‌جیاتی قهرزیک که له‌سه‌ریټی، ^(۳۳۳) ئیتر له‌سه‌فهردابیت یان له‌مال دا ^(۳۳۳) وه دروست نی‌یه بو ئه‌و که‌سه‌ی که بارمته‌که ده‌خریټه لای هیچ سوودی لی وهر بگریټ ^(۳۳۳) مه‌گه‌ر بارمته‌که پشت بیټ بتوانیټ سواری

(مالیک) ه که له‌جیاتی قهرزیک دا ، بو ئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر ئه‌و قهرزه‌ی نه‌داوه له‌و مال‌ه بدریټه‌وه [بروهانه فتح الباری (140/5) ومنار السبیل (351/1)] .

^(۳۳۳) له‌به‌ر فه‌رموده‌ی خوای گه‌وره که له‌ سوره‌تی (البقره : 283) دا ده‌فه‌رموی : ((وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرَّهَانَ مَقْبُوضَةً)) واته : وه ئه‌گه‌ر له‌سه‌فهردا بوون و شتیكتان له‌یه‌کتری قهرز کرد وه نوسه‌رتان ده‌ست نه‌که‌وت ، ئه‌وه لای خاوه‌ن قهرزه‌که بارمته‌یه‌ک دابنن .

^(۳۳۳) له‌سه‌فهردا ، له‌به‌ر ئه‌و ئایه‌ته‌ی پی‌شوو ، وه‌له‌ مالیش دا له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عائشه) (خوای لی رازی بیټ) که‌وا فه‌رموی : ((بِیغهمبه‌ری خوا ﷺ)) هه‌ندیك خواردنی له‌ کابرایه‌کی جوله‌که‌ کپی - أبو الشحم - به‌ قهرز تا ماوه‌یه‌ک ، جا له‌جیاتی دا قه‌لغانه‌که‌ی به‌ بارمته‌ لا دانا)) [روه البخاری (5/رقم 2513) ومسلم (1603/145/5) وغیرها] .

تیبینی :

هه‌ندیك له‌ زانایان وه‌ک (مجاهد) و (ضحاک) و (ظاهریه) کان ده‌لین : بارمته دروست نی‌یه‌ ته‌نها له‌سه‌فهردا نه‌بیټ . له‌راستی‌دا ئه‌م رایه‌یان جئی خوئی نی‌یه‌ له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عائشه) ی پی‌شوو .
^(۳۳۳) چونکه هه‌ر قهرزیک بیټه هوی قازانج ئه‌وه سووده (ریا) ، وه‌ک له‌باسی قهرزدا باسما‌ن کرد بروهانه (پ 230) .

بیت یان شیر ده‌بیت نه‌وه دروسته سواری بیت و شیره‌که‌ی بدوشیت
 نه‌گه‌ر خوی به‌خیوی بکات (۳۳۳)

(۳۳۳) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی‌رازی بیت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا
 (۳۳۳) - فه‌رموی ((الظَّهْرُ يُرَكَبُ بِنَفَقَتِهِ إِذَا كَانَ مَرْهُونًا ، وَلَبَنُ الدُّرِّ يُشْرَبُ بِنَفَقَتِهِ
 إِذَا كَانَ مَرْهُونًا ، وَعَلَى الَّذِي يَرْكَبُ وَيَشْرَبُ النَّفَقَةَ)) واته : پشتی ولاغی بارمته‌کراو
 بو سواری به‌کار ده‌هینریت به به‌خیو کردنی وه‌شیری گوانی نازله‌لی بارمته‌کراویش
 ده‌خوریت‌ه‌وه به به‌خیو کردنی ، وه له‌سه‌ر نه‌وه که‌سه‌یه که سواری ده‌بیت و ده‌یخواته‌وه ،
 به‌خیوی بکات [رواه البخاری (2512/123/5) و ابو داود (3526/795/3) و الترمذی (1277/555/3)
 و ابن ماجه (2440/816/2) و غیرهم] .

نه‌مه‌ش پراو بوچوونی ئیمامی (أَحْمَد) و (إِسْحَاق) و (اللَّيْث) و (الْحَسَن) و که‌سانی
 تریشه‌وه (ظاهر)ی فه‌رموده‌که‌یش نه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت وه‌که ماموستا زهیر شاویش له
 (صحیح السنن ابن ماجه) دا ده‌فه‌رمی : (التعلیق علی حدیث رقم (2440)) .

تیبینی :

جه‌ماوه‌ری زانایان ده‌لین دروست نی‌یه نه‌وه‌ی (رهن)ه‌که ده‌خریت‌ه‌ لا هیچ سویدیکی
 لی‌وه‌ریگریت با پشتیش بیت و بتوانریت سواری بیت یان شیرده‌ریش بیت ، وه‌پرایان
 له‌بارهی فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ)ی پیشووه‌وه (تأویل)ی ده‌که‌ن و ده‌لین : مه‌به‌ستی
 خاوه‌نه‌که‌یه‌تی خوی بو‌ی هه‌یه‌وه ده‌توانیت سواری بیت و شیره‌که‌ی بخوات . نه‌که نه‌وه
 که‌سه‌ی به (رهن) خراوه‌ته لای چونکه نه‌مه به‌پیچه‌وانه‌ی (قیاس)ه له‌دوو پوه‌وه ، (إِبْنُ
 حجر العسقلانی) له (فتح الباری) دا له‌شهرحی نه‌مه فه‌رموده‌یه‌دا باسی نه‌وه دوو پوه‌وه
 ده‌کات و (ردی) نه‌وانه‌یش ده‌داته‌وه که فه‌رموده‌که‌ (تأویل) ده‌که‌ن زور به‌جوانی ،
 ده‌توانیت ته‌ماشای بکه‌یت . وه (محمد صدیق حسن خان)یش له (الرَّوَضَةُ النَّدِيَّةُ) (ردی)
 نه‌وانه ده‌داته‌وه که ده‌لین نه‌مه فه‌رموده‌یه به پیچه‌وانه‌ی (قیاس)ه و ده‌فه‌رموی :
 (وَيُجَابُ بِأَنَّ هَذَا الْقِيَاسَ فَاسِدٌ الْإِعْتِبَارُ مَبْنِيٌّ عَلَى شِفَا جُرْفٍ هَارٍ وَلَا يَصِحُّ الْإِحْتِجَاجُ بِهِ ...)
 پاشان ووته‌یه‌کی (إِبْنُ الْقَيْمِ) ده‌هینیت‌ه‌وه که له (إِعْلَامُ الْمَوْقِعِينَ) دا (411/2)
 فه‌رموی‌ته‌ی که‌وا تیبیدا نه‌وه ده‌سه‌لمینتی که‌وا نه‌وه فه‌رموده‌یه پیچه‌وانه‌ی (قیاس)نی‌یه

وه هیچ بژاردن (ضمان) یک ناکه‌ویته سه‌ری مه‌گه‌ر به‌زیاده‌پره‌وی یان که‌م ته‌رخه‌می . (۱۱۱)

سپاردن (الودیعة) (۱۱۱)

سوننه‌ته له‌سه‌ر موسولمان نه‌گه‌ر یه‌کی شتیکی به‌ئمانه‌ت دانا له‌لای وه‌ریبگریت نه‌گه‌ر توانای هه‌بوو بیپاریزیت (۱۱۱) وه‌ پیویسته له‌سه‌ری هه‌رکاتیکی خاوه‌نه‌که‌ی داوای کرده‌وه بۆی بیگپریته‌وه (۱۱۱) وه‌به‌تیاچوونی

به‌لکو نه‌و پیچه‌وانه‌ی (قیاس) ه‌که‌وا بلی : ((نه‌و فه‌رموده‌یه پیچه‌وانه‌ی (قیاس) ه)) هه‌روه‌ها ته‌ماشای (سبل السلام) ی ئیمامی (الصنعانی) بکه‌ حدیث رقم (800) .

(۱۱۱) چونکه نه‌گه‌ر بژاردن بکه‌ویته سه‌ری نه‌وه خه‌لکی بارمه‌ته وه‌رناگرن له‌ترسی بژاردنی‌دا ، جا نه‌مه‌ش ده‌بیته هۆی قه‌رز نه‌دان یان هیچ نه‌بیته که‌م بوونه‌وه‌ی قه‌رزدان ، جا به‌هۆیه‌وه زیانیکی زۆر له‌خه‌لکی ده‌که‌ویته و به‌رزه‌وه‌ندی خه‌لکیه‌کی زۆر پاده‌وستیت پروه‌انه (پ 270) .

(۱۱۱) (الودیعة) له‌زمانی عه‌ره‌ب دا له (ودع الشيء) ه‌وه وه‌رگیروه ، واته‌ وازلی هیئانی شتیکی ، و له‌شه‌رعیش دا : به‌و شته‌ ده‌وتریت که‌ مروّف لای که‌سیک دای ده‌نا بۆ نه‌وه‌ی بۆی بیپاریزیت .

(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌ی خوای گه‌وره له‌سوره‌تی (المائدة: 2) دا که‌ ده‌فه‌رمی : ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى﴾ واته : وه‌ یارمه‌تی و هاوکاری یه‌ک بکه‌ن له‌سه‌ر چاکه‌و له‌خواترسان . و له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (سالم عن أبيه) (خوای لی رازی بیته) که‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ((... مَنْ كَانَ فِي حَاجَةٍ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ...)) واته : هه‌رکه‌سیک پیویستی براه‌کی موسولمانی به‌جی به‌ئیت خوای گه‌وره‌یش پیویستی نه‌و به‌جی ده‌هینئ ...)) [رواه مسلم (4/رقم 2580)] .

(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی خوای گه‌وره له‌سوره‌تی (النساء: 58) دا که‌ ده‌فه‌رموی : ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾ واته : به‌پاستی خوای

هیچ بژاردنیك ناکه‌وێته سه‌ری مه‌گه‌ر که‌م ته‌رخه‌می کردبیت له پاراستنی‌دا .
(۱۱۱)

گه‌وره‌ فرمانتان پێ ده‌کات که‌وا ئه‌مانه‌ته‌کان بده‌نه‌وه به‌خاوه‌نه‌کانیان وه‌ فرموده‌ی خوای گه‌وره‌یش له‌ سوره‌تی (البقره: 283) دا که‌ ده‌فرموی: ﴿فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فُلْيُودُ الَّذِي أَوْثَمَنَ أَمَانَتَهُ وَلِيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ﴾ واته‌: جا ئه‌گه‌ر باوه‌رتان به‌یه‌کتري هه‌بوو، ده‌با ئه‌وه‌ی دلنیا‌یی پێ‌کراوه‌ با ئامانه‌ته‌که‌ بداته‌وه به‌ خاوه‌نی خۆی وه‌ با له‌خوایه‌ک بترسیت که‌ په‌روه‌دگارێتی . وه‌ له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (أَبُوهُرَيْرَةَ) که‌وا پینغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرموی: ((أَدَّ الْأَمَانَةَ إِلَيَّ مِنْ إِيْتَمَانِكَ وَلَا تَخُنْ مَنْ خَانَكَ)) واته‌ سپارده‌و ئه‌مانه‌تی ئه‌و که‌سه‌ بده‌ره‌وه که‌ دلنیا‌یی پێ‌کردیت وه‌ خیانه‌ت به‌رانبه‌ر ئه‌و که‌سه‌ مه‌که‌ که‌ خیانه‌تی لی‌ کردیت [رواه ابوداود (3535/805/3) والترمذی (1264/564/3)] وه‌و حدیث صحیح بروانه‌ صحیح الجامع (240) والسلسله‌ الصحیحه (424) وصحیح الترمذی (1015) .

(۱۱۱) له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (عبدالله بن عمرو) (خوایان لی‌ رازی بی‌ت) که‌وا پینغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرموی: ((مَنْ أُوْدِعَ وَدِيْعَةً فَلَا ضَمَانَ عَلَيْهِ)) واته‌: هه‌رکه‌سیک ئه‌مانه‌تی‌ک لای دانرا ئه‌وه‌ هیچ بژاردنیك له‌سه‌ری نی‌یه‌ [رواه ابن ماجه (2401/802/2) وه‌و حدیث حسن بروانه‌ صحیح ابن ماجه (1945) و الارواو (1547)] .

وه‌ فرموده‌که‌ی تری (عبدالله بن عمرو) (خوایان لی‌ رازی بی‌ت) که‌وا پینغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرموی: ((لَا ضَمَانَ عَلَى مُؤْتَمِنٍ)) واته‌: ((بژاردن (الضمان) له‌سه‌ر که‌سیک نی‌یه‌ دلنیا‌یی له‌سه‌ر کرابیت و کرابیت به‌ ئه‌مین [رواه الدار القطنی (167/41/3) والبیهقی (289/6) وه‌و حدیث حسن بروانه‌ صحیح الجامع (7518) والارواو (1547)] .

وه‌ (أنس بن مالك) فرموویه‌تی: ((که‌وا (عمر بن الخطاب) ئه‌مانه‌تیکی بو بژاردوه که‌ له‌نیو ماله‌که‌ی‌دا دزرا‌بوو)) ئیمامی (البیهقی) فرموویه‌تی: ((له‌وانه‌یه‌ (عمر) که‌م ته‌رخه‌می کردبیت له‌ پاراستنی‌دا ، جا بۆی بژاردوه‌ له‌جیات‌ی ئه‌و که‌م ته‌رخه‌می‌یه‌)) [بروانه‌ سنن البیهقی (289/6)] .

دهستیار (العاریة) (۱۱۱)

هه‌رشتیک سوودی لی وەرگیرا ئەگەر خه‌لکی داوایان کرد سوننه‌ته بدریته دهستیان (۱۱۱) ئەگەر ترسی تیاچوونی نه‌بوو ، (۱۱۱) به‌لام بو‌شت و مه‌کی زۆر پیویستی مال ئەوه پیویست (واجب) ه ئەگەر ترسی فه‌وتانی نه‌بوو ، (۱۱۱) ، وه‌پیویسته له‌سه‌ر ئەو که‌سه‌ی ده‌دریته ده‌ستی بیگی‌پریته‌وه به‌چاکی (۱۱۱) وه‌ئەگەر تیا چویش بو‌ی ببری‌ت (۱۱۱)

(۱۱۱) (العاریة) له‌زمانی عه‌ره‌ب دا وه‌کو له (العار) هوه هاتبی‌ت ، چونکه داوا کردنی (عاری) تیدایه واته : بی شه‌رمی .

وه‌له شه‌رعیش دا هه‌لال کردنی سوود وه‌رگرتنه له شتی‌ک به‌بی به‌رانبه‌ر [به‌وانه نیل الاوطار (6/ کتاب الویعه والعاریة)] .

(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی خوای گه‌وره له سوره‌تی (المائدة: 2) که‌له (پ 268) دا باسما‌ن کردوه له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أبو هُریرة) (خوای لی رازی بی‌ت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ((وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ)) واته خوای گه‌وره له یارمه‌تی به‌نده‌ی دا یه تا‌کو به‌نده له یارمه‌تی دانی برا‌که‌ی دابی‌ت [رواه مسلم (مختصر مسلم/1888) وغیره] .

(۱۱۱) وه‌ك ئەوه‌ی ئەو که‌سه که داوای ده‌کات خراپ و ده‌ست پیس بی‌ت یا وه‌کو که‌م ته‌رخه‌م بی‌ت ، چونکه که‌س مالی خو‌ی لی زیاده نه‌یه ئەگەر بزانی‌ت ده‌فه‌وتی‌ت ده‌توانی‌ت نه‌یدا .

(۱۱۱) چونکه خوای گه‌وره زه‌می ئەوانه‌ی کردوه که (مَاعُونَ) قه‌ده‌غه ده‌که‌ن وه‌ك له سوره‌تی (الماعون: 7) دا له سیفه‌تی ئەوه‌ی که‌باوه‌ر به‌پۆزی دوا‌یی نا‌کات یه‌کی له سیفه‌ته‌کانی ﴿وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ﴾ (إِبْنُ مَسْعُودٍ) ده‌فه‌رموی (ئیمه له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) (ماعون) مان به (عاریه) ی دۆل‌که‌و قاپ داده‌نا) [رواه ابوداود 1675/302/2] وأورده الحافظ في الفتح (731/8) عن ابي داود والنسائي وقال : واسناده صحيح الى ابن مسعود] .

وله (إِبْنُ مَسْعُودٍ) و (إِبْنُ عَبَّاسٍ) ه وه ده گپرنه وه كه وا ته فسیری ﴿وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ﴾ یان كرده به وهی كه شتومه کی ماله كه ده دیده نه دهستی یه كه وه له پاچ و دۆلكه و حه بل و قاپ و قاپ له مه و ئه و جۆره شتانه [رواه البيهقي في السنن الكبرى (88/6) وابن جرير الطبري في تفسيره (جامع البيان) (319/316/3/15)].

(□□□) له بهر فه رموده ی خوی گه وره له سوره تی (النساء: 58) كه له (پ 269) دا باسما ن كرد . وه له بهر فه رموده كه ی (أَبُو أُمَامَةَ الْبَاهِلِي) (خوی لّی رازی بیّت) كه وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فه رموی ((الْعَارِيَةُ مُؤَدَّاةٌ وَالْمِنْحَةُ مَرْدُودَةٌ وَالِدَيْنُ مَقْضِيٌّ وَالرَّعِيمُ غَارِمٌ)) واته : ده ستیار ده بیّت بدریته وه – ئه گه ر خوی مابوو یاله جیاتی دا نرخه كه ی ئه گه ر نه مابوو وهك (الْخَطَّابِي) له (مَعَالِمُ السُّنَنِ) دا وا ده فه رموی – وه (مِنْحَه) یش ده بیّت بگپرنه وه بۆ خاوه نه كه ی وه قه رزیش ده بیّت بدریته وه وه كه فیلیش ده بیّت له جیاتی ئه وه ی كه فیلی بۆ كرده بییژریت . [رواه ابو داود (3565/823/3) والترمذی (1282/566/3) بلفظ (الْعَارِيَةُ مُؤَدَّاةٌ وَالْمِنْحَةُ مَرْدُودَةٌ) وهو صحیح بروانه السلسله الصحیحة (611و610) ولارواه (1513)].

(مِنْحَة) واته : ئه و شته یه كه ده دریت به كه سیك سوودی لّی وه ربگریت وهك باخ بۆ میوه كه ی و ئازه لیش بۆ شیره كه ی ، جا ده بیّت بیگپرنه وه پاش ئه و سووده ، وهك له فه رموده كه دا هاتوو ه .

(□□□) له بهر فه رموده كه ی (أَبُو أُمَامَةَ) ی پیشوو (ث 275) ، وه له بهر فه رموده كه ی (صَفْوَانُ بْنُ أُمِيَّةٍ) كه وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) چه ند قه لغانیکی لّی داوا كرد به (عاریه) له پۆژی (حُنَيْنٌ) دا ، جا ئه ویش ووتی به داگیر كردن ئه ی (محمد) ؟ پیغه مبه ریش (ﷺ) فه رموی ((لَابِلٌ عَارِيَةٌ مَضْمُونَةٌ)) واته : نهء ، به لكو به (عَارِيَةٌ) ی (ضَمَانٌ) ه ت كراو [رواه ابو داود (3562/822/3) وهو حدیث حسنه الارناووط تخریج جامع الاصول (163/8) وصحه الالباني في الارواء (1512)].

گواستنه‌وهی قەرز (الحوالة) (۱۱۱)

ئەگەر كەسبىك قەرزەكەى گواستراوه بۆلاى قەرزاريكى تری دەولەمەند با بیگواستیتەوه (۱۱۱) جا ئەگەر قەرزەكەى تر قەرزەكەى نەدايه‌وه ، ئەوه دەگەرپیتەوه بۆلاى قەرزاري یەكەم (۱۱۱)

وه دروسته قەرزى مردو بگواسترتیتەوه بۆ كەسبىكى تر . (۱۱۱)

(۱۱۱) (الحوالة) له (التحويل) هوه هاتووہ يان له (الحوول) هوه دەلى : (حَالُ حُوْلًا إِذَا انْتَقَلَ عَنْهُ) له هەردووکیان دا بەواتای گۆرپان و گواستنه‌وهی دیت . وه‌له شەرعیش دا : گواستنه‌وه قەرزیکە لەلای كەسبیکەوه بۆلاى كەسبىكى تر [بېوانە فتح الباری (5/باب الحوالة) . (۱۱۱) بهو مەرجهى ئەگەر قەرزەكەيان وهكو یەك بوو وه ماوهی دانەوه‌كەیشی یەك كات بوو ، له‌بەر فەرمووده‌كەى (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لى پازى بیئت) كه‌وا پیغه‌مبەرى خوا (ﷺ) فەرمووی : ((مَطْلُ الْغَنِيِّ ظَلْمٌ ، فَإِذَا أُشِيعَ أَحَدُكُمْ عَلَى مَلِيٍّ فَلْيُشِيعْ)) واتە : دواخستنى دانەوهی قەرز لەلایەن دەولەمەندەوه ستمە ، جا ئەگەر هەرکەسبىکیان نیرران بۆ لای قەرزاريكى تری دەولەمەند با بېروات [رواه البخارى (2287/464/4) وهذا لفظه ومسلم (1564/1197/3) بلفظ ((وَإِذَا أُشِيعَ ...)) وفي رواية ((وَإِذَا أُحِيلَ أَحَدُكُمْ عَلَى مَلِيٍّ فَلْيُحْتَلِّ)) رواه احمد (463/2) .

(۱۱۱) چونكە هیشتا قەرزەكە له ئەستۆى قەرزاري یەكەم دا هەرماوه ، لەسەرى ناكەویت تا قەرزاري دووهم دەیداته‌وه به‌خاوهن قەرزەكە ، جا ئەگەر نەیداته‌وه ئەوه هەر قەرزەكە له ئەستۆى قەرزاري یەكەم دا ماوه ، هەر وه‌كو پيش گواستنه‌وه‌كە ، ئەمه هەر له فەرمووده‌كەوه وه‌رده‌گیریت كه پیغه‌مبەر (ﷺ) ده‌فەرموئى : ((عَلَى مَلِيٍّ)) واتە : بۆلاى قەرزاريكى تری دەولەمەند هاندانە بۆ خاوهن قەرزەكە چونكە كابرای دەولەمەند دەیداته‌وه و دواى ناخات جا ئەم قبولی ئەركى گواستنه‌وه‌كە دەكات به‌ئومیدی ئەوهی قەرزەكەى دوانە‌كەویت ، جا ئەگەر هات و ئەو نەیدایه‌وه یان دواى خست یان پارەى نەما یان مرد ئەوه دەتوانیت بگەرپیتەوه بۆلاى قەرزاري یەكەم ، و داواى قەرزەكەى خوێ لى بكاتەوه . (۱۱۱) له‌بەر فەرمووده‌كەى (سَلْمَةُ بْنُ الْأَكْوَعِ) (خوای لى پازى بیئت) كه‌وا فەرمووی : ((جه‌نازه‌یه‌کیان هینا بۆلاى پیغه‌مبەرى خوا (ﷺ) بۆ ئەوهی نوێزى لەسەر بکات ، جا

لہ جیٰ خودانان

(الوکالۃ) (۱۱۱)

فہرموی : ((هَلْ عَلَيْهِ مِنْ دَيْنٍ؟)) واتہ : ئایہ ہیچ قہرزیکی لہ سہرہ؟ ووتیان : نہء ، جا نوئی لہ سہر کرد ، پاشان جہ نازہ یہ کی تریان ہیئا جا فہرموی : ((هَلْ عَلَيْهِ مِنْ دَيْنٍ؟)) واتہ : ئایہ ہیچ قہرز لہ سہرہ ؟ ووتیان : بہ لئی ، فہرموی : ((صَلُّوا عَلٰی صَاحِبِکُمْ)) واتہ : نوئی لہ سہر ہا وہ لہ کہ تان بکن . (أَبُو قَتَادَةَ) فہرموی : قہرزہ کہی لہ سہر من ئہی پیغہ مبری خوا (ﷺ) ، جا نوئی لہ سہر کرد)) [رواہ البخاری (5/رقم/2295)] وفی روایہ ((جَا هِر کَاتِکَ پیغہ مبری خوا (ﷺ) چاوی بہ (أَبُو قَتَادَةَ) بکہ و تایہ دہیفہ رموو : ((مَا صَنَعْتَ الدِّينَارَانَ؟)) واتہ : چیت بہ دوودینارہ کہ کرد - قہرزہ کہی کابرا - ، تا دواین جار فہرموی : ئہ وہ دامہ وہ ئہی پیغہ مبری خوا (ﷺ) پیغہ مبریش فہرموی : ((الآنَ حِينَ بَرَدَتْ عَلَيْهِ جِلْدُهُ)) واتہ : ئیستا پیستی سارد بوویہ وہ)) [رواہ الحاکم (58/2) والبیہقی (74/6) عن جابر بن عبد الله . وهو صحيح برواه احكام الجنائر رقم (16) للالبانی] .

تیبینی :

ئہم ریوایہ تہی (جابر) باشترین بہ لگہ یہ کہ وا بہ تہ نہا گواستنہ وہی قہرزہ کہ ، قہرزہ کہ لہ سہر قہرزاری یہ کہم ناکہ ویٹ ، بہ لکو بہ دانہ وہی لہ لایہن قہرزارہ کہی ترہ وہ ئہ و جا لہ سہری دہ کہ ویٹ .

(۱۱۱) (الوکالۃ) لہ زمانی عہرہ ب دا بہ واتای (التَّفْوِيضُ وَالْحِفْظُ) دیت واتہ : بہ دہستہ وہ دان و پاراستن وہ لہ شہر عیش دا واتہ : کہ سیئ کہ سیئ بختہ جیگہی خوئی بہرہ های و بہ بہ سترای (مُطْلَقًا وَمُقَيَّدًا) [بروانہ فتح الباری (5/کتاب الوکالۃ)] .

دروسته که سیک یه کیکی تر له جی خوی دانا به وه کیل (□□□)
له هه رشتیک دا که خوی بوی هه بیٔ بیكات (□□□) مه گهر له شتی کدا شه رع

قه ده غه ی کرد بیٔ (□□□) وه نه گهر (وکیل) ه که شتی کی فروشت به زیاتر له وه ی
بوی دانراوه ، نه وه زیاده که بۆ نه وه که سه یه که وه کاله تی بۆ کردوه (□□□)

(□□□) له بهر فه رموده که ی خوی گه وره له سوره تی (کهف: 19) دا که وا
ده فه رموی ﴿فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ﴾ واته : جا نیستا یه کیکتان به دراوی (زیوو)
که هه تانه بنیره شار ... وه فه رموده ی تر که خوی گه وره له سوره تی (یوسف: 55) دا
ده فه رموی ﴿وَاجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ﴾ واته : پیغه مبه ر (یوسف) ووتی : من
له سه ر خه زینه ی میسر دانئ ...

وه له بهر نه وه هه موو فه رمودانه ی که له و باره وه هاتوو که ته نها ئیمامی (البخاری) له
(کتاب الوکالة) دا بیست و شه ش (26) فه رموده ی له سه ر هینا وه ته وه شه ش (6) دانه ی
(معلق) ه و نه و بیسته که ی (20) تری (موصول) ه وه زانایانی ئیسلام (إجماع) یان له سه ر
دروست بوونی کردوه بروانه [الاجماع لابن المنذر 159-161 رقم (756-766)].

(□□□) پیغه مبه ری خوا (ﷺ) وه کیلی داناوه بۆ قهرز دانوه وه که فه رموده که ی
(أَبُو هُرَيْرَةَ) (پ 225) و له جی به جی کردنی (حدّی) شه رع ی دا وه که له فه ر مووده که ی
(أَبُو هُرَيْرَةَ) و (زَيْدُ بْنُ خَالِدٍ) دا (خوایان لئ پازی بیٔ) که وا پیغه مبه ری خوا (ﷺ)
فه رموی : ((وَاعْدُ يَا أُنَيْسُ إِلَى امْرَأَةٍ هَذَا فَإِنْ اعْتَرَفَتْ فَأَرْجُمَهَا)) [رواه البخاری (5/رقم
2314، 2315) ومسلم (3/1698/1324)] و غیرهما [که له باسی (حُدود) دا به درییژی روونی
ده که ی نه وه ، وه هه روه ها وه کیلی داناوه له سه ر ووشتری حه ج و سه ربیرین و دابه شکردنی
بروانه [البخاری (5/قم/2300، 2299) ومسلم (2/1317/954)] وه بۆ پاراستنی زه کاتی سه ر فتره
وه که له فه ر مووده که ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) دا [واه البخاری (5/رقم/2311)] وه له ژن ماره برین دا وه که
(أَبُو رَافِعٍ) ی کرده وه کیلی خوی (مِمْوَنَةَ) ی لئ ماره کرد [رواه احمد (6/392-393) والدراسی
(38/2) وه صحیح الاسناد بروانه (الارواء 6/252)] وشتی تریش بروانه [صحیح البخاری (کتاب
الوکالة)].

و ئەگەر بە پێچەوانەی رای خاوەنەکە ی شتێکی کرد کە خۆی بە باشی دانا
 و ئەویش پێی پازی بوو ئەو دروستە (۱۱۱) و ئەو کەیل دەست پاک (أَمِين) ه
 هیچ بژاردن (ضَمَان) یکی لەسەر نییە مەگەر بە کەم تەرخەمی کردن . (۱۱۱)

زەمانەت وە کەفالهت کردن

(الكَفَالَة ، وَالضَّمَان) (۱۱۱)

(284) وەك موسولمانیک کابرایەکی (گاور) یان (جوله کە) یان (أهل الذمّة) بکاتە
 وەکیلی بۆ فرۆشتنی مە ی (خَمَر) یان گۆشتی بەراز ، یان هەرشتێکی تر کە شەرع
 قەدەغە ی کردبیت وەکیلە کە بیکات لە جینگەیدا .

(285) لە بەر فەرموودە کە ی (عُرْوَةُ الْبَارِقِي) (خوای لێ پازی بیت) کە و پێغەمبەری
 خوا (ﷺ) دیناریکی پێ دا بۆ ئەو ی شەکیکی بۆ بکڕیت جا ئەو دوو شەکی بۆ کڕی ،
 پاشان یەکیکیانی فرۆشت بە دیناریک ، جا دینارە کە و شەکیکیشی هینا بۆ پێغەمبەری خوا
 ، جا پێغەمبەری خوا دوعای بەرە کە تی بۆ کرد لە کربەن و فرۆشتنی دا وە لە دوا ی ئەو
 ئەگەر گل (خۆل) یشی بکریایە هەر قازانجی لێ دە کرد [رواه البخاري (3642/632/6) و غره] .

(۱۱۱) لە بەر فەرموودە کە ی (مَعْنُ بْنُ يَزِيد) (خوایان لێ پازی بیت) کە و فەرمووی :
 (باوکم چەند دیناریکی کرد بوو خیر جا لای پیاویک داینا بوو لە مرگەوت جا منیش هاتم
 بردم و هینامە وە بۆ لای باوکم ئەویش ووتی (والله ی من نەمو یست بۆ تۆبیت ، جا سکالای
 لێ کردم بۆ لای پێغەمبەری خوا (ﷺ) ئەویش فەرمووی ((لَكَ مَا نَوَيْتَ يَا يَزِيدُ ، وَلَكَ
 يَا مَعْنُ مَا أَخَذْتَ)) واتە : ئەو (پادا شتەت) کە نیەتت بوو بۆت بوو ئە ی (یزید) وە ئەو
 (پارە ی) ه ی کە بردت بۆ خۆت ئە ی (معن)) [رواه البخاري (4/رقم/1422)] .

(۱۱۱) وە کەیل لە شەرع دا دەست پاک (أَمِين) ه لە وە دا وەری دەگرت وە لە وە ی
 خەرجی دە کات وە هیچ نابزیریت مەگەر بە کەم تەرخەمی کردن لە بەر فەرموودە کە ی
 (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو) (خوایان لێ پازی بیت) کە و پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمووی ((لَا ضَمَانَ
 عَلَى مُؤْتَمِنٍ)) بروانە (پ 270)

(□□□) زهمانه‌ت کردنی قهرزی که‌سیکی زیندو یان مردو دروسته

(□□□) (كَفَالَةٌ) و (ضَمَان) پیشی ده‌وتریت (حَمَالَةٌ) و (رَعَامَةٌ) . له‌زمانی عه‌ره‌بدا واته : خستنه ئه‌ستۆ ، خوای گه‌وره له‌سوره‌تی (آل عمران : 37) دا ده‌فهرمووی ﴿وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا﴾ واته : پیغه‌مبه‌ر (زکریا) ئه‌رکی سه‌ر په‌رشتی کردنی (مَرِيَم) خسته ئه‌ستۆی خوئی ، وه‌له شه‌رعیش دا : خستنه ئه‌ستۆی خوئی دانه‌وه‌ی قهرزی که‌سیکی تر یاخستنه ئه‌ستۆی خوئی ته‌سلیم کردنی و هینانی که‌سیک بو شوینیکی دیاری کراو .

(□□□) له‌به‌ر فه‌رمووده‌ی خوای گه‌وره له‌سوره‌تی (یوسف : 72) دا که‌ده‌فهرمووی ﴿وَلَمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ﴾ واته : وه‌هه‌رکه‌سیک بیهینیته‌وه - پیوانه‌که‌ی پادشا - ئه‌وه باریک ووشتر - خواردنی - پی ده‌دریت ، وه‌من زمانی ئه‌وه ب -

ووشتره ده‌که‌م .

وه‌له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (سَلْمَةُ بِنُ الْأَكْوَع) (خوای لی پازی بی‌ت) بپوانه (پ 280) وه‌له ریوایه‌تیکی تردا له (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ أَبِي قَتَادَةَ) ه وه له‌باوکیه‌وه (خوای لی پازی بی‌ت) 0 که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) جه‌نازه‌یه‌کیان بۆلای هینا بو ئه‌وه‌ی نوئیژی له‌سه‌ر بکات فه‌رمووی ((صَلُّوا عَلَيَّ صَاحِبِكُمْ ، فَإِنَّ عَلَيْهِ دِينًا)) واته : نوئیژی له‌سه‌ر بکه‌ن ، چونکه قهرزی له‌سه‌ره ، جا (أَبُو قَتَادَةَ) فه‌رمووی : من که‌فاله‌تی ده‌که‌م . پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی ((بِالْوَفَاءِ؟)) وه‌فای پی ده‌که‌یت ؟ ووتی : وه‌فای پی ده‌که‌م ، [رواه ابن ماجه رقم (2407) وهو صحيح بپوانه صحیح ابن ماجه (1951)] .

وه له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (أَبُو أَمَامَةَ الْبَاهِلِي) (خوای لی پازی بی‌ت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی ((الرَّعِيمُ غَارِمٌ)) بپوانه (پ 275) وه‌له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاس) (خوایان لی پازی بی‌ت) که‌وا پیاویک داوای قهرزیکی خوئی کرده‌وه له‌کابرایه‌ک که‌ده (10) دینار بوو له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ری خوادا (ﷺ) جا کابرایش ووتی : هیچم نی‌یه بیده‌مه‌وه پی‌ت ، پیاوه‌که‌ش ووتی : نه‌ه (وَاللَّهِ) ! به‌جیت ناهیلیم تا دهمده‌یته‌وه یان که‌سیکم بو بینه زهمانه‌تی بکات جا پراکی‌شا بۆلای پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پیغه‌مبه‌ریش پی‌ی فه‌رموو چه‌ندیک چاوه‌پروانی لی ده‌که‌یت ؟ ئه‌وویش ووتی : یه‌ک مانگ ، جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی : من زهمانه‌تی بو ده‌که‌م ، جا کابرا له‌و کاته‌ی که‌پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) دیاری

ئه‌گەر ئه‌ندازه‌که‌ی زانرا (۳۳۳)

وه‌پێویسته‌ بیداته‌وه‌ له‌کاتی داواکردن دا (۳۳۳) وه‌به‌دانه‌وه‌ی قه‌رزه‌که‌ ئه‌و
جا قه‌رزه‌که‌ له‌سه‌ر قه‌رزاره‌که‌ ده‌که‌ویت (۳۳۳) وه‌که‌فاله‌ت کردنی خودی

کرد هاته‌وه‌ جا پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پێی فه‌رموو : ((ئه‌مه‌ت له‌کوی ده‌ست که‌وت ؟
ووتی : له‌کانزا (معدن) ، فه‌رموی ((لَا خَيْرَ فِيهَا)) واته‌ : خه‌یری تێدانییه‌ وه‌قه‌رزه‌که‌ بۆ
دایه‌وه‌)) [رواه ابن ماجه رقم (2406) وهو صحيح برواه الأرواء (1413) احاديث لبوع وصحيح ابن ماجه
(1950)] وه‌فه‌رموده‌که‌ی ((قَبِيصَةُ بِنُ مَخَارِقِ الْهَلَالِي)) (خوای لێ رازی بی‌ت) [که‌ئیمامی
(مسلم) ده‌گێڕێته‌وه‌ (1044/722/2) که‌له‌ (پ389) ی به‌شی عیبادات دا باسمان کرد] .

(290) (إِبْنُ حَزْم) ده‌فه‌رموی : وه‌دروست نیه‌ زه‌مانه‌ت کردنی ئه‌وه‌ی ئه‌ندازه‌ی
نه‌زانریت وه‌کو پێی بلێت : من زه‌مانه‌تت بۆ ده‌که‌م ئه‌وه‌ی له‌سه‌رته‌ هین فلانه‌ که‌س ،
له‌به‌ر فه‌رموده‌ی خوای گه‌وره‌ له‌سوره‌تی (النساء : 29) دا که‌ده‌فه‌رموی ﴿يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ﴾
وه‌له‌به‌ر فه‌رموده‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) که‌وا سه‌لال نیه‌ مالی موسولمان مه‌گه‌ر به
ره‌زانه‌ندی و پێ خۆش بوونی خۆی . وه‌ره‌زانه‌ندی و پێ خۆش بوون نابیت مه‌گه‌ر
له‌سه‌ر ئه‌ندازه‌یه‌کی دیاری کراو ئه‌مه‌ شتیکه‌ به‌بینین و هه‌ست ده‌زانریت [بروانه‌ المحلی
(8/مسألة 1232)] .

(291) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو أَمَامَةَ) (الرَّعِيمُ غَارِمٌ) بروانه‌ (پ275) وه‌
ئه‌وه‌فه‌رموده‌یه‌ی تریش (پ289) .

(292) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لێ رازی بی‌ت) که‌له‌به‌شی عیباده‌ت
دا (پ279) دا باسمان کرد که‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی (نه‌فسی باوه‌ردار
هه‌لبه‌ستراوه‌ به‌قه‌رزه‌که‌یه‌وه‌ تابۆی ده‌درێته‌وه‌) وه‌له‌به‌ر رپوايه‌ته‌که‌ی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ)
بۆ فه‌رموده‌که‌ی (سَلْمَةُ بْنُ الْأَكْوَعِ) که‌ (الحاکم) و (البیه‌قی) رپوايه‌تی ده‌که‌ن
که‌ده‌فه‌رموی ((الآنَ حِينَ بَرَدَتْ عَلَيْهِ جِلْدُهُ)) بروانه‌ (پ280) .

که سیک دروسته نه‌گهر مافیکی مالیی خه‌لکی به‌سهره‌وه بوو (۱۱۱)
 وه‌پیویسته له‌سهر که‌فالهت کهر له‌کاتی پیویست دا نامادهی بکات نه‌گینا
 ده‌بیٔ چی له‌سهریٔی بیٔریٔ . (۱۱۱)

دیاری و به‌خشین

(الهدیة و الهبة) (۱۱۱)

بو زیاتر بلاوکردنه‌وهی خو‌شه‌ویستی سوننه‌ته دیاری و به‌خشین
 به‌یه‌کتری دان (۱۱۱) وه‌دروسته له‌نیوان کافرو موسولمانیش دا (۱۱۱) ،

(293) له‌به‌ر فه‌رموده‌ی خوی گه‌وره له‌سوره‌تی (یوسف : 66) دا که‌ده‌فه‌رموی
 : ﴿قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُونِي مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ لَتَأْتُنِي بِهِ إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ﴾ واته :
 - پیغه‌مبه‌ر (یعقوب) کاتیک که‌کوره‌کانی داوای کوره بچوکه‌که‌یان لی کرد بیبه‌ن بو‌میسر
 له‌سهر داوای عه‌زیزی میسر بو‌نه‌وهی باریک خواردنی زیاتریان بداتی - فه‌رموی
 له‌گه‌لتان دا ناینیرم تا به‌لینیکی بته‌وی خواییم پی‌نه‌دن که‌به‌بی‌وهی بو‌منی به‌یننه‌وه
 ، مه‌گهر نه‌وهی له‌ده‌ستی نیوه‌دا نه‌بیٔ . وه‌له‌به‌ر فه‌رموده‌کی (أَبُو أَمَامَةَ) (الزَعِيمُ
 غَارِمُ) بروانه (پ 275) وه‌فه‌رموده‌کی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) یش له (پ 289) .
 (۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌کی (أَبُو أَمَامَةَ) و فه‌رموده‌کی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) بروانه (پ 289)

(۱۱۱) دیاری و به‌خشین نه‌وه‌یه که‌وا مالیکی خوت بده‌ی به‌که‌سیکی تر له‌ژیاندا ،
 به‌بی‌به‌رامبه‌ر .

(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌ی خوی گه‌وره له‌سوره‌تی (النساء : 4) دا که‌وا ده‌فه‌رموی
 : ﴿وَأْتُوا النِّسَاءَ صِدْقَاتِهِنَّ نَحْلَةً ، فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَرِيئًا﴾
 واته : به‌ناوی به‌خشینه‌وه فه‌رزی ماره‌یی ئافره‌تان بده‌ن ، جا نه‌گهر خو‌یان به‌دل

شتیکیان لەو مارەیییە بەئێوە بەخشی ئەو بەخۆشی و حەلالی بیخۆن . وەپێغەمبەر (ﷺ) لەو فەرموودەدا کە (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لێ پازی بیّت) دەیگێرێتەو دەفەرموێ (تَهَادُوا تَحَابُوا)) واتە : دیاری بەیەک بدەن ، دەبێتە هۆی خۆشەویستی لەنیوانتان دا ، [رواه البيهقي (169/6) وهو حديث حسن برواه الارواء (1601) وصحيح الجامع (3004)].

(□□□) لەبەر فەرموودەى خوای گەورە لەسورەتى (الممتحنة : 8) دا کە دەفەرموێ : ﴿لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ﴾ واتە : خوای گەورە قەدەغەى چاکە کردن و داد پەرورەى لەئێوە نەکردووە لەگەڵ ئەوانەى کە لەسەر ئایین نەجەنگاون لەگەڵ تاندا وە لەشاروو لادیکانتان دەریان نەکردوون ، وە (أَكِيدِرِى (دَوْمَةَ جَنْدَلٍ) دیاری بۆ پێغەمبەرى خوا (ﷺ) ناردووە و ئەویش لێى وەرگرتووە . وە کە لەفەرموودەکەى (أَنَسُ) دا هاتووە [رواه البخاري (5/رقم 2615) ومسلم (4/1916 رقم 2469)] وە لەفەرموودەکەى (عَلِيٍّ) یشدا هاتووە [رواه مسلم (3/1945) رقم (2071)] .

وە لەبەر فەرموودەکەى تری (أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ) (خوای لێ پازی بیّت) کەوا ئاfrهتیکی جوله کە شەکیکی ژەهراوی هینا بۆ پێغەمبەرى خوا (ﷺ) ، جا پێغەمبەرىش لێى خوارد جا ووترا : ئایە نایکوژیت ؟ فەرمووی نە . . . [رواه البخاري (5/رقم 2617)] .

وە فەرموودەکەى (عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ) (خوایان لێ پازی بیّت) کەوا پێغەمبەر (ﷺ) بە کابرایەکی (مُشْرِكٍ) کە مەپى پێى بوو فەرمووی : ((بَيْعًا أَمْ عَطِيَّةً ؟)) واتە ئایە بە فرۆشتن دەیدەیت پێمان یان بە بەخشین ؟ کابرا ووتى : بە فرۆشتن ... [رواه البخاري (5/رقم 2618)] .

وە لەبەر فەرموودەکەى (أَسْمَاءُ بِنْتُ أَبِي بَكْرٍ) (خوایان لێ پازی بیّت) کەوا فەرمووی (دایکم هات بۆ سەردانم وە هیشتا (مُشْرِكَةً) بوو ، لەپەیمانە کەى پێغەمبەرى خوا (ﷺ) (صُلْحَ الْحُدَيْبِيَّةِ) وە لەگەڵى خوای دا دیاری بۆ (أَسْمَاءُ) هینابوو ، جامنیش پرسیارم لە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) کرد و وتم : دایکم هاتووە بۆ سەردانم و بەتەمای شتی کە ئایە (صِلَةَ الرَّحْمِ) ی لەگەڵ دا پتەو بیکەم ؟ فەرمووی : بەلێ ، (إِبْنُ عُبَيْنَةَ) فەرمووی : جا خوای گەورە ئایەتى ﴿لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ...﴾ (الممتحنة : 8) ی لەو بارەیهووە دابەزاند) .

تیبینی :

وه‌سوننه‌ته‌ وه‌رگرتنی ئە‌گەر شه‌رع‌ قه‌ده‌غه‌ی ئی نه‌کردیته‌ با چه‌ند
که‌میش بیته‌ (۱۱۱)

فه‌رمووده‌مان هه‌یه‌ که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) دیاری له‌ (مُشْرِك) وه‌رنه‌گرتوه‌ ،
وه‌فه‌رموویه‌تی ((إِنِّي نُهِيتُ عَنْ زَيْدِ الْمُشْرِكِينَ)) واته‌ : من قه‌ده‌غه‌م ئی کراوه‌
له‌به‌خشینی موشریکه‌کان [رواه احمد (29/169/15) في الفتح الرباني وابو داود (3057/442/3)
والترمذی (1577/14/4) وقال حسن صحيح وهو كما قال برواه صحيح الترمذی (1281)] (إِبْنُ حَجْرٍ)
[له‌فتح الباری دا (5/باب قبول الهدية من المشركين)] ئه‌و رایه‌ به‌پاست ده‌زانئ : که‌وا کاتیك
وه‌رگرتنی به‌خشینی کافر قه‌ده‌غه‌ ده‌کریت ئە‌گەر ئه‌و به‌و دیاری و به‌خشینه‌ بیه‌ویته‌
خۆشه‌ویستیت و دۆستایه‌تیت (المؤلاة) بۆ خۆی رابکیشیت ، وه‌دروسته‌ وه‌رگرتنیشی له‌و
که‌سه‌ی که‌ هیوای ئه‌وه‌ی ئی ده‌کریت دلئ رابگیریت و نزیك ببیته‌وه‌ له‌ئیسلام .

(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رمووده‌ی زۆر له‌وانه‌ فه‌رمووده‌که‌ی (عائشة) (خوای ئی رازی بیته‌)
که‌وا فه‌رمووی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) دیاری وه‌رده‌گرت و پاداشتیشتی له‌سه‌ر ده‌دایه‌وه‌
[رواه البخاری (5/رقم 2585) وغيره] وه‌با چه‌ند که‌م و بی‌نرخیش بیته‌ له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی
(ابو هريرة) خوای ئی رازی بیته‌ که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی ((لَوْ دُعِيتُ إِلَى كُرَاعٍ
أَوْ ذِرَاعٍ لَأَجِبْتُ وَلَوْ أُهْدِيَ إِلَيَّ ذِرَاعٌ أَوْ كُرَاعٌ لَقَبِلْتُ)) واته‌ : ئە‌گەر ده‌عوته‌ بکریم بۆ
(کُرَاع) یان (ذِرَاع) یك وه‌لام ده‌ده‌مه‌وه‌ و ده‌چم و ئە‌گەر (ذِرَاع) یك یان (کُرَاع) یك
به‌دیاری بده‌نئ وه‌ری ده‌گرم [رواه البخاری (5/رقم 2568)] (ذِرَاع) ده‌ستی و لآخه‌ وه‌ (کُرَاع)
یش له‌خواری قاپه‌ ره‌قه‌وه‌یه‌تی که‌ ئیسقانیکی که‌م گۆشته‌ .

وه‌ئە‌گەر له‌شه‌رعیش دا قه‌ده‌غه‌ی ئی نه‌کرایته‌ وه‌ک دیاری کریکارانی زه‌کات له‌به‌ر
فه‌رمووده‌که‌ی (أَبُو حُمَيْدٍ السَّاعِدِي) (خوای ئی رازی بیته‌) که‌وا فه‌رمووی : پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)
کابرایه‌کی له‌ (الأزْد) کرد به‌ کریکاری زه‌کات که‌پئی ده‌وترا (إِبْنُ اللَّتَيْبَةِ) جا که‌گه‌رایه‌وه‌
ووتئ : ئە‌مه‌ بۆ ئیوه‌ و ئە‌مه‌ش به‌دیاری پیم دراوه‌ ، جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هه‌ستایه‌
سه‌ر مینه‌رو سوپاسی و ستایشی له‌سه‌ر خوای گه‌وره‌ کرد پاشان فه‌رمووی : ((مَا بَالُ
الْعَامِلِ نَبَعْتُهُ فَيَأْتِيَنِي فَيَقُولُ : هَذَا لَكَ وَ هَذَا لِي ، فَهَلَّا جَلَسَ فِي بَيْتِ أَبِيهِ وَ أُمِّهِ
فَيَنْظُرُ أَيُّهُدَى لَهُ أَمْ لَا ؟ وَ الَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ ، لَا يَأْتِيَنِي بِشَيْءٍ إِلَّا جَاءَ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
يَحْمِلُهُ عَلَى رَقَبَتِهِ ، إِنْ كَانَ بَعِيرًا لَهُ رُغَاءٌ أَوْ بَقْرَةً لَهَا خُورٌ أَوْ شَاةٌ تَيَعَّرَ)) پاشان

و پاداشتی خاوەنەكەشی بداتەوه (۳۳۳) وە زیاتر سوننەتە ئەو دیارییە بدریئت بەوانەى نزیکن ئیترچی خزم و كەس و كاربن یا دەرھاوسى (۳۳۳) وە

ھەردوو دەستی بەرز کردەوه تا سپیئى بن بالیمان بینی و فەرموی : ((أَلَا هَلْ بَلَّغْتُ)) (سى جار) واتە : ئەو چىیە کرىکارىك دەنیرین جا كە دیتەوه دەلى : ئەمە بۆتۆ و ئەمەیش بۆ خۆم ، جا بۆدانەنیشت لە مالى باوك و دایكى دا جا ببینیت ئایە دیارى پى دەدریئت یانە ؟ بەو كەسەى نەفسى منى بە دەستە هیچ شتىك ناهینیتەوه ئیلا لە پۆزى قیامت دا بە كۆلیۆه هەلى دەگریت ئەگەر حوشتریئت ئەوه (رغاء) دەكات یان مانگا بیئ ئەوه (خوار) دەكات و ئەگەر شەكیش بیئ ئەوه (تيعر) دەكات پاشان فەرموی : ((ئایا رامگە یاند)) (سى جار) [رواه البخارى (13/رقم/7174) و مسلم (1832/1463/3) و غیرهما] . وە (رُغَاء) دەنگى ووشترە و (خُوار) دەنگى مانگایە و (تيعر) یش دەنگى مەرە .

(۳۳۳) لە بارەى پاداشت لەسەر دیارى فەرموودەمان زۆرە لەوانە فەرموودەكەى (عائشە) یشو پروانە (پ 298) .

(۳۳۳) فەرموودەى زۆر هەیه لە بارەى خىرو چاکە کردن بەرانبەر كەس و كار وە دەرھاوسى لەوانە فەرموودەكەى (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لى رازى بیئ) كەوا پیغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموی : ((يَا نِسَاءَ الْمُسْلِمَاتِ لَا تَحْقِرَنَّ جَارَةً لِجَارَتِهَا وَلَوْ فَرَسِنَ شَاةً)) واتە : ئەى ئافرەتانی موسلمان بەكەمى مەزانن دیارى و بەخشینی دەرھاوسى بە دەرھاوسىكەى ئەگەر چى (فَرَسِنَ) شەكیش بیئ [رواه البخارى (2566/5) و مسلم (1030/714/2)] .

وە (فَرَسِنَ) واتە : ئیسقانیكى كەم گوشت ، وە فەرموودەكەى (عائشە) (خوای لى رازى بیئ) كەوا فەرموی : (وَتَمَّ نَهَى پِيغَمبَرِي خَا ، دُوو دەرھاوسیم هەیه ، بە کامیان دیارى بەدم ؟ فەرموی : ((إِلَى أَقْرَبِهِمَا مِنْكَ أَبَاً)) واتە : بەوه یان دەرگاگەى نزیك ترە [رواه البخارى (5/رقم/2595) و ابوداود (5133/63/4)] .

وە لەبەر فەرموودەكەى (كُریب) (مولى) (إِبْنُ عَبَّاسٍ) : كەوا (مَيْمُونَةُ بِنْتُ الْحَارِثِ) (خوای لى رازى بیئ) كە خیزانى پیغەمبەر بوو — پىی پراگە یاند ، كەوا (وَلِيدَةُ) كەى ئازاد كرد و پرسى بە پیغەمبەرى خوا (ﷺ) نەكرد ، جا كە پۆزى خوای هات كە تیییدا

پێویستە بەخشینی لەنیوان ڕۆڵەکانی خۆیدا بەیەكسانی بێت (۱۱۱)
 وە پەشیمان بوونەوه لە دیاری و بەخشین یان کەربنەوهی دروست نییە (۱۱۱)
 مەگەر باوک لەگەڵ ڕۆڵە خۆیدا بێت (۱۱۱)

پێغەمبەر بە سەری دا دەگەرا ، فەرموی : ئایە هەستت کردووە ئەی پێغەمبەری خوا من (وَلِيْدَةً) کە ی خۆم ئازاد کردووە ؟ فەرموی : ((ئایە وات کرد؟)) ووتی : بەلێ . فەرموی : ((أَمَّا إِنَّكَ لَوْ أُعْطِيْتَهَا أَحْوَالِكَ كَانَ أَعْظَمَ لَأَجْرِكَ)) واتە : ئەو ئەگەر بتدایەتە خالۆکانت پاداشتەکت گەورە تر دەبوو)) [رواه البخاری (5/رقم/ 2592) ومسلم (999/694/2) وغيرهما].

(۱۱۱) لەبەر فەرموودەکە ی (النُّعْمَانُ بْنُ بَشِيْرٍ) (خوای لێ رازی بێت) فەرموی : باوکم هەندێک لە ماله کە ی خۆی پێ بەخشیم . جا دایکم (عَمْرَةَ بِنْتُ رَوَاحَةَ) ووتی : من رازی نابم تا پێغەمبەری خوا (ﷺ) نەکە ی بە شایەت ، جا باوکم ڕویشت بۆلای پێغەمبەری خوا (ﷺ) بۆ ئەو ی بیکاتە شایەت لەسەر ئەو ی پێمی بەخشێو ، جا پێغەمبەری خوا (ﷺ) پێی فەرموو : ((أَفَعَلْتَ هَذَا بِوَلَدِكَ كُلِّهْم؟)) واتە : ئایە ئەمەت بۆ هەموو ڕۆڵەکانت کردووە ؟ ووتی نە ، فەرموی : ((إِتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْدِلُوا فِي أَوْلَادِكُمْ)) واتە : لەخوا بترسن و دادوهر بن لەنیوان ڕۆڵەکانتان دا . جا باوکم گەرایەو ئەو بەخشینیە ی گێرایەو . وئی ڕوایە قال : ((فَلَا تَشْهَدْنِي إِذَا ، فَإِنِّي لَا أَشْهَدُ عَلَى جُورٍ)) واتە : جا من بەشایەت مەکە ، چونکە من شایەتی لەسەر ستەم نادەم ، وئی ڕوایە ئم قال : ((أَيَسْرُكَ أَنْ يَكُونُوا إِلَيْكَ فِي الْبِرِّ سَوَاء؟)) واتە : ئایە پێت خۆشە کەوا لە گوێرایە لیت دا وەك یەك و ابن . ووتی : بەلێ . فەرموی : دە وامەکە [رواه البخاری (5/رقم/ 2587) ومسلم (1623/1241/3) وابوداود (3525/457/9)].

(۱۱۱) لەبەر فەرموودەکە ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لێ رازی بێت) کەوا پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرموی : ((لَيْسَ لَنَا مَثَلُ السُّوءِ ، الَّذِي يَعُودُ فِي هَيْبَتِهِ كَالْكَلْبِ يَرْجِعُ فِي قَيْئِهِ)) واتە : بۆ ئێمە ی ئیماندار نییە نمونە ی خراپ – کەوا لە سیفەتی بێ نرخی ترین ئازەل بکات لە ناشرین ترین حالەتی دا – ئەو ی لە دیاری و بەخشینیە کە ی پەشیمان

وه ئه‌گه‌ر شتیك به‌کاتی به (عُمَرَى) (□□□) یان به (رُقْبَى) (□□□) ببه‌خشیت
 ئه‌وه بو‌ئه‌و که‌سه ده‌بیئت که‌پی‌ی ده‌به‌خشیت وه بو‌ میرات به‌رانیشتی
 له‌دوای خو‌ی جاریکی‌تر گیارانه‌وه‌ی ذی‌یه (□□□)

ده‌بیته‌وه وه‌کو سه‌گ وایه که له‌پشانه‌وه‌ی خو‌ی بگه‌رپته‌وه – جاریکی‌تر پشانه‌وه‌که‌ی
 خو‌ی بخواته‌وه – [رواه البخاری (5/رقم/2622) و هذا لفظه و مسلم (3/1240/1622) و أصحاب السنن إلا این
 ماجه] .

وه له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ) (خوای لی‌ رازی بیئت) که‌وا فه‌رموی :
 ئه‌سپیکم دا له‌ پریگای خوا ، جا ئه‌وه که‌لای بو‌و فه‌وتانی خزمه‌تی باش نه‌ده‌کرد جاویستم
 لی‌ی بکره‌وه وه‌گومانم ده‌برد که به‌ه‌رزان بی‌فروشتی جا پرسیارم کرد له‌ پی‌غه‌مبه‌ری
 خوا (ﷺ) ئه‌ویش فه‌رموی : ((لَا تَشْتَرِهٖ ، وَإِنْ أَعْطَاكَ بِدِرْهَمٍ وَاحِدٍ ، فَإِنَّ الْعَائِدَ فِي
 صَدَقَتِهِ كَالْكَلْبِ يَعُودُ فِي قَيْئِهِ)) واته : مه‌یکره‌وه‌وه ئه‌گه‌ر به‌دره‌میکیش پی‌ی دای ،
 چونکه ئه‌وه‌ی له‌به‌خشینه‌که‌ی بگه‌رپته‌وه وه‌کو سه‌گ وایه له‌ پشانه‌وه‌ی خو‌ی بگه‌رپته‌وه
 [رواه البخاری (5/رقم/2623) و مسلم (3/1239/17620) و غیرهما] .

وه هۆکه‌شی ئه‌وه‌یه چونکه زۆر جار ئه‌و که‌سه به‌دیاری پی‌ی دراوه چاوه‌ خواری
 ئه‌وه بو‌یه کاتیك لی‌ی بکرپته‌وه له‌ پووی نایه‌ت مامه‌له‌ی له‌گه‌ل بکات و به‌نرخیکی
 هه‌رزان پی‌ی ده‌دات .

(□□□) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ وَ إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی‌ رازی بیئت) که‌وا
 پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی ((لَا يَحِلُّ لِلرَّجُلِ أَنْ يُعْطِيَ الْعَطِيَّةَ ثُمَّ يَرْجِعُ فِيهَا إِلَّا
 الْوَالِدَ فِيمَا يُعْطِي وَلَدَهُ)) واته : چه‌لال‌ ذی‌یه بو‌ هیچ پیاویك شتیك ببه‌خشیت پاشان
 لی‌ی بگه‌رپته‌وه مه‌گه‌ر باوک له‌وه‌ی ده‌یبه‌خشیت به‌ کوره‌که‌ی خو‌ی [رواه ابوداود (3/رقم
 3539/ والترمذی (2/1316/383) والنسائی (6/265) و ابن ماجه (2/2377/795) وهو صحيح برواه
 صحيح الترمذی (1044) و صحيح الجامع (7655)] .

(□□□) (العُمَرَى) له‌ته‌مه‌ن (العُمَرَه) وه‌رگه‌راوه که‌ژیانه ، ناو نراوه (العُمَرَى) چونکه
 له‌ کاتی نه‌فامی پی‌ش ئیسلام دا باو بو‌وه پیاویك خانوویکی ده‌دایه پیاویکی‌تر و پی‌ی

دەووت : (أَعْمَرْتُكَ إِيَّاهَا) واتە : من ئەم خانووت پى دەبەخشم بەدرىژايى تەمەن و ژيانت ، وەلەپاش مردنى ئەو كاپرايە خانووەكە دەگەرپايەو بە ژۆر مولكى خاوەنەكەى يەكەم جارى .
 (الرُّقْبَى) (الرُّقْبَى) لەچاوەپروانى (المُرَاقَبَةُ) ه وە وەرگىراو ، واتە : كەسىك شتېك دەداتە كەسىكى ترو پى دەلى من ئەو م پى بەخشىت ، ئەگەر من لەپيش دا مردم ئەو هەر بۆ خۆت وە ئەگەر تۆيش لەپيش دا مردىت ئەو دەگەرپتەو بە بۆ خۆم ، جا هەردووكيان چاوەپروانى مردنى ئەوى تريان دەكەن بۆيە ناو نراو (الرُّقْبَى) .

(الرُّقْبَى) لەكاتى نەفامىدا دروست بوو بەلام ئىسلام بەوشىوئەيە نەيھىشت ، بەلكو هەركەسىك ئەگەر بە (عُمَرَى) يان بە (رُقْبَى) شتېكى بە كەسىكى تر بېەخشى ئەو بە يەكجارى بۆ خۆيەتى وەبۆ مىرات بەرانيشيتى لەپاش خۆى بەھىچ شىوئەيەك گىرپانەوئەى نىيە . لەبەر فەرموودەى ژۆر لەوانە فەرموودەكەى (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لى رازى بىت) كەوافەرمووى : پىغەمبەرى خوا (ﷺ) برپارى دا لە (عُمَرَى) دا كەوا بۆ ئەو كەسەيە كەپى بەخشراو [رواه البخارى (2625/238/5) ومسلم (1625/1246/3)] .

وە فەرموودەكەى تىرى (جَابِر) كەوا پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووى ((أَمْسُكُوا عَلَيْكُمْ أَمْوَالَكُمْ وَلَا تُفْسِدُواهَا فَإِنَّهُ مَنْ أَعْمَرَ عُمَرَى فَهِيَ لِلَّذِي أَعْمَرَهَا حَيًّا وَمَيِّتًا وَلِعَقْبِهِ)) واتە : دەست بە پارە و مالى خۆتانەو بەگرن و تىكى مەدەن ، چونكە هەركەسىك بەخشىنى (عُمَرَى) بەكەسىك بدات ئەو بە بۆ ئەو كەسەيە كە (عُمَرَى) ي پى كراو بەزىندوى و بەمردوىش وە بۆ نەوئەكەيشى لەپاش خۆى [رواه مسلم (1625/1246/3)]

وە فەرموودەكەى (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لى رازى بىت) كەوا پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووى : ((لَا عُمَرَى وَلَا رُقْبَى فَمَنْ أَعْمَرَ شَيْئًا أَوْ أَرْقَبَهُ فَهُوَ لَهُ حَيَاتُهُ وَمَمَاتُهُ)) واتە : (عُمَرَى) و (رُقْبَى) نىيە جا هەر كەسىك (عُمَرَى) شتېك بەكەسىكى تر بكات يان (رُقْبَى) ي پى بكات ئەو بە بۆ ئەو لەكاتى زىندوى دا و لەپاش مردنىشى [رواه النسائى (3732/273/6) وابن ماجه (2382/769/2) ويلفظ (لَارُقْبَى)] وەو حدیث صحیح بروانە صحیح ابن ماجه (1929)] .

گير دانى شتيك لەريگەى خوا (الوَقْف)

هەرکەسىك مولىكىكى خوى بوە ستينيت لەريگای خوادا ئەوہ (وقف) ه

(307) (الْوَقْف) لەزمانى عەرەب دا واتە: گيردان (حَبَس). وه لەشەرعیش دا : گيردان و وه ستاتدنى مالىكى سوود بەخشە خواوہنەكەى (أَصْل) ه كەى گير دەدات و دەيوەستينيت لە ريگای خوادا نايفروشييت و نايبەخشيت وەسوودەکانيشى تەرخان دەکات بۆ بەرژوہەندىكى موسولمانان تاوہکو ببیتە خيرىكى بەردەوام (صَدَقَةٌ جَارِيَةٌ) بوى .
(الْوَقْف) جەماوەرى زانايان لەسەر ئەوہن كە (وَقْف) دروستە بەلكو سوننەتیشە . هەتا ئىمامى (الْقُرْطُبِي) دەفەرموى : ((ئەوہى (وَقْف) (رَد) دەکاتەوہ (مُخَالَف) ى (إجماع) ه، بوىە ئاور نادريته وه لايه وه)) [تفسير القرطبي (339/6)].
بەلگەيش لەسەرى فەرموودەكەى (أَبُو هُرَيْرَةَ) يە (خوای لى رازى بيت) كەوا پيغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموى : ((إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثَةٍ أَسْيَاءٍ صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ)) واتە : ئەگەر مړوؤ مرد ئيتىر كرده وه كانى دەبچريت مەگەر لەسى شتەوہ : خيرىكى بەردەوام يازانيار يەك سوودى لى وەربگريت يا رۆلەيهكى چاك كەوا دوعاى خيرى بۆ بكات [رواه مسلم (1631/1255/3) والبخاري في الأدب رقم (38) وابو داود (2880/300/3) وغيرهم] .

وه فەرموودەكەى (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لى رازى بيت) كەوا (عُمَرَ) زەويەكى دەست كەوت لە (حَيَّير) دا جا فەرموى ئەى پيغەمبەرى خوا (ﷺ) من زەوييەكم دەست كەوتوہ لە (حَيَّير) دا خۆم وادەزانم هەرگيز مالى وا بەنرخم دەست نەكەوتوہ جا فەرمانى چيم پى دەكەيت ، ئەويش فەرموى : ((إِنْ شِئْتَ حَبَسْتَ أَصْلَهَا وَتَصَدَّقْتَ بِهَا)) واتە : ئەگەر ويستت لى بيت (أَصْل) ه كەى گير دەدەيت و بەرھەمەكەى دەبەخشيت ، جا (عُمَرَ) وه قفى كرد كەوا نەفروشييت و نەبەخشيترىت و نەكريت بەميراتى وەبدرىت بەھەژاران و خزمان و كۆيله و لاوازن و پيواران ، وەتاوان نىيە لەسەر ئەوہى سەريەرشتى دەكات كەوا لى

وہبوی ہئیہ بہرہمہ کہی بؤ ہرشتیک بہ کار بینیت قازانجی موسلمانانی
تیدا بیت وہبہ پاداشت بوی بنوسریت ^(۱۱۱) وہخویشی وئو کہسہشی
کہسہر پهرشتی دکات بؤ یان ہئیہ وکو موسولمانانی تر سوود لہبہر

بخوات بہ چاکہ وہبیداتہ دہرخواردی خہ لکیش بہ بیئئوہی لئی کؤبکاتہ وہ و ہلبگریت
[رواہ البخاری (5/رقم/2737) ومسلم (3/1755/1632) وأصحاب السنن وغیرہم] .

وہفہرموودہ کہی (عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانٍ) (خوای لی رازی بیئت) کہوا پیغہمبہری خوا ^(۱۱۲)
ہات بؤ (مدینہ) ناوی شیرینی تیدا نہبوو جگہ لہبیری (رؤمہ) نہبیئت بؤیہ فہرمووی ((مَنْ
يَشْتَرِي بِئْرَ رُومَةَ فَيَجْعَلْ فِيهَا دَلْوَهُ مَعَ دَلَاءِ الْمُسْلِمِينَ بِخَيْرٍ لَهُ مِنْهَا فِي الْجَنَّةِ))
واتہ : کی بیری (رؤمہ) دہگریت جا دؤلہ کہی خویشی دہخات لہگہل دؤلہ کہی
موسولمانان دا بہ بیریکی لہوہ چاکتر لہبہہشت دا . جا منیش لہکرؤکی مالی خوم کریم
[رواہ البخاری (29/5) تعليقا بصيغة الجزم والترمذي (3703/627/5) والنسائي (3608/235/6) وهو حديث

حسن

بروانہ الارواء (1594) .

وہلہبہر فہرموودہ کہی (أَبُو هُرَيْرَةَ) بيش (خوای لی رازی بیئت) کہوا پیغہمبہری خوا
^(۱۱۳) فہرمووی ((أَمَّا خَالِدٌ فَقَدْ حَبَسَ أَدَارِعَهُ وَأَعْتَدَهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ)) واتہ : بہلام
(خالد) ، ئوہ ہموو قہ لغانہکانی وپیویستیہ جہنگیکانی گیر داوہ لہپیئاوی خوادا [رواہ
البخاری (3/رقم/1468) ومسلم (2/983/676) وغیرہم] .

^(۱۱۴) لہبہر فہرموودہ کہی (إِبْنُ عُمَرَ) پییشوو بروانہ (پ308) کہوا پیغہمبہر
^(۱۱۵) فہرمووی : ((إِنْ شِئْتَ حَبَسْتَ أَصْلَهَا وَتَصَدَّقْتَ بِهَا)) جا کہبہ پرهایی (مطلق)
باسی بہخشینہ کہی کرد وہنہیبہستہ وہ بہجوریک خیر ، ئوہ لئی تی دہگہین کہوا
دروستہ (وقف) کہر بؤ ہرشتیک بیت کہوا بہرژہ وندی موسولمانانی تیدا بیت و کابرای
(وقف) لہخوای گہورہ وہ نزیک کاتہ وہ ، بہلام دروست نییہ (وقف) لہسہر شتیک لہخواوہ
نزیک نہکاتہ وہ یان وکو دوری بخاتہ وہ چونکہ مہبہست لہ (وقف) کردن خیری
بہردہوامہ بؤ ژیان و پاش مردنیش .

هه‌مه‌که‌ی وه‌ربگرن به‌چاکی (بِالْمَعْرُوفِ) (۱۱۱) وه‌دروست ذی‌یه‌ که‌سیک شتیک (وَقْف) بکات به‌مه‌به‌ستی زیان لّی دانی میرات به‌ره‌کانی (۱۱۱) وه‌هه‌رمالیک (وَقْف) کرابیت بۆ مزگه‌وت یان هه‌رشوینیک که‌وا سوودی لّی وه‌رنه‌ده‌گیرا دروسته‌ خه‌رج بکریت بۆ پیویستی و به‌رژه‌وه‌ندی موسولمانان (۱۱۱) وه (وَقْف) کردنی پاره‌و مال بۆ به‌رزکردنه‌وه‌ی گۆرو پارزاندنه‌وه‌ی حه‌رامه (۱۱۱)

(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (ابنُ عُمَر) (خوایان لّی پازی بیّت) که‌فه‌رموی ((لَا جُنَاحَ عَلَی وَلِیْهَا أَنْ یَأْكُلَ مِنْهَا بِالْمَعْرُوفِ وَیُطْعِمَ غَیْرَ مَتَمَوْلٍ)) که‌له (پ 308) دا به‌کوردی و اتاکه‌یمان نویسه . وه‌له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عُثْمَان) یش (خوای لّی پازی بیّت) که‌وا فه‌رموی ((فَیَجْعَلُ فِیْهَا دَلْوَهُ مَعَ دَلَاءِ الْمُسْلِمِیْنَ)) بره‌وانه هه‌مان په‌راویز . (۱۱۱) چونکه ئه‌وه سته‌مه‌و تاوانه ، مه‌به‌ستیش له (وَقْف) خیری به‌رده‌وامه نه‌ک خراپه‌ی به‌رده‌وام . خوای گه‌وره قه‌ده‌غه‌ی کردوه له‌زیان دان له‌قورئانی پیروژدا وه‌ک له‌سوره‌تی (الطلاق : 6) دا وه‌له‌سوره‌تی (البقرة : 282) وه‌له‌سوره‌تی (البقرة : 231) وه‌له‌سوره‌تی (النساء : 12) وه‌پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) قه‌ده‌غه‌ی لّی کردوه بره‌وانه (پ : 255) . (۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عائشه) (خوای لّی پازی بیّت) که‌وا فه‌رموی : بیستی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ((لَوْ لَا أَنَّ قَوْمَكَ حَدِيثُوا عَهْدِ بِجَاهِلِيَّةٍ (أَوْ قَالَ بِكْفَرٍ) لَأَنْفَقْتُ كَنْزَ الْكَعْبَةِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ)) واته : ئه‌گه‌ر قه‌و مه‌که‌ت - ئه‌ی عائشه - تازه نه‌بوایه‌ن له‌سه‌رده‌می نه‌فامیه‌وه ، ئه‌وه گه‌نجینه (كَنْزِی) (كَعْبَةِ) م ده‌به‌خشی له‌پینگای خوادا [رواه مسلم (1333/969/2) وغیره].

ئه‌مه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی به‌خشینی گه‌نجینه (كَنْزِی) (كَعْبَةِ) دروسته ئه‌گه‌ر ئه‌و هۆیه نه‌مینّی که‌تازیه‌ی موسولمانان بوو و نزیکیان له‌سه‌رده‌می نه‌فامیه‌وه . وه‌بی گومان ئه‌و هۆیه ئیستا نه‌ماوه بۆیه ئه‌وه دروسته . جا که‌ئمه بۆ مالی ناو (كعبه) دروست بوو ئه‌وه بۆ مزگه‌وته‌کانی تر پیشتر دروسته .

(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (علی) (خوای لّی پازی بیّت) که‌وا به (أَبُو الْهَيَّاجِ الْأَسَدِي) فه‌رموو : ئایه نه‌تنیرم - ره‌وانه‌ت نه‌که‌م - بۆ ئه‌و کاره‌ی که‌پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) منی بۆ نارد ((أَنْ لَا تَدَعَ تَمَثَّالًا إِلَّا طَمَسْتَهُ وَلَا قَبْرًا مُشْرَفًا إِلَّا سَوَّيْتَهُ)) واته: که‌وا هیچ

زىندوو كردنه وى زهوى و دابىر كردنى (اِحْيَاءُ الْمَوَاتِ وَالْاِقْطَاعِ)

هەرموسولمانىك زهوىيەكى مردووى زىندوو كردهوه كه پيشى ئەو

پەيكەرىك نەهەيلىت ئىللا وردوو خاشى كەيت وەهەيچ قەبرىكى ريز لى نراو و بەرزكراو نەهەيلىت ئىللا لەگەل زهوى تەخت و يەكسانى كەيت [رواه مسلم (36/7/بشرح النووى) وابو داود (3218/548/3) والترمذى (1049/361/3) والنسائى (231/88/4) واحمد (89/1)].

لەپاستى دا (وَقَف) كردن لەسەر گۆر خراپەو (فَسَاد) يكى زۆر گەورەى تيدا يە مەگەر بۆ چاكردنه وى ئەو وى لە (أَصْل) ي گۆرەكه پوخاو بيىت نەك ئەو وى بۆ بەرزكردنه وە و ريزلى نان و جوانكردنه وە بيىت ، ئەگەر چى لەم حالەتەيش دا هەر زىندوان زياتر پيوستيان بەو (وَقَف) هەهەيه تامردو وەك (أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقِ) (خوای لى پارى بيىت) كاتىك كەويستيان كفى تازەى بۆ بکړن فەرمووى : ((إِنَّ الْحَيَّ أَحَقُّ بِالْجَدِيدِ مِنَ الْمَيِّتِ)) [رواه البخارى (1387/252/3) وغيره عن عائشة].

(المَوَات) ئەو زهوىيە كەلە پيش دا ئاوه دان نەكرابيتە وە ، ئاوه دان كردنه وە (العَمَارَة) تشبیه دەكات بەزىندوو كردنه وە (الْحَيَاة) وە ئاوه دان نەكردنه وەيش بەمردن (الْمَوْت) وە (اِحْيَاءُ الْمَوَات) ئەو وە يە موسولمانىك زهوىيەكى مردو كە مولكى كەس بەسەر وە نەبيىت ئاودان بكاتە وە بەئاوه دان و كشت و كالى كردن تيدا و ناشتنى دار و دروست كردنى خانوو لەسەرى ، بەم شىوويه دەبيىتە مولكى . وە (الْاِقْطَاع) لەزمانى عەرەب دا دەوترىت (أَقْطَعَهُ) ئەگەر پارچەيهكى بداتى ، (الْاِقْطَاع) پارچەيهك زهوىيە دەسلات دارى موسولمانان دابىرى بكات و بيدات بە موسولمانىك ، پىئى دەوترىت (الْاِقْطَاع) چونكە دابىر دەكرىت لەزهوى يەكى زۆر .

کسانی تر زیندوی نه کردبووه نه وه خوئی ده بیته خاوه‌نی (□□□)
 وهدروسته پیشه‌وای موسولمانان زه‌وییه که مولکی کسی به‌سه‌روه
 نه بیته بۆ که سیک دابر (اقطاع) ی بکات که به‌رژه‌وندی تیدا ده‌بینیت . (□□□)

(□□□) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عائشة) (خوای لى پازى بیته) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا
 (ﷺ) فه‌رموی ((مَنْ أَعْمَرَ أَرْضًا لَيْسَتْ لِأَحَدٍ فَهُوَ أَحَقُّ)) واته : هه‌رکه‌سیک زه‌وییه‌ک
 ئاوه‌دان بکاته‌وه که مولکی که‌س نه بیته نه وه نه و پیئی مافدارتره [رواه البخاری (5/رقم
 2325)] (عروة) فه‌رموی : (عمر) له‌کاتی خه‌لیفایه‌تی دا داد وه‌ری به‌مه‌ ده‌کرد .
 وه‌له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (جابر) (خوای لى پازى بیته) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی
 ((مَنْ أَحْيَا أَرْضًا مَيْتَةً فَهِيَ لَهُ)) واته : هه‌رکه‌سیک زه‌وی یه‌کی مردو زیندو بکاته‌وه نه و
 هی خۆیه‌تی [رواه الترمذی (2/1395/419/2) وه‌و حدیث صحیح بروانه صحیح الجامع (5975)] .

(□□□) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أسماء بنت أبي بكر) (خوایان لى پازى بیته) که‌وا
 تۆوی نه‌گواسته‌وه له‌زه‌وییه‌که‌ی (زبیر) که‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بۆی دابر کردبوو [رواه
 البخاری (9/رقم 5224) ومسلم (4/2182/1716/4)] .

وه فه‌رموده‌که‌ی (وائل بن حجر) (خوای لى پازى بیته) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)
 زه‌وییه‌کی بۆ دابری له (حضر موت) [رواه ابو داود (3/3058/443/3) والترمذی (3/1381/665/3)]
 وغیره‌ما وه‌و صحیح بروانه صحیح الترمذی (1116)] وقال الترمذی : قال محمود بن غیلان وحدثنا
 النصر بن شعبة ، وزاد فيه : ((وه معاوية) ه‌یشی له‌گه‌ل دا په‌وانه کرد بۆ نه‌وه‌ی بۆی
 دابری کات)) . وه‌فه‌رموده‌ی ترممان زۆره له‌م باره‌یه‌وه که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) و
 خه‌لیفه‌کانیش دابریان کردوه بۆ هه‌ندی که‌س . بروانه [الروضة النديه/ باب الاحياء والاقطاع] .

مافی کرینی بهشی شهریکیک بهو پارویه که بهکه سیکی تری فروشتوه (الشُّفْعَة) (۳۳۳)

پیویست (واجب) ه شهریک به شهکه هی خوئی نه فروشتییت تا پرسى شهریکه که هی دهکات (۳۳۳) وه نه گهر به بی پرس فروشتی نه وه مافی (شُّفْعَة) داده مزیت نه گهر ماله شهریکیکه دابهش نه کراییت بائو شتهش بگواستریته وه (۳۳۳)

(۳۳۳) (الشُّفْعَة) له زمانى عه ره بیدا له (الشُّفْعَة) ه وه وه رگراوه واته : جوت ، دهوتریت (شَفَعْتُ الشَّيْءَ) نه گهر بیده یته پالی شتیکی تر ، وه له شهر عیش دا نه وه یه : یه کیک له شهریکه کان به شهکه هی خوئی ده فروشتییت له پارچه زه وییه ک دا یان مالیک دا به که سیکی تر به بی پرسى شهریکه کانى ، جا بو نه شهریکه هی تری هه یه نه وه به شه بیهن بهو پارویه ی که وا بهو که سه ی فروشتوه .

(۳۳۳) له بهر فه رموده که هی (جَابِر) (خوای لی رازی بییت) که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فه رموی ((مَنْ كَانَتْ لَهُ نَخْلٌ أَوْ أَرْضٌ فَلَا يَبِيعُهَا حَتَّىٰ يَعْضَهَا عَلَىٰ شَرِيكِهِ)) واته : هه رکه سیک نه گهر دارخورمای بوو یان زه وییه ک نه وه با نه یفروشتییت تا عه رزی دهکاته سه ر شهریکه که هی [رواه ابن ماجه (2492/833/2) والنسائي (319/7) وهو صحيح بروانه صحيح ابن ماجه (2021)].

و له بهر فه رموده که هی (أَبُو رَافِعٍ) (خوای لی رازی بییت) که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فه رموی ((الشَّرِيكُ أَحَقُّ بِسَقْبِهِ مَا كَانَ)) واته : شهریک ماف دار تره به هوئی نزیکیه وه که وا مالی شهریکه که هی وه ربگریته وه نه گهر هه رچی بییت [رواه ابن ماجه (2498/834/2) وهو صحيح بروانه صحيح ابن ماجه (2027)].

(۳۳۳) له بهر فه رموده که هی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لی رازی بییت) که وا فه رموی : ((پیغه مبهری خوا (ﷺ) بریاری (شُّفْعَة) ی داوه له هه موو شتیکی هاو بهش دا که بهش

وه ههروه‌ها دهرهاوسیش نه‌گهر له‌مافی‌کدا شه‌ریک بوو له‌گهل
 دهرهاوسیکه‌ی دا ئه‌وه مافی (شُفَعَه) ی بو دادمه‌نزیت نه‌گهر به‌بی پرسى
 بیفروشتیت . (۳۳۳)

داگیر کردن (الغصَب) (۳۳۳)

نه‌کرایت خانوو بیت ، یان باخ بیت هلأل نی‌یه بیفروشتیت تاپرس به شه‌ریکه‌که‌ی
 ده‌کات ، جا نه‌گهر ویستی ئه‌وه ده‌ییا وه‌نه‌گهر ویستیشی نه‌بوو ئه‌وه ناییا ، جا نه‌گهر
 فروشتی و پرسى شه‌ریکه‌که‌ی نه‌کرد ئه‌وه ئه‌و مافدارتره به‌و زه‌وییه له‌که‌سیکی تر))
 [رواه مسلم (1608/1229/3) وابو داود (3513/783/3) والنسائی (4646/301/7) وغیرهم] .

وه‌فه‌رموده‌که‌ی تری (جَابِر) ((که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بپیری (شُفَعَه) ی داوه
 له‌هر شتی‌کدا دابه‌ش نه‌کرایت ، جا نه‌گهر سنور دانراو ، ورپگاکان له‌یه‌ک جیا کرایه‌وه
 ئه‌وه (شُفَعَه) نی‌یه)) [رواه البخاری (5/رقم 2257) وهذا لفظه وابو داود (3514/783/3) وابن ماجه
 (2499/835/2) وغیرهم] .

(۳۳۳) بو نمونه نه‌گهر ریگایان یه‌ک ریگابیت ، له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (جَابِر) که‌وا
 پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی ((الْجَارُ أَحَقُّ بِشُفَعَةِ جَارِهِ ، يُنْتَظَرُ بِهَا وَإِنْ كَانَ
 غَائِبًا ، إِذَا كَانَ طَرِيقَهُمَا وَاحِدًا)) واته : دهرهاوسیش مافدارتره به (شُفَعَه) کردنی
 دهرهاوسیکه‌ی ، پرسى پی‌ده‌کریت و چاوه‌پوانی ده‌کریت با له‌وکاته‌دا له‌وییش ناماده
 نه‌بیت ، نه‌گهر ریگاکه‌یان یه‌کیک بوو . [رواه احمد (303/3) وابو داود (3518/787/3) وابن ماجه
 (2494/823/2) والترمذی (1369/651/3) وهو حدیث صحیح بروانه الارواء (1540) و صحیح ابن ماجه
 (2023)] .

وه‌فه‌رموده‌که‌ی (شَرِيْدُ بْنُ سُوَيْدٍ) (خوای لی رازی بیت) که‌وا فه‌رموی و تم : ئه‌ی
 پیغه‌مبه‌ری خوا ! زه‌وییه‌ک که‌س به‌ش و شه‌ریکی تیدا نی‌یه ته‌نها دهرهاوسیت نه‌بیت؟
 فه‌رموی ((الْجَارُ أَحَقُّ بِسَقِيهِ)) واته : دهرهاوسى مافدارتره به‌هوی نزیکیه‌وه که‌وا به
 (شُفَعَه) وه‌ریبگریته‌وه [رواه البخاری (5/رقم 2258) وابو داود (3516/789/3) والنسائی (320) وابن
 ماجه (2495/833/2)] .

داگیر کردنی مالی خه‌لکی سته‌م و تاوانه ^(۱۱۱) وستهمیش له‌پوژی قیامت دا تاریکی و به‌د به‌ختییه ^(۱۱۱) وه سته‌میش حه‌رامه له‌سه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی مالی خه‌لکی داگیر کردوه به‌راسته‌وه یان به‌گالته‌وه سودو که‌لکی

(321) (الغصب) : واته بردن و داگیرکردنی مافی خه‌لکی‌یه به‌ناحق (به‌زۆر) .
 (322) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی خوای گه‌وره له‌سوره‌تی (البقرة : 188) دا که‌ده‌فه‌رموی ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ﴾ واته : وه‌مال و سامانی خۆتان له‌نیوان خۆتاندا مه‌خۆن به‌ناحق . وه‌له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو بَكْرٍ) (خوای لێ پازی بی‌ت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا له‌ووتاری (حَجَّةُ الْوَدَاعِ) دا فه‌رموی : ((فَإِنْ دَمَانُكُمْ وَأَمْوَالَكُم وَأَعْرَاضُكُمْ بَيْنَكُمْ حَرَامٌ كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا فِي شَهْرِكُمْ هَذَا فِي بَلَدِكُمْ هَذَا ...)) واته : جا به‌راستی خوینتان و مالتان و شه‌ره‌فتان له‌نیوان یه‌کتری دا حه‌رامه وه‌کو حه‌رامی ئه‌م پوژه له‌م مانگه‌دا له‌م ولاته‌دا .. [رواه البخاری (1/رقم 67) ومسلم (3/1305/1679) وغیرهما] .

وه‌فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو حُمَيْدٍ السَّاعِدِي) (خوای لێ پازی بی‌ت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا ﴿لَا يَحِلُّ لِمَرْيَةٍ أَنْ يَأْخُذَ عَصَى أَخِيهِ بَغَيْرِ طَيْبِ نَفْسٍ مِنْهُ﴾ واته : حه‌لال نی‌یه بۆ هیچ که‌سێک که‌وا دار ده‌ستی براهه‌ی (برای موسولمانی) بیات به‌بی‌په‌زامه‌ندی و خۆشی خۆی ، (أَبُو حُمَيْدٍ) فه‌رموی : ئه‌مه‌یش له‌توندی ئه‌وه‌دا ، خوا مالی موسولمانی له‌سه‌ر موسولمان حه‌رام کردوه . [رواه احمد (5/425) والبيهقي (6/100) وغیرهما وهو حديث صحيح بطرقه برواهه الارواء (1459)] .

(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی خوای گه‌وره له‌سورتی (ابراهیم : 42،43) دا که‌فه‌رموی ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخَّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ، مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُؤُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْتَدَتْهُمْ أَسْوَابُهُمْ فَمِنْ شَرِّ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ واته : وامه‌زانه که‌وا خوا له‌کارو باری سته‌م کاران بی‌ئاگایه ، به‌لکو ته‌نها دوایان ده‌خات بۆ پوژی که‌چاو له‌و پوژه‌دا (له‌ترسی دا) ئه‌بله‌ق ده‌بی‌ت ، به‌په‌له ده‌چنه ده‌می بانگه‌ری خواوه ته‌ماشای سه‌ره‌وه ده‌کن ، چاوایان له‌تروکان که‌وتوه و دلایان له‌ترسان دا له‌تی‌گه‌یشتن و بیرکردنه‌وه پاره‌ستاهه ، هیچی تیدا نه‌ماوه وه‌کو بۆ شایبی و هه‌وای بی‌هاتوهه .

لی وه‌برگریت وه پیویسته له‌سه‌ری یه‌کسه‌ر بیگی‌ریتته‌وه (□□□) وه‌دروسته مرو‌ف‌به‌رگری له‌مالی خو‌ی بکات وه نه‌گه‌ر بکو‌ژریتیش نه‌وه شه‌هیده (□□□) وه‌هرکه‌سیک شتیک له‌زه‌وی که‌سیکی‌تر داگیر بکات نه‌وه تاوانیکی زور گه‌وره‌ی کردوه (□□□) وه‌نه‌گه‌ر خانووی تی‌دا کردییت یان داری تی‌دا

(□□□) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (السائبُ بنُ یزید) (خوای لی رازی بی‌ت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی ((لا یأخذنَّ أحدکم متاعَ صاحبِه لَاعِباً وَلَا جَاداً وَإِنْ أَخَذَ عَصاً صَاحِبَهُ فَلْيُرِدْهَا عَلَيْهِ)) واته : هیچ که‌سیکتان شت و مه‌کی هاوه‌له‌که‌تان مه‌بن نه‌به گالته‌وه و نه‌به راسته‌وه ، وه‌نه‌گه‌ر یه‌کیکتان دار ده‌ستی هاوه‌له‌که‌ی برد بابیگی‌ریتته‌وه بوی . [رواه احمد و ابو داود (4982/246/13 مع العون) والترمذی (2249/313/3) وغیرهما بألفاظ متقاربة وهو حدیث حسن برواه الارواء (1518) والمشكاة (2948) وصحیح الجامع (7578) وأخذنا لفظ الحدیث منه] .

(□□□) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أبو هريرة) (خوای لی رازی بی‌ت) که‌وا فه‌رموی : پیاو‌یک هات بو لای پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) و ووتی : ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ، ئایه نه‌گه‌ر پیاو‌یک هات ماله‌که‌م بیات چی بکه‌م؟ فه‌رموی : ((فَلَا تُعْطِه مَالِك)) واته : جا ماله‌که‌تی مه‌ده‌ری . ووتی : ئایه نه‌گه‌ر جه‌نگی له‌گه‌ل کردم ؟ فه‌رموی : ((قَاتَلَهُ)) واته : تویش له‌گه‌لیدا بجه‌نگه . ووتی : ئایه نه‌گه‌ر کوشتمی ؟ فه‌رموی : ((فَأَنْتَ شَهِيدٌ)) واته : جا تو شه‌هیدی ، ووتی ئایه نه‌گه‌ر کوشتم ؟ فه‌رموی : ((هُوَ فِي النَّارِ)) واته : نه‌وه ده‌خریتته ناگروه [رواه مسلم (140/124/1) والنسائی (114/7)] .

(326) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (سعيد بن زید) (خوای لی رازی بی‌ت) که‌وا فه‌رموی : بیستم پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌یفه‌رموو : ((مَنْ أَظْلَمَ مِنَ الْأَرْضِ شَيْئاً طَوَّقَهُ عَلَى سَبْعِ أَرْضِينَ)) واته : هه‌رکه‌سیک سته‌می (داگیری) شتیک له‌زه‌وی بکات نه‌وه خوای گه‌وره له‌هوت (طَبَق) هی زه‌وی (طَوَّق) ده‌کاته گه‌ردنی . [رواه البخاری (5/رقم/2452) ومسلم (1610/1230/3)] .

وه‌له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (ابن عمر) (خوای لی رازی بی‌ت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ((مَنْ أَخَذَ مِنَ الْأَرْضِ شَيْئاً بغيرِ حَقِّهِ حُسْفٍ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَى سَبْعِ

ناشتبیت دەبیئت خانووەکەى بروخینریت وەدارەکانى هەلبکەنریت (□□□) وەئەگەر تۆویشى تیدا وە شاندىبیت ئەو وە بو خاوەن زەوییهکەیه وە چى تیدا خەرج کردبیت پىئى دەداتەو (□□□) وەهەرکەسىک ماڵیکى داگیر کراو بفعوتینیت دەبیئت بيبژیریت . (□□□)

أَرْضِينَ)) واتە : هەرکەسىک شتىک لەزەوى خەلکى بەناحەق داگیر بکات ئەو وە خواى گورە لەرۆژى قیامەت دا دەبیاتە حەوت (طَبَق) ەى زەوى دا [رواه البخارى (5/رقم/2454) . (□□□) لەبەر فەرموودەکەى (سَعِيدُ بْنُ زَيْدٍ) (خوای لى رازى بیئت) کەوا پیغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووى ((مَنْ أَحْيَا أَرْضًا مَيْتَةً فَهِيَ لَهُ وَلَيْسَ لِعِرْقِ ظَالِمٍ حَقٌّ)) واتە : هەرکەسىک زەوییهکى مردو زیندو بکاتەو ئەو وە بو خۆیەتى و (عِرْقِ ظَالِمٍ) یش هیچ ماڵیکى نییه [رواه الترمذی (2/419/1392) وابو داود (3/453/4013) والبیهقى (6/142) وغیرم وەمو حدیث صحیح بروانە صحیح سنن الترمذی (1113) والارواء (152)] .

(عِرْقِ ظَالِمٍ): ئەو وەیه کابرایەک بیئت لەزەوییهک دا کەکەسىکى تر زیندوى کردۆتەو وە دار بچینیت بو ئەو وەى زەوییهکە بکاتە مولکى خوای ، جا ئەو وە هیچ ماڵیکى بو نییه هەرچى ناشتبیت ریشه کیش دەکریت و ئەگەر خانویشى تیدا کردبیت دەروخینریت . (□□□) لەبەر فەرموودەکەى (رَافِعُ بْنُ خَدِيجٍ) (خوای لى رازى بیئت) کەوا پیغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووى: ((مَنْ زَرَعَ فِي أَرْضٍ قَوْمٍ بَغَيْرِ إِذْنِهِمْ فَلَيْسَ لَهُ مِنَ الزَّرْعِ شَيْءٌ وَلَهُ نَفَقَتُهُ)) واتە : هەرکەسىک شتىک بنیژیت لەزەوى کەسانیکى تردا بەبى پرسیان ئەو وە هیچى بوئىیه لەو کشت و کالەو هەرچى خەرج کردبیت پىئى دەدریتەو [رواه احمد (3/465) وابو داود (3/692/3403) والترمذی (3/رقم/1378) وابن ماجه (2/824/2466) وغیرم وەمو حدیث صحیح صححه الالبانى فى الارواء (1519) بشواهد بروانە صحیح الجامع ایضاً (6272)] .

(□□□) لەبەر فەرموودەکەى (أَنَسُ) (خوای لى رازى بیئت) کەوا پیغەمبەرى خوا (ﷺ) لای هەندى لە خیزانەکانى بوو جایەکىک لەدایکى موسولمانان - لەخیزانەکانى پیغەمبەر - لەگەل خزمەت کاریکى دا قاپیکى بو نارد خواردنى تیدا بوو جا ئەویش

(عائشه) دەستی لى داو شکاندی جا لکاندی به‌یه‌که‌وه و خواردنه‌که‌ی کرده‌وه ناوی و فه‌رموی بخۆن ، وه قاپه چاکه‌که‌ی داوه پیغه‌مبه‌ری خوا و قاپه شکاوه‌که‌یشی لای خۆی گیردا . وله (لَفْظ) ی (التَّرْمِذِي) دا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : خواردن به‌خواردن و قاپیش به‌قاپ جا (عائشه) یش قاپیکی خسته جیگه‌ی وقاپه شکاوه‌که‌ی لای خۆی هیشه‌وه [رواه البخاری (5/رقم/2481) وابو داود (3/2567/826) والترمذی (3/رقم/1359) وابن ماجه (2/2334/782) والنسائي (7/7/3955)].

ئهمه بۆ شتیك كه‌که‌سیك خۆی نارده‌یتی جا بۆ شتیك كه‌داگیر کراییت ئه‌وه به‌به‌ر تره‌که‌وا ده‌بیٔ بیژیریت به‌شتیکی تر وه‌کو خۆی یان به‌نرخه‌که‌ی ئه‌گه‌ر وه‌کو خۆی ده‌ست نه‌ده‌که‌وت .

(الحمد لله) ئه‌وه به‌شی کرین و فرۆشتن (ئال و یل کردن) کۆتایی پی هات و ئیستایش ده‌چینه سه‌ر به‌شی شتی دۆزراوه .

له‌بلاوکراوه‌کانی مالپه‌ری ئیمان وه‌ن

www.iman1.com

هه‌میشه له‌گه‌لمان بن بۆنویبونه‌وه‌ی ئیمان

imanonekurd@yahoo.com

